

TANYA'S BEAUTY SALON
Threading/Waxing, Facial(Men & Women)
Anti-Aging Facial, Bleach
Hair Cut, Color and Style

40-39 75 St. Jackson Heights, NY 11373
718-478-9009

137-40 Jamaica Avenue Jamaica, NY 11435
718-297-1019

85-03 Roosevelt Avenue Jackson Heights, NY 11373
718-205-7832

HERBAL FACIAL
\$20 !!!

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੱਡੀਆਂ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟਰੱਕ, ਲਾਈਫ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਜ਼ੋਰੈਂਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਬੌਬੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਕਾਲ ਕਰੋ

(ਸੈਲ): 718-757-7809
ਫੋਨ (ਦਫਤਰ): 516-439-5420
(ਫੈਕਸ): 516-439-5418

ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਜ਼ੋਰੈਂਸ ਸਬੰਧੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰੋ।

ਬੌਬੀ ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਰ ਪਲ ਹਾਜ਼ਰ

Ad Space Available
Please Call
Ph:847-359-0746

Fourteenth Year of Publication   ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਐਡੀਸ਼ਨ   Price 50¢   Email:punjabtimes1@sbcglobal.net
ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫਤਾਵਾਰ   www.punjabtimesusa.com

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 14, Issue 24, June 15th, 2013   20451 N Plum Grove Rd. Palatine, IL 60074   Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388

ਸਿੱਖ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਮੁੱਦਾ ਭਖਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਬਿਊਰੋ): ਜੂਨ ਚੁਰਾਸੀ ਵਿਚ ਵਾਪਰੇ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੀ 29ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮੌਕੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਐਨ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੁੜ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਂਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਮੁਲਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਿਰ ਭੰਨਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹੀ ਰਾਗ ਅਲਪ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੀ ਬਰਸੀ ਮੌਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 29 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਰੋਸ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਅਤਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ

ਪੀ.ਸੀ. ਸੇਠੀ

ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿੰਦੇ

ਸ਼ਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਸੇਠੀ

ਅੱਸੀਵਿਆਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤਤਕਾਲੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਪੀ.ਸੀ. ਸੇਠੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮਕਾਨਾ ਬਿਆਨ ਦਾਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਵੱਖਰੀ ਰੰਗਤ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਕੱਟੜ ਸਮਰਥਕ ਵੀ ਅੱਜ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਦੋਂ ਸੇਠੀ ਨੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਮੱਲੋਮੱਲੀ ਪਾਈ ਸੀ। ਇਹੀ ਕੰਮ ਹੁਣ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿਵਾਦ ਮੁੜ ਪਨਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਸਿੱਖ ਅਤਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਦਾਗ ਕੇ ਸੇਠੀ ਵਾਲੀ ਹੀ ਸਿਆਸਤ ਖੇਡੀ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਜੂਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਹੋਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੂਹੀਆ ਏਜੰਸੀ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਆਪਣੀਆਂ ਅਤਿਵਾਦੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਫੈਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਰਾਹੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਹਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਕੱਟ ਕੇ ਆਏ ਮੁਜਰਮਾਂ, ਬੇਹੁਜ਼ਗਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੇ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਾਹਰ ਵਸ ਰਹੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੱਡੀ ਤਾਦਾ ਵਿਚ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਅਸਲਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਧਰ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਉਭਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੁਆਂਢੀ ਮੁਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਵੱਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਗਰਮ ਖਿਆਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। 1984 ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ

ਦਿੱਲੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਫਿਰ ਸਿੰਗ ਫਸੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਬਿਊਰੋ): ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਅਜੇ ਮੱਠਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਵਿਖੇ ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਸਿਆਸਤ ਭਖ ਗਈ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਨੀਂਹ-ਪੱਥਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਦਿੱਲੀ) ਦੇ ਮੁਖੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਨਾ ਨੇ

ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼।

ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਵਿਖੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ। ਸਰਨਾ ਧੜੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਗੈਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਇੰਡੀਆ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਰਵਿਸ

www.011india.com

✓ ਵਧੀਆ, ਸਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼   ✓ ਘਰੋਂ ਤੇ ਸੈਲ ਫੋਨ ਤੋਂ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਦੋ ਫੋਨ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ

✓ ਬਗੈਰ ਪਿੰਨ ਤੋਂ ਵਰਤੋ

✓ ਸਪੀਡ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ ਸੈਟ ਕਰੋ

\$25

2,500 Minutes

ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਇਕੋ ਰੇਟ

ਸਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋ।

Limited Time Offer. Restrictions & Additional Fees Apply.

800.914.1013 • 408.726.6103 • 408.659.9400

ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਵਿਚ ਤੀਜਾ ਖੇਡ ਮੇਲਾ 22 ਨੂੰ

ਕਲੀਵਲੈਂਡ, ਓਹਾਇਓ (ਬਿਊਰੋ): ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਵਲੋਂ ਆਪਣਾ ਤੀਜਾ ਪੰਜਾਬੀ ਖੇਡ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੇਲਾ ਆਉਂਦੀ 22 ਜੂਨ ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲੌਗਵੁਡ ਪਾਰਕ, ਮਾਰਸੀਡੋਨੀਆ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ 8.30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 8 ਵਜੇ ਤਕ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਡ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਕਬੱਡੀ ਅੰਡਰ-18, ਕਬੱਡੀ ਅੰਡਰ-21 ਅਤੇ ਕਬੱਡੀ ਓਪਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਾਲੀਬਾਲ ਮੈਚ ਵੀ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੌੜਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੌੜਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕਲੱਬ ਦੇ ਇਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਬੋਪਾਰਾਏ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਖੇਡ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ 'ਪੰਜਾਬੀ ਮੁਟਿਆਰ' ਤੇ 'ਪੰਜਾਬੀ ਗੱਭਰੂ' ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਓਹਾਇਓ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਭੰਗੜਾ ਟੀਮ ਭੰਗੜੇ ਦੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਏਗੀ। ਲੋਕ ਗਾਇਕ ਬਲਜੀਤ ਮਾਲਵਾ ਅਤੇ ਨਿੰਮਾ ਡਲੇਵਾਲ ਆਏ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਗੀਤ-

ਸੰਗੀਤ ਰਾਹੀਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਗੇ। ਮੇਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਨਹੀਂ। ਪਾਰਕਿੰਗ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਵੀ ਮੁਫਤ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ ਫੋਨ 216-244-5727 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗਾਂਧੀ ਹੱਤਿਆ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਮਗਰੋਂ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਰਾਮ ਗੋਂਡਸੇ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲੇ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਥੇ ਸਥਿਤ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚਲੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਕਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਹਿਮ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਹੈ।

Buy Direct From Manufacturers & Save
Visit Our Affiliated New Location

Hillside Paint Depot

255-13 Hillside Ave., Floral Park, New York 11004
 Exit: Hillside Ave (28A), Cross Island Parkway-West 1 mile on left
 (Across from Dunkin Donuts)
Ph: 718-347-4500

ਘਰਾਂ, ਬਿਜਨਸ ਅਤੇ ਸਨਅਤਾਂ ਲਈ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਪੇਂਟ ਸਪਲਾਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ ਰੇਟ 'ਤੇ ਖਰੀਦੋ

One time 10% discount with this ad.

We sell full line of Residential, Commercial, Industrial paints & paint supplies of Government specifications.

ਕਮਰ ਖੋਖਰ, ਨਦੀਮ ਇਲਾਹੀ, ਵੈਜਲੇ ਜੌਹਨ
Ph: 347-369-3337

Truck Stop for Sale or Lease

Well Known to Punjabi Community and Very Successful Truck Stop at I-70 Exit 123 at Spiceland, Indiana

For Lease: Includes C-Store with Diesel and Gas and Beer & Wine License.

For Sale: Includes C-Store with Diesel and Gas; Indian Restaurant with Liquor & Beer Bar; Truck Repair and Wash.

Property 10 acres.

“Restaurant” and “Truck Repair & Wash” are having long-term lease with Positive cash flow.

No Goodwill For Business, For Further information: Please contact:

Gurinder Singh (317) 308-1050 or Hoosierfuel@gmail.com

ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਕਾਊ ਹੈ

ਚੋਕੋਰੁਆ, ਨਿਊ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਵਿਚ ਗਲਫ ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅੱਧਾ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਰੂਟ 16 ਅਤੇ 113 ਦੇ ਇੰਟਰਸੈਕਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਬਿਜ਼ੀ ਲੋਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੈ।
ਸਾਲਾਨਾ ਸੇਲ: ਇਨਸਾਈਡ 5 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਅਤੇ ਗੈਸ ਇਕ ਮਿਲੀਅਨ

Gulf Gas Station For Sale With Property
(Lot size .5 acre) on rout 16 and 113 inter-section in Chocorua, New Hampshire-03817
In side store sale: 500k and Gas 1 mil.
Call: Kushal, Ph: 603-323-7314
Or Gagan, Ph: 347-234-5124

www.punjabtimesusa.com

ਭੁੱਲ ਦੀ ਸੋਧ

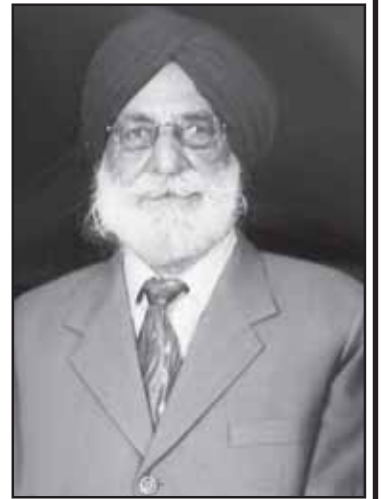
ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ 8 ਜੂਨ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਸਫਾ 4 ਉੱਤੇ 'ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ' ਸੁਰਖੀ ਹੇਠ ਛਪੀ ਖਬਰ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਤਸਵੀਰ ਡੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ, ਸਿਰਸਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਰਹਿਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਛਪ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਉਪਰ ਡੂੰਘਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਪਾਠਕ ਸਾਡੀ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਦਾ ਜਾਪਾਨ ਵਿਚਲਾ ਕਮਾਂਡਰ ਮੁਅੱਤਲ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਪੈਂਟਾਗਨ ਨੇ ਜਾਪਾਨ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਾਈਕਲ ਟੀ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਨਰਲ ਰੇਅਮੰਡ ਉਡੀਏਰਨੋ ਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪੈਂਟਾਗਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਜਾਪਾਨ ਵਿਚ ਅੰਤਰਿਮ ਕਮਾਂਡਰ ਲਾਇਆ ਹੈ।

ਹਜੂਰਾ ਸਿੰਘ ਜੱਜ ਸੁਰਗਵਾਸ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਸ. ਹਜੂਰਾ ਸਿੰਘ ਜੱਜ ਲੰਘੀ 8 ਜੂਨ ਨੂੰ ਇਸ ਫਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਗਏ। ਉਹ ਕਰੀਬ 85 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਲਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮਰਨਾਈਆਂ ਖੁਰਦ ਤੋਂ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛੇ ਇਕ ਪੁਤਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੱਜ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ) ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਰਣਵੀਰ ਕੌਰ ਬੈਂਸ (ਇੰਡੀਆ) ਅਤੇ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨਿੱਜਰ (ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੋਤਰਿਆਂ-ਦੋਹਤਰਿਆਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੱਜ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਲਵਿੰਦਰ (ਬਾਬ) ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦੇ ਬਹਿਨੇਈ ਹਨ।

ਸ. ਹਜੂਰਾ ਸਿੰਘ

ਸ. ਹਜੂਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਵੀਰਵਾਰ 13 ਜੂਨ ਨੂੰ ਡੇਵਨਪੋਰਟ ਫਿਊਨਰਲ ਹੋਮ (419 ਈਸਟ ਟੈਰਾ ਕੋਟਾ ਰੋਡ, ਕਰਿਸਟਲ ਲੇਕ, ਇਲੀਨਾਏ) ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਤਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਮਿਤ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਆਈਲੈਂਡ ਲੇਕ (217 ਵੈਸਟ ਸਟੇਟ ਰੋਡ, ਫੋਨ: 847-526-5633) ਵਿਖੇ ਉਸੇ

ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਤੋਂ 6 ਵਜੇ ਤਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਨ 847-767-8649 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

NRI LEGAL SERVICES

Protecting your Property in India

India ਤੋਂ ਆਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰਾਂ ਵੱਲੋਂ **FREE** ਸੈਮੀਨਾਰ
India ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ / **FREE** ਸਲਾਹ

New York June 29 2013
Time: 10AM to 6PM

Courtyard by Marriott New York
JFK International Airport Hotel
145-11 N Conduit Ave, Jamaica, NY

For booking call
1-888-414-1749
1-888-874-7822

- ▶ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੋਜ ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਪਾਓ
- ▶ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਲ/ਟਰਾਂਸਫਰ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬੰਧੀ ਮਸਲੇ
- ▶ ਰੀਅਲ ਸਟੇਟ (ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਖਰੀਦਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ)
- ▶ ਸਕਸੈਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ/ਵਸੀਅਤ/ਪੀ.ਓ.ਏ.
- ▶ ਇੰਤਕਾਲ ਸਬੰਧੀ ਸੇਵਾਵਾਂ
- ▶ ਜ਼ਮੀਨ / ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਤਕਸੀਮ
- ▶ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਸਲਾ
- ▶ ਫੌਜਦਾਰੀ/ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

੩੦੦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਪੂਰੇ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ
ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਲਈ ਇੰਡੀਆ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ

HEAD OFFICE #1393 Sector 33-C Chandigarh India 160020
Tel +91-172-4637120 Fax +91-172-4629120
www.nrilegalservices.com

USA | UK | CANADA

ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਮੁਖੀ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤੇ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ

ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ: ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਅਚਾਨਕ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਤਲਾਣੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਮਾਨ ਨੂੰ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ. ਮਾਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੀ ਇਸ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਚਰਚਾ ਛਿੜ ਗਈ ਹੈ।

ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੇਤਾ ਨਾਲ ਕਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਲਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਉਤੇ ਸ. ਮਾਨ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਰਮਿਆਨ ਤਣਾਅ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਤੁਰੰਤ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਜਣਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਸਮਝਿਆ

ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਤਾਰੀਫ

ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਖਾਤਕੂਵਾਦ ਦੌਰਾਨ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਤੇ ਗਰਮ ਦਲੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਬਣੀ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਰਮ ਦਲੀਆਂ ਦੇ ਲੀਡਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸ. ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦਾ ਆਉਣਾ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਡੇਵ ਵਜੇ ਸ. ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਨਾਲ ਸਨ। ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਤੇ ਸ. ਮਾਨ ਦਰਮਿਆਨ

ਇਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬੰਦ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸਕੱਤਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੇ ਬਸੀ ਪਠਾਣਾਂ ਵਿਚ ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਸੰਗ ਘਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ. ਮਾਨ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਭਿਣਕ ਨਹੀਂ ਪਈ ਕਿ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਇਥੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਇਕ-ਦੋ ਸੰਤਸੰਗੀ ਨੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਪਛਾਣ ਕੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਸ. ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਨੇੜੇ ਸੰਗਤ ਜੁੜਨੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋ

ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਨਾਕਾ ਲਗਾ ਕੇ ਸ. ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ।

ਵਾਪਸੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸ. ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਦੁਆਲੇ ਖੜੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਜੈਕਾਰਾ ਛੱਡ ਕੇ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ', 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ' ਕਹਿ ਕੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ. ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮਿਲਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਵੀ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਹਨ।

ਬਿਆਸ ਅੰਦਰ ਪਿੰਡ ਵੜੇ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਸੁਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਥੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਨਵੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਗੇ।

ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਪਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਸਕੱਤਰ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਾਂਗ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਚਲੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਇਸ ਵਿਧਾਇਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦੀ ਚੌਥੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਕਦੇ ਰੌਣਕਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਸਨਾਟਾ ਛਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਬੱਤੀ ਅਕਸਰ ਗੁੱਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਦਫ਼ਤਰੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਦਰਜਾ ਚਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡਮ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ। ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਤਾਇਨਾਤ ਅਮਲਾ ਵੀ ਹੁਣ ਵਿਹਲਾ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰਾਜਧਾਨੀ

ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਮੋਹ ਭੰਗ

ਵਿਚਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਮਿਥੇ ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ

ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਸਕੱਤਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਆਉਣਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਡਾ. ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਅਮਲੇ ਮੁਤਾਬਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਅਕਸਰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਹੀ ਫਾਈਲਾਂ ਮੰਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਥੋਂ ਹੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਨ ਕੰਮ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਡਾ. ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਚੋਂ ਅਕਸਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਇਕਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਬੈਠਣਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਹਲਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਸੂਬੇ ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁੱਲ ਵਸੋਂ ਦਾ 19.5 ਫੀਸਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਜੋ 2001 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿਚ 22.6 ਫੀਸਦੀ ਸੀ। ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਘਟੀ ਹੈ। ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਔਸਤ, ਵੱਸੋਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 16.3 ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ 16 ਫੀਸਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ।

ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਧੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਨਗਣਨਾ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਮੁਤਾਬਕ 2001 ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਕਾਮੇ 57.4 ਫੀਸਦੀ ਸਨ ਪਰ ਤਾਜ਼ਾ ਜਨਗਣਨਾ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 60.5 ਫੀਸਦੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਘਰੇਲੂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 0.2 ਫੀਸਦੀ ਵਧੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਣਾ

ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੂਬਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਅਜਿਹਾ ਸੂਬਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਰ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁੱਲ ਵਸੋਂ ਦਾ 31.9 ਫੀਸਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 16.6 ਫੀਸਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਰਦ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਗਠੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਨਗਣਨਾ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2001 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਲੜਕਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 876 ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ 895 ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵ 961 ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਘਟ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਲਈ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਹੋਏ ਨਰਮ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਗਠਜੋੜ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਲਵੇਗੀ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਡਾ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਦਿਆਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਤੇ ਦੋ ਜੂਨ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੀ ਬੈਠਕ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਗਠਜੋੜ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ, ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਮ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਲੋਗੋਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਧਿਰਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਕੌਮੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤੀਜਾ ਫਰੰਟ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਮਲੂਕਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਦਰਬਾਰ 'ਚ

ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੋਰ ਵਧਣ ਦੇ ਆਸਾਰ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਤਕਰੀਬਨ 1800 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਅਸਲੀਲ ਤੇ ਗੈਰ-ਮਿਆਰੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਕੇ ਜਿਥੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਚਰਤਾ ਪਰੋਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਫਦ ਵੱਲੋਂ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ

ਸਾਇੰਸ ਕਿੱਟਾਂ ਦੇ ਘੁਟਾਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਸਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਾਇਦੇ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛਿੱਕੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਫਦ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ

ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਦ-ਖੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਫਦ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਵੀ ਸਰਵ ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿਚ ਗੜਬੜ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਘਪਲੇ ਉਪਰ ਪੱਚਾ ਫੇਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਅਸਲੀਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੱਤ ਖੋਜ ਟੀਮ ਹੀ ਭੇਜਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਗਰਮ ਖਿਆਲੀਆਂ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਸਖ਼ਤੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਬਿਊਰੋ): ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਗਰਮ ਖਿਆਲੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸਖ਼ਤੀ ਵਰਤੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤਕਰੀਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਰਮ ਖਿਆਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਾ ਢੁਕਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮਾਰਕ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਿਵਲ ਵਰਦੀ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ 'ਤੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਪੰਥਕ ਦਲਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਈ ਦਰਾੜ ਤੇ ਦੂਰੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਥੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਾਹੌਲ ਤਣਾਅ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਨੇ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਇਸ ਤਕਰਾਰ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਵੀ ਹੋਈ। ਮਾਨ ਧੜੇ

ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਉਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ

ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਦੀ

ਉਂਗਲ ਤੇ ਸੱਟ ਵੀ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਨੇ ਮਗਰੋਂ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦੇ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰ ਦੀ ਮਾਰਕੁੱਟ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਵੀ

ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਅਸਲ ਅਕਸ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਵਿਚ ਕਸਰ ਰਹਿ ਗਈ: ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਛੇ ਜੂਨ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਏ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਅਸਲ ਅਕਸ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ, ਦੂਸਰੇ ਰਾਜਾਂ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜਿਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੀਡੀਆ ਦੀਆਂ ਕੋਝੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਉਥੇ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਰਥਾਂ ਖਾਤਰ ਆਪਸੀ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਵਿਚ ਉਲਝਦਿਆਂ ਸਾਡੇ ਖੁਦ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 29 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੇ

ਜ਼ਖਮ ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚ ਨਾ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪੰਥਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਹੰਡਲਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਆਪਸੀ ਵੰਡਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਾਹਾ ਲੈ ਕੇ ਮਰਿਆਦਾ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਅਕਸ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਾਰੂ ਪ੍ਰਚਲਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ, ਪੰਥਕ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਹੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਣਮੱਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਜ਼ਾਲਮ ਹਕੂਮਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਹੋਏ ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਛਾਪ ਕੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੱਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਜੂਨ 84 ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਦੀ ਕੋਝੀ ਯਾਦ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਰਦਲ 'ਤੇ ਜੁੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਭੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁਕੱਦਸ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਕੂਮਤੀ ਫੌਜੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੇ ਜਾਮ ਪੀਤੇ ਸਨ।

'ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ'

ਚੌਕ ਮਹਿਤਾ: ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੌਕ ਮਹਿਤਾ ਵਿਖੇ ਜੂਨ 1984 ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਤ ਸਮਾਜ, ਸਾਧੂ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਅਕਾਲੀ ਨੇਤਾ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਗੂ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਹੁੰਮ-ਹੁੰਮਾ ਕੇ ਪੁੱਜੀਆਂ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬਣੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰਚ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸਾਕੇ ਦੀ 29ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਚ ਦੌਰਾਨ ਭਾਵੇਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਧਾਮੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਨੂੰ ਭਟਕਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰੋ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦਿਉ' ਮਾਰਚ ਵਿਚ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਖਾਲਸਾਈ ਝੰਡੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਾਰੇ ਫਿਲਮ ਬਣੇਗੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਸੰਗਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੀ 29ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮੌਕੇ ਸੰਗਰਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੱਲੋਂ 1978 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ, ਖਾਲਸਾ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਪਸਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖ ਰੀਲੀਜ਼ਸ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਟਰਸਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ। ਸੰਗਰਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਮੌਕੇ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਵੇਦਾਂਤੀ ਤੇ ਹੋਰ ਪੜਵੰਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸਮੇਤ 37 ਹੋਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਮਲਾ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਤਵ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹਸਤੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਇਸ ਕੌਮੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਖਿੜਕ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ

ਕਿ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਅਧੂਰੀ ਯਾਦਗਾਰ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ 1978 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਸੰਗਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਚੇ ਛਪਵਾ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਅਕਸ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਸ. ਮਾਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਖੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲਈ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਥੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਗੋਲਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਲਟਾ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਆਏ। ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੋਲਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗੋਪਾਲਾ ਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਗੁਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਨੰਗੀਆਂ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਮੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਮਾਗਮ 'ਤੇ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਛਾਵਾਂ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵੀ ਮੀਡੀਆ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋਏ ਜਲਦੀ ਨਿਕਲ ਗਏ।

ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੇਠਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸਖ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਤਾਇਨਾਤ

ਸੀ ਉਥੇ ਚਿੱਟ ਕੱਪੜੀਏ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਮਾਗਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਆਮ ਸੰਗਤ ਤੇ ਹੋਰ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕੇ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਬਿਠਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿਚ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਤੇ ਬਾਸ ਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਪੰਥਕ ਦਲਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਸਮਾਗਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਪੁੱਜ ਨਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਬੈਠਣਾ ਪਿਆ ਜਦਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਖ਼ਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਰੋਸ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ, ਭਾਈ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰੋਡੇ ਸਾਬਕਾ ਜਥੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਸਪੁੱਤਰ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ, ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਧਾਨੀ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਕੰਵਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਵਾਂ, ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੋਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਬੈਠਣਾ ਪਿਆ।

ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ

ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਗੂ ਭਾਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੋਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਲਈ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਲਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਾਜ਼ਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਵੱਡੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਬੈਠੇ।

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਭਾਈ ਈਸਰ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਭਾਈ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਪੂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਆਰ ਕੌਰ, ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪੇ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਡਿਪੋਰਟ ਹੋ ਕੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਏ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਕੁੱਕੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਰੋਪਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਕੇ.ਐਸ. ਮੱਖਣ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਏ ਹਨ, ਦਾ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ।

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਗੂੰਜੇ

ਜੂਨ 1984 ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਚਾਨਕ 'ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ' ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਮਾਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਗਰਮਦਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਪੂਰੀ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ. ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1984 ਵੇਲੇ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ, ਸ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ, ਸ. ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤਲਵੰਡੀ, ਜਥੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਫੌਜੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਏਕੇ ਨਾਲ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਜੂਨ 1984 ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ (ਮਹਿਤਾ) ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਫੌਜੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਬੁਜਾਇਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅੱਜ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਜਾਰੀ ਹਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਮਿਲਦਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੌਮ ਨੂੰ ਏਕੇ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਬੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਜਾਂ ਦੂਸਰੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਏਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ

ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੀ 29ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮੌਕੇ ਖਾਲਸਾ ਐਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਕਮੇਟੀ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚਲੇ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਕੀ ਰੋਲ ਸੀ। ਅਰਦਾਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ 29 ਵਰ੍ਹੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Punjab Times

Established in 2000
13th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746

Fax:847-705-9388

Email:punjabtimes1@sbcglobal.net
www.punjabtimesusa.com

Editor:

Amolak Singh Jammu

Astt. Editors:

Jaspreet Kaur

Kuljeet Singh

Graphics:

Mandeep Singh

Our Columnists

Ashok Bhaura

Tarlochan Singh Dupalpur

Baljit Basi

Major Kular

California

Shiara Dhindsa

661-703-6664

New York

Iqbal S. Jabowalia

917-375-6395

Circulation

Harbhajan Singh

917-856-5229

Photographer

Kamaljit Singh Viridi

Ph. 847-502-2703

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ

ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 95 ਡਾਲਰ

ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ
ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ
ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ
ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼
ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ
ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.

Sameway Punjab Times
does not necessarily endorses
the claims made in the
advertisements published in
Punjab Times.

**All disputes subject to
Chicago jurisdiction.**

ਦਿੱਲੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਫਿਰ ਸਿੰਗ ਫਸੇ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਨੂੰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ
ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ
ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ
(ਐਨ.ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ.) ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ
ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ।
ਨਿਗਮ ਨੇ ਸੰਸਦ ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਰਕਾਬਗੰਜ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਨੀਂਹ-
ਪੱਥਰ ਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਥੱਡੇ
'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕਾਰਨ
ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਚਿਪਕਾ ਕੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ
ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਜੀ.ਕੇ. ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ
ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਰਹੀ
ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਕੋਲੋਂ
ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪਵੇ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ

ਗੰਜ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਸਮਾਰਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ
ਮੁਤਾਬਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਕੰਪਲੈਕਸਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ
ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ
ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ
ਨਹੀਂ ਹਟਣਗੇ ਪਰ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ
ਰੁਕਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵੀ
ਪੰਜ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਗ 'ਤੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ
1984 ਸਿੱਖ ਮੋਮੋਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨੀ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ
ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ਼ੀਲਾ
ਦੀਕਸ਼ਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ
ਮਦਦ ਨਾਲ ਰੁਕਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ
ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਹਿ 'ਤੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ
ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਯਾਦਗਾਰ
ਨੂੰ ਰੁਕਵਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਅੜਿੱਕਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ
ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਨਿਖੇਧੀ
ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ
ਅਫਸੋਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ
ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਕਿ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਜੋਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਢੰਗ
ਤਰੀਕਾ ਜ਼ਰੂਰ ਅਪਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬ) ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ
ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਰੱਖਣ
ਵਿਰੁੱਧ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ
ਦਾ ਰੂਪ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ

ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ
ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਪਿੱਛੇ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਮਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਸਰਨਾ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਬੰਦੇ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਗੰਢਤੁਪ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਧਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਦਿੱਲੀ) ਦੇ
ਮੁਖੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਨਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ
ਕਿ ਬਾਦਲ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ
ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਲਾਹਾ ਖੱਟਣ ਲਈ
ਗੁੰਮਰਾਹਕੁਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ
ਭੜਕਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ
ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਸੱਤਾ
ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਬਾਦਲ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ
ਕਤਲੇਆਮ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ
ਦਲ (ਦਿੱਲੀ) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੀਂ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ
ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ।

ਸਿੱਖ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਮੁੱਦਾ ਭਖਿਆ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

29 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਇਨਸਾਫ ਨਾ ਮਿਲਣ
ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਿਆਨ
ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਬਣ ਰਹੀ
ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼
ਲਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦੀ ਆਈ
ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ
ਸਿਆਸੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਿੱਲੀ ਦੇ

ਮੁਖੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਅਤਿਵਾਦ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ
ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ
ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਖਤਾ
ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰ ਬੀਬੀ ਕਿਰਨਜੋਤ ਕੌਰ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੁਕੰਮਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਲੇ ਮਾਹੌਲ
ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ
ਬਿਆਨ ਕੌਰਾ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਜ਼ਰ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਭਾਈ
ਕੰਵਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਜਦ ਵੀ
ਅਤਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਧਰਮ
ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ
ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਂਦਿਆਂ
ਅਤਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਕਮੇਟੀ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਿਆਨ
ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬ) ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ
ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ
ਬਿਆਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਅਕਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ
ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ
ਜਦੋਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਪੁਲਿਸ
ਮੁਖੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹਿਲਜੁਲ ਨੂੰ
ਨਕਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਗੈਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਸਰਕਾਰਾਂ
ਵਾਲੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਕੇ
ਅਸਥਿਰਤਾ ਲਿਆਉਣੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਮੰਤਵ
ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ
ਭਾਈਵਾਲ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸੂਬਾਈ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਰਜਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਫ਼ੀਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ
ਅਮਨਪਸੰਦ ਕੌਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦ ਨੂੰ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਫਰਤ ਦੀ ਨਿਗੂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ
ਠੀਕ ਨਹੀਂ।

ਪਾਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਪੀਲ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ
ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ
ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕਰਾਉਣ ਦੇ
ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਈ ਜਾਵੇ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ
ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਔਕਾਫ਼
ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ
ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਔਕਾਫ਼
ਬੋਰਡ ਦਾ ਇਹ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਈਅਦ ਆਸਿਫ
ਹਾਸ਼ਮੀ ਗੈਰ ਸਿੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ
ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਔਕਾਫ਼ ਬੋਰਡ ਤੇ
ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ
ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚੋਂ ਸੌ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ
ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ
ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਕਿ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕਰਨ
ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ।

ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏਗੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ
ਸਿੰਘ ਮੱਕਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨ ਸੰਗਲਦੀਪ
ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ
ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ ਅਨੁਸਾਰ
ਇਸ ਸਥਾਨ ਉਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ
ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਥ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ
ਸਥਾਨ ਉੱਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਇਕ ਪੁਰਬ ਦਰਖਤ
ਅੱਜ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ
ਕੈਂਥ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਥੇਦਾਰ ਮੱਕਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ
ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਚਰਨ-ਛੋਹ

ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੈਂਥ
ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੇ
ਖੋਜ ਕਾਰਜ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ
ਰਿਸਰਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ੍ਰੀ
ਕੈਂਥ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਥੇਦਾਰ
ਮੱਕਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ
ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਸਿੱਖ ਰਿਸਰਚ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਵਿਚ
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਵਾਇਆ
ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੇਮਕੁੰਟ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਰਤ ਰਹੇ ਚਾਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਮੌਤ

ਗੋਪੇਸ਼ਵਰ: ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹੇਮਕੁੰਟ ਸਾਹਿਬ
ਗਏ ਚਾਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਸੜਕਾ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ
ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਪ ਚਮੋਲੀ ਜਿਲ੍ਹੇ
ਵਿਚ ਇਕ ਖੱਡ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਗਈ।

ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਪੰਜ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ
ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ
ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਸਨ। ਹੇਮਕੁੰਟ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਰਤਦਿਆਂ
ਮਾਰਵਾੜੀ ਤੇ ਜੋਸ਼ੀਮੱਠ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇਹ ਹਾਦਸਾ
ਵਾਪਰਿਆ।

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਾਹਨ
ਅਲਕਨੰਦਾ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਤਿਲਕ
ਕੇ ਡੂੰਘੀ ਖੱਡ ਵਿਚ ਜਾ ਡਿੱਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ
ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਥਾਏਂ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਰਾਨੀ ਤੇਲ ਬਾਰੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਛੋਟ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਭਾਰਤ
ਸਮੇਤ ਇਰਾਨ ਤੋਂ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨੌਂ ਮੁਲਕਾਂ
ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਮਾਲੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ
ਛੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
ਭਾਰਤ ਤੇ ਚੀਨ ਸਮੇਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਤੇਲ
ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਰਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ
ਕਾਫੀ ਘਟਾ ਲਈ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ
ਜੌਹਨ ਕੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਕ ਅਮਰੀਕਾ
ਦੇ ਇਰਾਨ ਉਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ
ਛੋਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚਲੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ
ਮਲੇਸ਼ੀਆ, ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਦੱਖਣੀ
ਅਫਰੀਕਾ, ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ, ਤੁਰਕੀ ਤੇ ਤਾਇਵਾਨ
ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ
ਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਨ ਉਤੇ
ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੌਢੇ ਨਾਲ ਮੋਢਾ ਜੋੜ ਕੇ

ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ
ਪਰਮਾਣੂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਾਰੇ ਫਿਕਰਾਂ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਛੋਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਅਦਾਰੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ
ਅਮਰੀਕੀ ਮਾਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇ
ਰਹਿਣਗੇ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ
ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਰਾਨ ਤੋਂ
ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ 26.5 ਫੀਸਦੀ ਘਟਾ
ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਯੂਰਪੀ ਯੂਨੀਅਨ
ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਖਾੜੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚੋਂ
ਤੇਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਵਿਚ ਅੜਿੱਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰ
ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਨੇ 2012-13 ਵਿਚ ਇਰਾਨ
ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 1.33 ਕਰੋੜ ਟਨ ਕੱਚਾ ਤੇਲ
ਮੰਗਵਾਇਆ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 1.81
ਕਰੋੜ ਟਨ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ
ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਆੜਾ

ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
ਹੈਪੀ ਹੀਰ
ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਿੱਪੀ

Matrimonials

ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਇਲੈਕਟਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਉਮਰ 26 ਸਾਲ, ਕੱਦ 5'-7" ਅਮਰੀਕੀ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਲੜਕੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਟੈਂਡੀ ਵੀਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਈ ਲੜਕੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 209-675-5441

(22-4)

ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਜੰਮੇ-ਪਲੇ ਸੁਹਣੇ-ਸੁਣੱਖੇ ਉਮਰ 30 ਸਾਲ ਕੱਦ 6 ਫੁਟ, ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਵਿਚ ਥੋੜੇ ਨੁਕਸ ਵਾਲੇ ਲੜਕੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ/ਕੈਨੇਡਾ ਜੰਮੀ/ਪਲੀ ਲੜਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਫੋਨ 925-778-0353

(21-1)

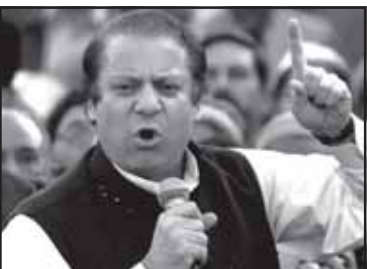
ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਚੀਮਾ, ਅਮਰੀਕੀ ਗਰੀਨ ਕਾਰਡ ਹੋਲਡਰ, ਨਾਨ ਡਰਿੰਕਰ, 29 ਸਾਲ, ਕੱਦ 5'-10", ਡਿਪਲੋਮਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਲੜਕੇ ਲਈ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਲ ਵੀ ਐਨ ਜਾਂ ਆਰ ਐਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 559-719-8489

(21-4)

Suitable US/Canadian citizen or green card holder girls sought for 2 Sikh Tonk Kashtria brothers, elder 27, 5'6" B Sc computer app. working in Govt. job. The younger 26, 5'-8", degree in Automobile Engg. working as Senior service advisor with Hyundai India. Parents are well settled in Ludhiana and retired. Most of the relatives well settled in US, Canada & Australia. Contact: ij mukker@yahoo.com

(21-4)

ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ
ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਸਰਤਾਜ ਅਜੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਹਿਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਸੌਂਪਦਿਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਜ਼ ਅਮਰੀਕਾ, ਭਾਰਤ ਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਸਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸੁਧਾਰਨ ਤੇ ਤਾਲਿਬਾਨ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਹੀਦ ਤਲਬ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਬਾਇਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਦੂਤ ਰਿਚਰਡ ਹੋਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਰੋਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਚਾਰਜ ਵੀ ਹੈ, ਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਕਬਾਇਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਡਰੋਨ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਮੋਦੀ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਕਾਇਮ

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ: ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੀਆਂ ਛੇ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਹੁੰਝਾ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ

ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਈ। ਕੌਮੀ ਜਮਹੂਰੀ ਗੱਠਜੋੜ (ਐਨਡੀਏ) ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਦੇ ਕੱਟੜ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਚਾਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਖਾਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕੀ।

ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਛੇ ਸੀਟਾਂ ਖੋਹ ਲਈਆਂ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪੋਰਬੰਦਰ ਤੇ ਬਨਾਸਕਾਂਠਾ ਦੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1.28 ਲੱਖ ਤੇ 71 ਹਜ਼ਾਰ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਜਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਲਿੰਬਤੀ, ਮੋਰਵਾ ਹਦਫ, ਜੇਤਪੁਰ ਤੇ ਦੋਰਾਜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਜੇਤੂ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਇਆ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਜੇ.ਡੀ (ਯੂ) ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਆਰ.ਜੇ.ਡੀ ਮੁਖੀ ਲਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਯਾਦਵ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮਹਿਰਾਜਗੰਜ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ 1.37 ਲੱਖ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਜਿੱਤੀ। 2009 ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਮਹਿਰਾਜਗੰਜ ਦੀ ਸੀਟ ਜੇ.ਡੀ (ਯੂ.) ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਥੋਂ ਆਰ.ਜੇ.ਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾਥ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਿੱਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।

ਪੋਪ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ: ਮਿਸਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਾਹਿਰਾ ਸਥਿਤ ਅਲ-ਅਜ਼ਹਰ ਨੇ ਸੁੰਨੀ ਇਸਲਾਮੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਬਾਰੇ ਏਸ਼ਿਆਈ ਦੀ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸੀਟ ਨੇ ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਸਾਰ ਜਗਾਏ ਹਨ ਪਰ ਅਲ-ਅਜ਼ਹਰ ਨੇ ਪੋਪ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇਲਾਮ ਨੂੰ ਅਮਨਪਸੰਦ ਮਜ਼ਹਬ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ।

ਪੋਪ ਫਰਾਂਸਿਸ

ਅਲ-ਅਜ਼ਹਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਇਮਾਮ ਅਹਿਮਦ ਅਲ-ਤੱਯਬ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਰਤੀ ਦੂਤ ਮਹਿਮੂਦ ਅਬਦੁੱਲ ਗਵਾਦ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇਟਲੀ ਦੇ ਇਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਾਲ ਕਾਹਿਰਾ ਵਿਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਵੈਟੀਕਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੋਪ ਨਾਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਲ-ਅਜ਼ਹਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨਵੇਂ ਪੋਪ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਤਕਰੀਰ ਵਿਚ ਇਹ ਆਖ ਦੇਣ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਇਕ ਅਮਨਪਸੰਦ ਮਜ਼ਹਬ ਹੈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੰਗ ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ਕਦਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੋਪ ਫਰਾਂਸਿਸ, ਪੋਪ ਤਵਾਦਰੋਸ ਦੋਇਮ ਦਾ ਸੱਦਾ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਮਿਸਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਲ ਹੀ ਅਲ-ਅਜ਼ਹਰ ਨੂੰ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੀਤੇ ਮਾਰਚ ਵਿਚ ਪੋਪ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨੇ ਰੋਮ ਵਿਚ ਇਕ ਰਸਮ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੁੜੀ ਵੀ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਲ-ਅਜ਼ਹਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

'ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਪੋਸਟ' ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਬੋਸਟਨ: ਮੋਰਾਕੋ ਵਿਚ ਜਨਮੇ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ 'ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਪੋਸਟ' ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਨੋਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਬੋਸਟਨ ਮੋਰਾਬਨ 'ਤੇ ਹੋਏ ਘਾਤਕ ਬੰਬ ਹਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ 'ਬੈਗ ਮੈਨ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਤਸਵੀਰਾਂ ਛਾਪ ਕੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਕੂਕਾਂ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਾਅਵੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਹੋਏ ਬੰਬ ਘਮਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਇਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ 16 ਸਾਲਾ ਸਦਾਹਿਦੀਨ ਬਾਰਹੋਮ ਤੇ 24 ਸਾਲਾ ਯਾਸੀਨ ਜ਼ਾਇਮੀ ਦੀ ਮਸ਼ਕੂਕਾਂ ਵਜੋਂ ਤਲਾਸ਼ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਐਫ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਦੋ ਚੋਚਨ ਮੂਲ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ਕੂਕਾਂ ਵਜੋਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨਾਖਤ ਵੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪੋਸਟ ਹਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ।

Quick Stop 40, Oklahoma

Help Wanted

ਟਰੱਕ ਸਟਾਪ ਲਈ ਕੈਸ਼ੀਅਰ, ਡੀਜ਼ਲ ਤੇ ਕਾਰ ਮਕੈਨਿਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਕਾਲ ਕਰੋ: 832-512-7172

ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਯੋਗ ਕਰਕੇ ਦਿਮਾਗ ਕਰੋ ਤੇਜ਼

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਕਾਰਜ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਟਿਲੀਨੋਇਸ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੇਹਾ ਗੋਬੇ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਅਧਿਐਨ ਮੁਤਾਬਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਯਾਦਦਾਸਤ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਐਕਰੋਬਿਕ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਅੰਡਰ ਗਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਯੋਗ ਪੁਰਾਤਨ ਭਾਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰੱਥ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਵੇਲੇ ਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਪਦਮਾਸਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਯੋਗ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੰਨੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਟਰੇਡਮਿਲ 'ਤੇ ਜੋਗਿੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਰੋਬਿਕ ਕਸਰਤ ਵੀ ਕੀਤੀ।

OKKJI Transfer LLC.

15238 Radiance Dr., Noblesville, IN, 46060

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

*ਲੋਕਲ ਤੇ ਲੌਂਗ ਰੂਟ
 *ਡਰਾਈ ਅਤੇ ਰੀਫਰ ਲੋਡ
 ਕਾਗਜ਼ ਦਿਓ ਤੇ ਪੈਸੇ ਲਓ

ਟਰੱਕ ਪਾਰਕਿੰਗ ਮਾਸਿਕ ਰੈਂਟ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:
Toll Free: 1-855-966-5554

Manny Sandhu: 317-603-1000, Sam Bhullar: 732-486-9045
 Fax: 317-774-9665

HJ Logistics Corp.

Hanover Park, IL

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

24/7 ਡਿਸਪੈਚ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਮਦਦ

Need Owner Operators

50% Fuel Advance
 24/7 Dispatch and help with Directions

Contact: 630-504-8584

ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਨਅਤਾਂ ਹੁਣ ਗੋਡਿਆਂ ਪਰਨੇ ਹੋਈਆਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਵੀਂ ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਨਅਤੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਨਵੀਆਂ ਸਨਅਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੁਲ੍ਹੇ ਗੱਢੇ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਦਮ ਤੋੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨਅਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ 53 ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 31 ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਾਲ ਦਾ 1510 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਘਾਟਾ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਮੰਡਲ ਵੱਲੋਂ ਸਨਅਤਾਂ ਤੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਸਨਅਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਪਛੜ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਮੰਡਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਵੈਟ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਟੀਚੇ ਵਧਾ ਕੇ ਵਪਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਯੂਨਿਟ ਵੀ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਈ ਸਨਅਤੀ ਯੂਨਿਟ ਲਗਾਤਾਰ ਬੰਦ

ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਸਾਰੇ

ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਕਰਿਉ ਸਿਕਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ 40 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕਾਰਖਾਨੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪੱਖੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ 150 ਦੇ ਕਰੀਬ ਯੂਨਿਟ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ

ਚੀਨ ਤੋਂ ਪੁਰਜ਼ੇ ਮੰਗਵਾ ਕੇ ਸਾਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਈ ਪੰਚ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ 40 ਫ਼ੀਸਦੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਾਰਖਾਨੇ ਬੰਦ ਹਨ। ਸਾਈਕਲ ਪੰਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ 70 ਕਾਰਖਾਨੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਿਟਿੰਗ ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਕੱਪੜੇ

ਦੇ 70 ਕਾਰਖਾਨੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਂ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਦੇ ਨਿੱਟ ਫੈਬਰਿਕਸ ਗਾਰਮੈਂਟਸ ਵਿਚ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਯੂਨਿਟ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਰਫ਼ 28.9 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਸਰਹਿੰਦ ਦੀ ਟਰੱਕ ਬਾਡੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜੰਮੂ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੈ। ਸਾਲਾਨਾ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਤਕਰੀਬਨ 200 ਭੱਠੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 30 ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰੰਡਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਰੇਲਿੰਗ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ।

ਮਹਿੰਗੀ ਬਿਜਲੀ ਹੋਣ, ਛਾਪੇ ਮਾਰਨ ਕਰਕੇ ਗੁਜਰਾਤ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਭੱਠੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲ ਰੀ ਰੇਲਿੰਗ ਦਾ ਸਰੀਆ ਸਸਤੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਰਬੜ, ਖੇਡ ਉਦਯੋਗ, ਵਾਲਵ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਹੀ। ਫਗਵਾੜਾ ਦਾ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ, ਡੀਜ਼ਲ,

ਟਰੈਕਟਰ, ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੂਨਿਟ ਸਸਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਟਾਲਾ ਦੀ ਫਾਉਂਡਰੀ ਦੇ 50 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕਾਰਖਾਨੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਤਕਰੀਬਨ 300 ਕਾਰਖਾਨੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿਚ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਬ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੱਕ ਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਖਰਚਾ 900 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੇਵੀ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2200 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੇ.ਵੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਮੰਡਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਵੈਟ ਵਾਧਾ 14000 ਕਰੋੜ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਸਨਅਤਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸਗੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੈਟ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੈਟ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਟੀਚੇ ਵਧਣ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸਨਅਤ, ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਨਅਤ, ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਅਣਗੋਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ 80 ਭਾਰਤੀ ਠੱਗੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ

ਮੈਲਬਰਨ: ਭਾਰਤੀ ਏਜੰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਵਰਕ ਵੀਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ 80 ਭਾਰਤੀਆਂ ਸਣੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਠੱਗੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਵੀਜ਼ਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਠੱਗੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਮਿਆਂ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਦਿਵਾਉਣ ਜਾਂ ਪੱਕੀ ਠਾਹਰ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਵਸੂਲੇ ਗਏ।

ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਜਰਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਤਕਰੀਬਨ 80 ਭਾਰਤੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਸਫਾਈ ਦਾ ਇਕ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਜਦੋਂਕਿ ਮੈਲਬਰਨ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਅਸਲ ਫੀਸ ਮਹਿਜ਼ 1300 ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕ ਵੀਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ 'ਦਿ ਏਜ' ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਛਾਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੀਜ਼ਾ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਈ ਝੂਟਿਆਂ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਲਾਚਾਰ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਆਰਾਮ 'ਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੁਟਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹਵਾਈ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਖਰਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਲੋਬਲ ਵੈਕਟਰ ਦਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਈ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਖਰਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁਗਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ 70 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਹੀਆਂ ਜੋ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਜਵਾਈ ਤੇ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋਂ ਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੇ ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਵਿਚ ਉਡਾਣ ਭਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦੋ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੇ ਝੂਟੇ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ

ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਡੇਢ ਲੱਖ ਕਿਰਾਇਆ

ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਘੱਟ ਹੀ ਨਸੀਬ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕਨ ਕੰਪਨੀ ਬੈਲ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮਈ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹੀਨਾ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਇਕ ਲੱਖ 40 ਹਜ਼ਾਰ

ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਤਕਰੀਬਨ 35 ਘੰਟੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਵਾਂ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਵੀ 35 ਘੰਟੇ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦਾ ਖਰਚ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੇ ਝੂਟੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਏ ਹਨ। ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਕੈਰੋਂ ਨੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ 10 ਵਾਰੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂਕਿ ਬਿਕਰਮ ਮਜੀਠੀਆ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਵਰਤਿਆ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਵਾਪਸ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਹੰਗਾਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 70 ਘੰਟੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਾਹੀ ਖਰਚ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮਾਲੀ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਬਜਟ ਤਿਆਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਬਜਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ 4000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੰਡ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਬਜਟ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਫੰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਲਾਨਾ 4000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਕਮ ਜੁਟਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਹ ਫੰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਗਏ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਉਣ ਵਿਚ ਦਿੱਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਮੁਤਾਬਕ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿਹਾਤੀ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ, ਪੀਆਈਡੀਬੀ

4000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੰਡ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਰੱਖੇ

ਫੰਡ, ਗਮਾਡਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਫੰਡ, ਦੋ ਨਵੇਂ ਕੈਂਸਰ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਫੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਟਰੋਲਰ ਤੇ ਆਡੀਟਰ ਜਨਰਲ (ਕੈਂਗ) ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਰੁਝਾਨ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਆਡੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੈਸਾ ਸੂਬਾਈ ਬਜਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿਹਾਤੀ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਜਾਂ ਪੀਆਈਡੀਬੀ ਦੇ ਫੰਡ ਦੀ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਮੁਤਾਬਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਲਾਨਾ 4000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ

ਕਰੀਬ ਪੂੰਜੀ ਜੁਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਜਟ ਦਾ 90 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹਿੱਸਾ ਬੜਵੇਂ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਖਰਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਤਕਰੀਬਨ 24 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਿਆ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਤੇ ਵਿਆਜ 9500 ਕਰੋੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਤੇ 6000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਬੜਵੇਂ ਖਰਚੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਧੋਲਾ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵਾਧੂ ਫੰਡ ਵੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਜਟ ਵਿਚੋਂ ਪੈਸਾ ਜਾਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਝੰਜਟ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਤੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇਕ ਫੀਸਦੀ ਸੈਂਸ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਪੈਸਾ ਜੁਟਾਉਣ ਖਾਤਰ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਸੈਂਸ ਲਾਇਆ

ਸੀ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਜਾਰੀ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂਜਹਿਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕੇਂਦਰੀ ਯੋਜਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਵਾਧੂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਜਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਕੈਂਗ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਜਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਗਰਾਹੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਆਡੀਟਿੰਗ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਈ ਵਾਰੀ ਕਹੀ ਹੈ। ਕੈਂਗ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਆਡੀਟਿੰਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਫੰਡ ਜੇ ਬਜਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਘਾਟਾ ਘਟਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਦਸ਼ਾ ਵੀ ਸੁਧਰੇਗੀ।

ਸੁਖਬੀਰ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕਟ ਹੱਲ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਅਣਐਲਾਨ ਕੱਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦਸ ਜੂਨ ਤੋਂ ਝੋਨੇ ਦੀ ਲਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾਵਾਟ ਸੀ 10 ਜੂਨ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ 8500 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਦੇ ਇਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕਿੱਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ 1000 ਫੀਡਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਡ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮਹਿਜ਼ ਛੇ ਘੰਟੇ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ ਤੇ ਇਹ ਬੋਝ ਨਵੇਂ ਗਰਿੱਡਾਂ ਦੇ ਚਾਲੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਨੇ 3000 ਫੀਡਰਾਂ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅੱਠ ਘੰਟੇ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਜੂਨ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ 11 ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾਵਾਟ ਤੋਂ ਵੀ ਟੱਪ ਜਾਣ ਦੇ ਆਸਾਰ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ 8395 ਮੈਗਾਵਾਟ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟਾਂ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ 2012 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ, ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਤੇ ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵੀ ਯੂਨਿਟ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਿਜਲੀ 'ਤੇ ਹੀ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਝੋਨੇ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਟੇਕ ਭਰਵੀਂ ਮਾਨਸੂਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ

ਝੋਨੇ ਦਾ ਸੀਜ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਗੁੱਲ

ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਗਰਿੱਡ ਅਪਗਰੇਡ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕਟ ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁੱਲ 4000 ਫੀਡਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਫੀਡਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਓਵਰਲੋਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੀਡਰਾਂ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਲਈ 25 ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਛੇ ਘੰਟੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ। ਓਵਰਲੋਡ ਵਾਲੇ ਫੀਡਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗਰੂਰ, ਬਰਨਾਲਾ ਸਮੇਤ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਸਰਹੰਦੀ ਖੇਤਰ ਹੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਜਲੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬਰਮਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ 288 ਮੈਗਾਵਾਟ, ਬੀ.ਬੀ.ਐਮ.ਬੀ. ਤੋਂ 670 ਮੈਗਾਵਾਟ, ਕੇਂਦਰੀ ਪੂਲ ਤੋਂ 2500 ਮੈਗਾਵਾਟ, ਬੈਕਿੰਗ ਰਾਹੀਂ 425 ਮੈਗਾਵਾਟ, ਪੇਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਤੋਂ 100

ਮੈਗਾਵਾਟ ਤੇ ਸ਼ਾਰਟ ਟਰਮ ਖਰੀਦ ਬੰਦੋਬਸਤ 199 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੁੱਲ ਉਪਲੱਬਧਤਾ 8395 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਵਾਰੀ 27 ਲੱਖ ਹੈਕਟੇਅਰ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਲਵਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫਸਲੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਤਹਿਤ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਹੇਠੋਂ ਕੁਝ ਰਕਬਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਕ ਲੱਖ ਹੈਕਟੇਅਰ ਰਕਬਾ ਹੀ ਝੋਨੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 28 ਲੱਖ ਹੈਕਟੇਅਰ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ 11 ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾਵਾਟ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਮੁਤਾਬਕ ਹਰ ਸਾਲ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿਚ ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਖਬੀਰ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ: ਬਾਜਵਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਹੌਲ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੰਸਦੀ ਵਫ਼ਦ ਨਾਲ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸ. ਬਾਜਵਾ ਦਾ ਤਕਰੀਬਨ 200 ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪੰਜਾਬੀ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਤੇ ਬੌਥੀ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈਜ਼ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ

ਹਵਾਈ ਕਿਲੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤੋਂ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈਜ਼ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਸ. ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮੌਜੂਦਾ ਸਨਅਤ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਖਬੀਰ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੀ ਨਵੀਂ ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਸਨਅਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈਜ਼ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮੁਤਾਬਕ ਬਿਜਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੱਚੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਤੇ ਮਹਿੰਗੀ ਬਿਜਲੀ ਕਾਰਨ ਸਨਅਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਧਾਰਿਤ ਸੂਬਾ ਹੈ ਪਰ ਇਥੇ ਕੋਈ ਖੇਤੀ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਸਪਾ ਆਗੂ ਮਨਹੇੜਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਲੜ ਲੱਗਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਮਰਹੂਮ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮਨਹੇੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਤਵੀਰ ਕੌਰ ਮਨਹੇੜਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਨਹੇੜਾ ਤੇ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਮਨਹੇੜਾ ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਮਾਜਕ ਸਮੇਤ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਸ. ਮਨਹੇੜਾ ਬਸਪਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਸੂਬਾ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵੀ ਰਹੇ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਮਨਹੇੜਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਸਫਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਗਤ

ਕਰਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਗੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਨੀਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੁੰਦਤ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੁਹਾੜ ਤੇ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਫਿਲੌਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਹੇੜਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਨਹੇੜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਤਵੀਰ ਕੌਰ ਮਨਹੇੜਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਗਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨਯੋਗ

ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸ੍ਰੋਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਵਿਗਿਆਪਕਾਂ ਨੇ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਵਿਚ ਲਵਾਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਕਾਏ ਤੁਰੰਤ ਚੁਕਤਾ ਕਰ ਦੇਣ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ 'ਯੜੇਬੰਦਕ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਛਪੇ ਲੇਖ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟਾਇਰਾ ਬਿਉਨਾ, ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲ ਸੋਬਰਾਟੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਬਿਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੂਨ 2012 ਵਿਚ ਚੈਕ ਲਿਖ ਕੇ ਮੇਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਚੈਕ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਚੈਕ ਕੈਸ਼ ਵੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

-ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕੁੱਕ, ਹੈਲਪਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਇੰਡੀਅਨਐਪਲਿਸ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਚਲਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕੁੱਕ, ਹੈਲਪਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮੁਫਤ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: 317-437-0367

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਅਤੇ ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 35 ਸੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

*ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/ਜੌਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
*ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
*2-3 ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell:916-502-7733

Yuba City Ph:530-419-5058

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਕੇਂਦਰੀ ਵਜ਼ਾਰਤ 'ਚ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਲੱਗੇਗਾ ਦਾਅ?

ਫਾਂਸੀ ਬਾਰੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਦੋਗਲੀ ਨੀਤੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੇਰਬਦਲ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਆਸੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਹਲਚਲ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਫੇਰਬਦਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 13 ਮੈਂਬਰ ਵਿਚੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਲਿਬੜਾ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਤੋਂ ਸੰਤੋਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੇ.ਪੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਮੁਨੀਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਨੀਤ ਕੌਰ ਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਤੋਂ ਵਿਜੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਗਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੁਨੀਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚਨਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਮੰਤਰੀ ਹਨ ਤੇ ਪ੍ਰਨੀਤ ਕੌਰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ

ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਡਾ. ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਤੇ ਅੰਬਿਕਾ ਸੋਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਤਰੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ

ਵਿਚ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਕਤੂਬਰ 2012 ਵਿਚ ਸਲਮਾਨ ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਕੋਲਾ ਬਲਾਕਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਘੁਟਾਲੇ ਵਿਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਕਬਿਤ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਈ, 2013 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ।

ਵਿਵਾਦਾਂ ਕਾਰਨ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸ ਫੇਰਬਦਲ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਕਿਆਸ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਫਿਲਹਾਲ ਕੈਬਨਿਟ ਫੇਰਬਦਲ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਹਲਕਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਤੋਂ 15 ਜੂਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੈਠਕ ਹੁਣ ਜੂਨ ਦੇ ਅੰਤ ਜਾਂ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਤੇ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਲਿਤ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਨਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

ਜਲੰਧਰ: ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਕੌਮੀ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖੇੜਾ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ 'ਤੇ ਦੋਗਲਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਸੰਜੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਲਾਸ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਅਧੀਨ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸੂਬਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਭੁੱਲਰ ਤੇ ਭਾਈ ਰਾਜੇਆਣਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਾ ਰੋਲਾ ਆਮ ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀ ਯਤਨ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੋ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ

ਟੋਰਾਂਟੋ: ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲੰਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ 55 ਸਾਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਆਖਰ ਕੈਨੇਡਾ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। 2003 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਵਿਚ ਇਕ ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਨੈਂਟ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਪੀਆਰ) ਮਿਲ ਗਈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਫਿਊਜ਼ੀ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਫਿਰ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਆਉਂਦਾ-ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਗੋਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਮੁਤਾਬਕ ਚਾਰ ਪਤਨੀਆਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਗੋਰੀ ਭੜਕ ਗਈ ਤੇ 2005 ਵਿਚ ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਗੋਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੀਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣਾ ਮਕਾਨ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੰਪਤੀ ਵੇਚ-ਵੱਟ ਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਯੂਨੈਸਕੋ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮੀਰ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਯੂਨੈਸਕੋ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 31 ਮਈ, 2014 ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਆਧਾਰਤ ਯੂਨੈਸਕੋ ਦਾ ਵਫਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਵਫਦ ਵਿਚ ਡਾ. ਰਿਚਰਡ ਐਂਗਲਹਰਡਟ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਧਾ ਪਿੱਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਂਗਲਹਰਡਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕਰਨਾ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਯੂਨੈਸਕੋ ਦੀ ਇਹ ਸਾਂਝੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਇਕ ਪਾਇਲਟ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗੀ ਤੇ ਇਸ ਹੇਠ ਵਿਭਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ ਯੂਨੈਸਕੋ ਦੇ ਵਫਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਵਿਰਾਸਤੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਜੰਗੀ ਯਾਦਗਾਰ ਚੱਪੜਚਿੜੀ, ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਕੁੱਪ ਰਹੀੜਾ ਤੇ ਛੋਟਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਛੰਬ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਲੀਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਉਪਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਦੀ ਅਮੀਰ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਰਕਾਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲੇ ਐਸ.ਐਸ. ਚੰਨੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਯੂਨੈਸਕੋ ਵਿਚਕਾਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਫਰਵਰੀ-2010 ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਹਿਰਾਂ ਤੇ ਉੱਘੀਆਂ ਕਲਾ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਠਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ

ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਭਿਆਚਾਰ ਸਰੋਤ ਸੰਭਾਲ ਇਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ (ਸੀ.ਆਰ.ਸੀ.ਆਈ.) ਲਿਮਿਟਿਡ, ਕੁਮਾਰੀ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ

ਰੂਪ ਦੇਣਗੇ। ਯੂਨੈਸਕੋ ਦੀ ਸਹਿ-ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਸੁਧਾ ਪਿੱਲੇ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ 14ਵੇਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਇਕ ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਕੈਪਟਨ ਤੇ ਬਾਦਲ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਮਹਿੰਗੇ ਤੋਹਫੇ ਆਪ ਹੜੱਪੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿੰਗੇ ਤੋਹਫੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੀ ਸੂਚਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਤੋਸ਼ਾਖਾਨਾ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਤੋਹਫੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤੋਹਫਾ ਸਰਕਾਰੀ ਤੋਸ਼ਾਖਾਨਾ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ 18-19 ਫਰਵਰੀ 1999 ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਫਦ ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਏ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸ. ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਦੋ ਭੇਡਾਂ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਏਦਾਂ ਹੀ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਹਫੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੋਸ਼ਾਖਾਨਾ 'ਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਤੋਂ ਇਕ ਫਰਵਰੀ, 2004 ਤੱਕ ਤੇ ਫਿਰ 14 ਮਾਰਚ, 2005 ਤੋਂ 17 ਮਾਰਚ, 2005 ਤੱਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕ ਘੋੜਾ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਭੇਡ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਫਿਲੋਰ ਅਕੈਡਮੀ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ 13 ਅਪਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜੋੜੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਬਾਦਲ ਜਾਨਵਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ ਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਲਗਾਓ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਖਾ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਵੱਖਰੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਤੋਹਫੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਖਾ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁੱਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਅਪਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਸਾਲ 2012 ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਦੌਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਫਦ ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੰਘੇ ਪੰਜ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ 223 ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤੋਹਫੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 54 ਤੋਹਫੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਏ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਕੀ 169 ਤੋਹਫੇ ਤੋਸ਼ਾਖਾਨਾ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਹਨ। ਵੀ.ਵੀ.ਆਈ.ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਤੋਹਫੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਫੌਰਨ ਕੰਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ (ਅਸੈਪਟੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਟੈਨਸ ਆਫ ਗਿਫਟ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਜੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 1978 ਤਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਜੋ 22 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਵੀ.ਵੀ.ਆਈ.ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 30 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਮਿਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਤੋਸ਼ਾਖਾਨਾ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੀ.ਵੀ.ਆਈ.ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫਾ ਕਿੱਥੋਂ ਤੇ ਕਦੋਂ ਕਿਸ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਕੀਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਮਗਰੋਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 27 ਜਨਵਰੀ 1999 ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਨਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਵੀ.ਵੀ.ਆਈ.ਪੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਇਹ ਆਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਉਤੇ ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਫਾਵਾਂ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਧੜ-ਧੜ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕੌਂਸਲਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਬੱਚੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਕੇ ਮਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁੰਝਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵੱਲੋਂ ਮੌਤਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਢੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂਜਾ ਮਾਰਨ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਹ ਅਮਲ ਵਿਚ ਸਾਰਥਿਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ।

ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਲਮ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇਣ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਉਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਦੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ! ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੌਤਵਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇਣ ਲਈ ਏਥੇ ਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ? ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਹੈ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਤੁਰ। ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਲੇਖ ਉਸ ਨੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਭਰਤੀ ਦੇ ਟਰਾਇਲ ਮੁੱਕਣ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇੱਕ ਮਾਂ-ਧੀ ਨਵੇਂ ਬੂਟਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਮਿੱਟੀ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਪੂੰਝ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪੁੱਛਣ ਉਤੇ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਸੇ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਇਹ ਬੂਟ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਧੀ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਰੱਖ ਲੈਣੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਕੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਲਵਾਂਗੀਆਂ।' ਜਵਾਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ, ਇਸ ਵਕਤ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਵਿਚ ਏਦਾਂ ਉਲਝ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਜਦੋਂ ਦੁੱਦਲਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਅਨਰਥ ਵਾਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤੁਰ ਪਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਿਤਾਬ ਬੱਚਨ ਵਰਗੇ ਹੀਰੋ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲਣਾ ਵੀ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਸੁਨਹਿਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਏ, ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਸਫਲ ਹੀਰੋਇਨ ਨੂੰ ਕਰਨੇ ਬਣਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੇਜਰ ਰੱਖ ਲਿਆ, ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਬਿਊਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ ਲਏ ਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਟੇਟਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੜ ਕੇ ਫਿਲਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀਆਂ ਤੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਇਸ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਉਸ ਦੇ ਜੜ੍ਹੀ ਬੈਠ ਗਏ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਕੁਝ ਚਮਕਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ, ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਇੰਜ ਹੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖਬਰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਜਿਲੇ ਵਿਚ ਆਦਮਪੁਰ ਨੇੜਲੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਇਸੇ ਸਾਲ ਛੇ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਝਗੜਾ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੌਰ ਉਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਜਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੋ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਸੀ। ਮਾਪੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕੇ। ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੁੜੀ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਸ ਦੀ ਕਿਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਸ ਰਹੀ।

ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਵੀ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਊਣਾ ਵੀ ਬੋਝ ਜਾਪਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ? ਨਾ ਦੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਗੂ ਨੇ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਕਦੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਪੰਜਾਬ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਵਿਹਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਨ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਰ ਸਾਲ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਐਨੇ ਬੱਚੇ ਮੈਰਿਟ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਮੁਖੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮਿੱਠਾ ਕਰਵਾ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਰ ਗਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੱਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਪਰ ਸਮਝਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇੰਟਰਨੈਟ ਉਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਉਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਨਤੀਜਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਆਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੰਬਰਾਂ ਵਾਲਾ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨੰਬਰ ਨੰਬੇ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਦਸਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖ ਸਕੀ।

ਜਦੋਂ ਹਰ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਤ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਬਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬੋਝ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਮੀ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਮਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਉਤੇ ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਫਾਵਾਂ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਧੜ-ਧੜ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕੌਂਸਲਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਬੱਚੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਕੇ ਮਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁੰਝਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵੱਲੋਂ ਮੌਤਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਢੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂਜਾ ਮਾਰਨ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਹ ਅਮਲ ਵਿਚ ਸਾਰਥਿਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ।

ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਰੋਸ਼ਨ ਭਵਿੱਖ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਟਿਕਟ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਨਾਲ ਇਹ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਚੋਣ ਇੱਕ ਪਤੁੱਲ ਸਮਝ ਕੇ ਲੜੀ, ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਬਣੇਗਾ ਤੇ ਜੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਲਈ ਔਕੜਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਵੋਟਾਂ ਪੈਣ ਪਿੱਛੋਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਪੱਕੀ ਆਸ ਲਈ ਬੈਠੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਾਰਡ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਉਸ ਦੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਯਾਰ-ਮਿੱਤਰ ਵੀ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹੋ ਸਿੱਖਾਈ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਆਹ ਇੱਕ ਸੀਟ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਦੇਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਝੰਡੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਤੇਰੇ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਾਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਚੰਗੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸਰਪਟ ਦੌੜ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਭਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਭਰਨ ਵਿਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭੈੜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੀਡੀਏ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੇਖ ਕੇ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਉਤੇ ਸਿਲੈਕਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ ਜਦੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਲੁਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਅਦਾਰੇ ਦੀ ਉਸੇ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਤੀ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਉਨਾ ਹੀ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚਪੜਾਸੀ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਰ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਏਦਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅਮਿਤਾਬ ਬੱਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੀ ਗਈ ਜੀਆ ਖਾਨ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਦੋਂ 'ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ' ਪੂਰੀ ਨਾ ਦੇ ਸਕਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਹੇਠ ਉਹ ਬੱਚੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਮੀਡੀਏ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੁੱਕਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ। ਖਬਰ ਉਦੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਾ ਨਵਾਂ 'ਟੈਲੈਂਟ' ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਫੋਟੋ ਫੁੱਲਵਾਉਣ ਲਈ ਟੀ ਵੀ ਕੈਮਰਿਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਪੈਸ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁੱਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਰੋਣਾ ਰੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੀਆ ਖਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਨਵਰੀ ਵਿਚ ਵਿਆਹੀ ਤੇ ਜੂਨ ਵਿਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਗਈ ਕੁੜੀ, ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ 'ਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਉਲਕਾ ਪਿੰਡਾਂ ਜ਼ਰੀਏ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁੱਜਿਆ ਸੀ ਫਾਸਫੋਰਸ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਫਾਸਫੋਰਸ ਉਲਕਾ ਪਿੰਡਾਂ ਜ਼ਰੀਏ ਪੁੱਜਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸਾਊਥ ਫਲੋਰੀਡਾ ਦੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਨਵੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਕਿਵੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਖੋਜ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਉਲਕਾ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਬੰਬਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਪੁੱਜਿਆ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਫਾਸਫੋਰਸ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਣੂਆਂ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਇਹ ਫਾਸਫੋਰਸ ਤਕਰੀਬਨ 3.5 ਕਰੋੜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਉਲਕਾ ਪਿੰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫਾਸਫੋਰਸ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੁੱਜਿਆ ਜਿਹੜਾ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤਹਿ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਣਿਜਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰਲ ਕੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਛੱਡਿਆ। ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭ ਲਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਯੂ. ਐਸ. ਐਫ. ਦੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੈਥਿਊ ਪਮੇਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਲਕਾ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਬਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ

ਰੇਡੀਓ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ

ਡਾਇਲ ਕਰੋ ਤੇ ਸੁਣੋ
832-551-5038 ਰੇਡੀਓ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ 24/7
www.radiock.com
702-489-0222 ਖਾਲਸਾ ਰੇਡੀਓ 24/7
(ਗੁਰਬਾਣੀ)
www.khalsaradio.org
702-489-0228 ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ 24/7
(ਭੰਗੜਾ ਮਿਊਜ਼ਿਕ)
www.apnapunjabradio.com
702-489-0229 ਦੇਸੀ ਬਾਈਟ ਰੇਡੀਓ 24/7
(ਬਾਲੀਵੁਡ ਮਿਊਜ਼ਿਕ)
www.desibiteradio.com

ਧਾਰਮਿਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਤਾਜ਼ਾ ਖਬਰਾਂ, ਟਾਕ ਸ਼ੋਅ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ ਤੇ ਫਰੀਮਾਂਟ ਤੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ

Wifi Radio ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ
ਫੋਨ: 510-900-3600
Radio CK, PO Box 296, Fremont, CA 94537

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 15 ਜੂਨ 2013

ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਬੁਰਜ

ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਉਤੇ ਹਮਲੇ ਵਾਲੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਹੋਏ ਕਤਲੇਆਮ ਵਾਲੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਝੇੜੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੇੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਵੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ 1984 ਦਾ ਸੱਲ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਲ ਦੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਪਰਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਵਾਬਸਤਾ ਹਰ ਸ਼ਖਸ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦੇ-ਚਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਰਦ ਦੀਆਂ ਇਹ ਪਰਤਾਂ ਜਦੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਚੀਸਾਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਜ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਟਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦੇ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਰਜਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲਾਉਣ ਜਾਂ ਲੁਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਗੀਟੀਆਂ ਸੁੱਟੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਵਾਲੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੰਸਥਾ-ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ-ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ, ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਮਾਨ ਵੀ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਧਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਆਗੂ, ਇਸ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਬੁਰਜ ਇੰਨਾ ਕੁ ਉਚਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਤੋਂ ਵੀ ਦਿਸਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਉਚਾ ਬੁਰਜ ਕਿਹੜਾ ਹੈ! ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹੀ ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ-ਦਰ-ਸਵਾਲ ਸਿੱਖ-ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਉਮੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਅੰਗ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਅੱਜ ਉਹੀ ਮਾਇਆ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਜੁੜ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੇ ਇਸੇ ਮਾਇਆ ਨੇ ਅੱਜ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਬੁਰਜ ਉਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੁਰਜ ਨਿੱਤ ਦਿਨ ਉਚਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਮਜ਼ਹਬ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਣਕਰੀਆਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਇਸੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵਾਲ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ 'ਚ ਬੈਠ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਇੰਨੇ ਮਹੀਨੇ, ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਆਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨ-ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਭਿਣਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ 'ਚ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।

ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਸੂਬੇ ਲਈ ਵੱਧ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਮਘੀ ਸਿਆਸਤ ਹੁਣ ਮਹਿਜ਼ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸਿਮਟਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀ ਇਸ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ 1984 ਵਿਚ ਹੋਏ ਇਕ ਹੋਰ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੇਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹੋਂਦ ਚਿੱਲੜ ਵਿਚ ਨਵੰਬਰ 1984 ਵਿਚ 42 ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਇਸ ਕਾਂਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਥੇ ਯਾਦਗਾਰ ਉਸਾਰਨ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਥੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਛਾ-ਖਾਸਾ ਹਿੱਸਾ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਵੱਧ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ-ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਦੇਣੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਇਸ ਕਦਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਲ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ-ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਚੋਣਾਂ ਵਾਲੀ ਤਰਜ਼ ਉਤੇ ਲੜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਹੀ ਸਿਆਸੀ ਤਿਕੜਮਾਂ, ਉਹੀ ਦਾਈਏ, ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ-ਫਰੋਖਤ ਵੀ ਉਹੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਾਹੁਬਲ! ਸਿਤਮਜ਼ਰੀਫੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਹ ਨਿਰੋਲ ਸਿਆਸਤ ਗੁਰੂ-ਵਰੋਸਾਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਰੋੜਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਜੁੜ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੜੀਆਂ ਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਛਾਹ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਦਾ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਮੁੱਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸੁੱਚਮ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੁੱਚਮ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਹਿਣ ਦਾ ਪੈਂਡਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਿਖੜਾ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਉਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਬੜੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸ਼ਾਇਰ ਮਰਹੂਮ ਦੁਸ਼ਿਅੰਤ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਹੈ: ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਪੀੜ ਪਰਬਤ ਸੀ, ਪਿਘਲਨੀ ਚਾਹੀਏ/ਇਸ ਹਿਮਾਲਾ ਸੇ ਕੋਈ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲਨੀ ਚਾਹੀਏ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਹਲਚਲ ਮਚਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰਮਲਤਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਹਾਣਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਮੌਜ਼ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਤਰੱਦਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵੰਗਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਹੈ।

ਮੁੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ 'ਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ?

ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਗੁਰੂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਗੁਰੂ 'ਤੇ ਚੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸਮੂਹਿਕ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਥੇ ਹੋ ਰਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਰੋਹ ਹੈ।

ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਰੁਖ਼ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਮੁਹੱਈਆ ਜਮਹੂਰੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸਿੱਖ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਹਿੰਸਕ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਤੀ ਸਟੇਟ (ਰਾਜ) ਵੱਲੋਂ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬੰਕਰ

ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਬਿਦਵਈ

ਥਾਂ-ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਗਾਇਬ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਗਲਬੇ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਫ਼ਾਵਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ (ਰਾਜ) ਪ੍ਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਪਸਰੀ ਹੋਈ ਪੇਤਲੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੇਠਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਰੋਸ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪੜ੍ਹੋ-ਲਿਖੋ ਨੌਜਵਾਨ ਤਬਕੇ ਵਿਚ ਰੋਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਕਾਜ਼! ਮੈਂ ਗਲਤ ਹੋਵਾਂ; ਪਰ ਹੁਰੀਅਤ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਧੜਿਆਂ, ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਰਦਾਂ-ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਰੋਸ ਵੱਖਵਾਦੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1989 ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨੀਤੀਘੜੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਆਰਥਿਕ 'ਪੈਕੇਜ' ਵਰਗੇ ਸਤਹੀ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਘਾਟੀ ਵਿਚਲੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਗ਼ਲਤੀ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਗੁਰੂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਗੁਰੂ 'ਤੇ ਚੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸਮੂਹਿਕ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਥੇ ਹੋ ਰਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਰੋਹ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਕਰਦਿਆਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 1100 ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ (ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ), 12-15 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੋਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣਾ ਤੇ ਫ਼ੌਜ ਵੱਲੋਂ ਅਤਿਵਾਦੀ

ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਿਸਾਲਾਂ ਹਨ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ-ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਸੂਬੇ ਵਿਚਲੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ 'ਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਨ 2008 ਅਤੇ ਸੰਨ 2010 ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰਦਿਆਂ 100 ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਗੜੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਉਮਰ ਅਬਦੁੱਲਾ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ (ਅਫਸਾਪਾ) ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਫ਼ੌਜ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਖਿਲਾਫ਼ 'ਵੀਟੋ' ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੀਤੀ ਸਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫ਼ੌਜੀ ਕਮਾਂਡਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਪੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਚੋਣ ਗੜਬੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਠੋਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। 1987 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਗੜਬੜੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਗੁੱਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਖਵਾਦੀ ਹਿੰਸਕ ਲਹਿਰ ਭੜਕ ਉੱਠੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਹਿਰ

ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਭਰਪੂਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਬਾਹਕੁਨ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ 80 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਨਾਂ ਗਈਆਂ। 2002 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਸਕ ਲਹਿਰ ਦਮ ਤੋੜਦੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਦਜਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਹਾਲਤ ਬਦਲੀ, 2004 ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ 2008 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੋਲਿੰਗ ਦੀ ਦਰ 40 ਫ਼ੀਸਦੀ ਰਹੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਸੀ। 2011 ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੱਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ 79 ਫ਼ੀਸਦੀ ਪੋਲਿੰਗ ਹੋਈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਹੁਲਾਰਾ ਆਇਆ, ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਉੱਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲੋਕ ਮੁੜ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 4 ਗੁਣਾ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਜ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਹਾਲਾਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਵਰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਭਰ ਗਏ ਹਨ। ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਰੁਖ਼ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਮੁਹੱਈਆ ਜਮਹੂਰੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸਿੱਖ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਹਿੰਸਕ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਮੱਧਮ ਪਵੇ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣਾ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਹੁਣ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦਲੀਪ ਪੜਗਾਉਕਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ 90ਵਿਆਂ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਕਸ਼ਮੀਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, 2001 ਵਿਚ ਕੇ.ਸੀ. ਪੰਤ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, 2003 ਵਿਚ ਐਨ.ਐਨ. ਵੇਹਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕਈ ਗੋੜ ਦੀਆਂ ਵਾਰਤਾਵਾਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ। 2006 ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਰਕਿੰਗ ਗਰੁੱਪ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹਾਮਿਦ ਅੰਸਾਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਯਤਨਾਂ ਸਬੰਧੀ ਹੋਏ ਤਜਰਬੇ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਅਸਰਦਾਇਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਯਤਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦੇ ਰੋਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੱਠਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਹਕੀਕੀ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੱਧੇ-ਅਧੂਰੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਕ ਵੱਢਿਉਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਪਟਪਟੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਬਦਲਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੌਰਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਧਾਰਨਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੌਰਾਨ ਘਾਟੀ ਵਿਚ ਦਰਜਨ ਭਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੌਰਸਾਂ 'ਤੇ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਮਲੇ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ ਵਰਗੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਘਾਟੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹੋ-ਲਿਖੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ, ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਨਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ -ਚਾਚਾ ਬੋਲਿਹਾਜ਼

ਚੋਰਾਂ ਯਾਰਾਂ ਦੋਸਤੀ!

ਚਰਚੇ ਰੋਜ਼ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਘਪਲਿਆਂ ਦੇ, ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਗਏ ਹਾਂ ਅੱਕ ਯਾਰੋ। ਪੈਰ ਪੈਰ 'ਤੇ ਚੋਰੀਆਂ-ਯਾਰੀਆਂ ਦੇ, ਪਰਦੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਲੈਣਗੇ ਢੱਕ ਯਾਰੋ। ਚੌਂਹ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਚੌਧਰ ਜੇ ਹੱਥ ਆ ਜੇ, ਲੁੱਟਣ ਲੱਗਿਆਂ ਰੱਖਣ ਨਾ ਸ਼ੱਕ ਯਾਰੋ। ਜਨਤਾ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਂਹਦੀ ਸੋਚਦੀ ਐ 'ਉਪਰ ਵਾਲਾ' ਕਿਉਂ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਚੱਕ ਯਾਰੋ! ਲੋਕੇ ਪਾ ਦਿਉ ਚੱਪਣੀ ਵਿਚ ਪਾਣੀ, ਡੋਬ ਲੈਣ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਯਾਰੋ। ਫਿਲਮੀ ਐਕਟਰਾਂ, ਕ੍ਰਿਕਟਰਾਂ, ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ, ਬੇਈਮਾਨੀ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆਂ ਲੱਕ ਯਾਰੋ!!

ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਾਬਰ ਨੀਤੀਆਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ!

ਜਦੋਂ 80ਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ 'ਖੱਬੇਪੱਖੀ ਅਤਿਵਾਦ' ਫੈਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਉਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਸਲੇ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਖੀ ਇਹੀ 'ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ' ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਨਕਸਲਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ ਸਮਾਜੀ-ਆਰਥਿਕ ਮਸਲਾ ਐਲਾਨ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਰਾਜਸੀ ਹੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹੀ ਸ਼ਖਸ ਉਸੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ 'ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ' ਮਸਲਾ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਜਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 2008 'ਚ ਬਣਾਈ 15 ਚੋਟੀ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਕਸਲਵਾਦ-ਮਾਓਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਾਜੀ-ਆਰਥਿਕ ਮਸਲਾ ਐਲਾਨ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਮਾਡਲ ਦੇ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣ ਦਿੱਤੇ। ਦੋ ਲੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨੀਮ-ਫੋਜੀ ਤਾਕਤਾਂ ਝੋਕਣ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ 'ਚ ਫੌਜ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤਾਂ ਲਈ ਮਾਓਵਾਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਹੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਿਹੜੇ ਇਲਾਕੇ ਮਾਓਵਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਓਵਾਦੀ ਟਾਕਰੇ ਦਾ ਅਸਰ ਕਬੂਲ ਕੇ ਇਹੀ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮਸਲਾ ਐਲਾਨ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਦੀ 77 ਫੀ ਸਦੀ ਆਬਾਦੀ ਮਹਿਜ਼ 20 ਰੁਪਏ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਾਲ ਡੰਗ ਟਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸੌ ਘਰਾਣੇ ਮੁਲਕ ਦੀ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਉਪਜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਇਸੇ 77 ਫੀ ਸਦੀ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੋਰ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਤੇ ਲੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਅਤੇ 'ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ' ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਤੋੜ ਪੱਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਜੰਗਲੀ ਉਪਜਾਂ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਆਸਮਾਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਅੱਜ ਹੁਕਮਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਲਈ 'ਵਿਕਾਸ' ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਸਕੀਮਾਂ ਦਾ

ਆਧਾਰਤ ਹੁਨਰ ਵਾਲਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਲਿਆਂਦੀ 200 ਕਰੋੜੀ 'ਰੋਸ਼ਨੀ' ਸਕੀਮ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੀਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ 2200 ਥਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰ ਕੇ 3000 ਕਰੋੜ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਮੋਬਾਇਲ ਨੈੱਟਵਰਕ ਟਾਵਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬਜਟ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐੱਫ. (ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਕਸਲੀ ਇਲਾਕਿਆਂ 'ਚ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ) ਲਈ 10818.53 ਰੁਪਏ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲੋਂ 10 ਫੀ ਸਦੀ ਵੱਧ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ-ਢਾਂਚੇ' ਲਈ 74.15 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ (ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ 20 ਕਰੋੜ ਵੱਧ), ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਲਈ 300 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 1847 ਕਰੋੜ ਅਤੇ ਬਾਇਓ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਲਈ 160 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 40 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਜਟ ਯੋਜਨਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਕੀ ਲੋਕ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਜਾਬਰ ਹੁਕਮਤ ਦਾ?

25 ਮਈ ਦੇ ਮਾਓਵਾਦੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਕ ਦੇ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਉਸ ਡਰਬਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਾਣਨੇ ਚਾਹੇ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਪੁਨਿਆ ਪ੍ਰਸੰਨ ਵਾਜਪਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਰੈੱਡ ਕੋਰੀਡੋਰ ਦਾ ਸਫ਼ਰ' ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਢੁੱਕਵੇਂ ਰੂਪ 'ਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਬੇਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਮਲਾਹ ਨੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤਾਕਤਾਂ ਵਾਲੇ ਅਮੀਰਾਂ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਦੀ ਦੇ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ (ਤੇਰਾ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬੋਲੀ ਲਾ ਕੇ, ਜਦਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਦਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈ) ਨਦੀ ਉੱਪਰ ਪੈਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਆਸਰੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਮਲਾਹ ਦਾ ਇਹ ਸਵੈ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਮੂੰਹ ਆ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਬੋਲੀ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਅਸੂਲ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾ ਦਿਉ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਓਵਾਦੀ ਕਹੋਗੇ! ਵਾਜਪਾਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਧਮਕੀ ਸੀ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਆਹਟ"। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੀ, "ਇਥੇ ਵਾਕਈ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂਤਰ ਸਰਕਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ।"

ਪਰ ਬਦਕਾਰ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਕੌੜਾ ਸੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂਤਰ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤੀ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਅਲਹਿਦਗੀ ਅਤੇ ਬਾਗੀ ਤਹਿਰੀਕ 'ਚ ਮੁਕੰਮਲ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਂਦ 'ਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਚੰਦ ਬੰਦੂਕਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਬਾਗੀ ਤਹਿਰੀਕ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਜਿੱਠੇ ਉੱਪਰ ਸੰਜੀਦਾ ਅਮਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੰਗਬਾਜ਼ ਹੋਕਰੇ ਮਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੱਕੀ ਭਰਾਮਾਰ ਜੰਗ ਦਾ ਖਾਜਾ ਬਣਾ ਕੇ ਨਹੀਂ।

ਦੱਬੇ ਕੁਚਲਿਆਂ ਦੀ ਹਿੱਸਾ

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਖ਼ਾਕਾ ਅਸੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ, ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ 'ਚ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿਵਾਉਣ 'ਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ, ਇਸ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਚ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਕੀ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇਖ਼ਲਾਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਕੀ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲਿਆਂ ਕੋਲ ਉਸ ਹਿੱਸਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਦਾਬੇ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦਾਬੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ?” (ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੌਧਿਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਇਕਨਾਮਿਕ ਐਂਡ ਪੁਲੀਟੀਕਲ ਵੀਕਲੀ ਅੰਕ 8 ਜੂਨ 2013 ਦੀ ਸੰਪਾਦਕੀ ਵਿਚੋਂ)

ਮਾਡਲ ਦੇ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣ ਦਿੱਤੇ। ਦੋ ਲੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨੀਮ-ਫੋਜੀ ਤਾਕਤਾਂ ਝੋਕਣ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ 'ਚ ਫੌਜ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤਾਂ ਲਈ ਮਾਓਵਾਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਹੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਿਹੜੇ ਇਲਾਕੇ ਮਾਓਵਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਓਵਾਦੀ ਟਾਕਰੇ ਦਾ ਅਸਰ ਕਬੂਲ ਕੇ ਇਹੀ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਲਈ ਜਦੋਂ 'ਖੱਬੇਪੱਖੀ ਅਤਿਵਾਦ' ਦੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨਮੋਹਨ-ਚਿਦੰਬਰਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐੱਮ. ਤੱਕ ਹਰ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਪਾਰਟੀ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖ ਲਾਉਣਾ ਅਤੇ 'ਲੋਕਤੰਤਰ' ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੀ। ਦਰਅਸਲ ਲੋਕਤੰਤਰ ਐਸਾ ਲਫ਼ਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਵਰਗੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜੰਗਬਾਜ਼ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦੀ

ਚਾਰਾ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਛੇ ਦਹਾਕੇ ਉਡੀਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਤੇ ਹੱਕ ਜਤਾਈ ਲਈ 'ਹਿੱਸਾ' ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਇਹੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹਾਲ-ਪਾਹਰਿਆ ਮਚਾ ਕੇ ਆਸਮਾਨ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਢੇ ਛੇ ਦਹਾਕੇ 'ਚ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਣੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਖ਼ਤਬ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕਣ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਅਖੌਤੀ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਹਾਸ਼ੀਆਗ੍ਰਸਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ 'ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ' ਲਾਣਾ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਪੁੜਾਂ ਦਰਮਿਆਨ 'ਫਸੇ ਹੋਣ' ਬਾਰੇ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦੀ ਜਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕੇ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਹਿੱਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰੋਜ਼ਮਰ੍ਹਾ ਵਾਂਗਗਤ ਹਿੱਸਾ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਦਿਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਮੁਲਕ ਦਾ ਅਵਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਗਲ ਗਲ ਧਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਰੁੱਧਤੀ ਰਾਏ, ਗੌਤਮ ਨਵਲੱਖਾ, ਜਾਨ ਮਿਰਡਲ, ਸਤਨਾਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੇ ਰਿਪੋਰਟਰ ਸੁਭਰਾਂਸੂ ਚੌਧਰੀ ਦੇ 'ਰੈੱਡ ਕੋਰੀਡੋਰ' ਦੇ ਸਫ਼ਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸੱਚ ਜਾਣਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੈਰ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਗਲਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਮਾਲ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 'ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ 'ਅਤਿਵਾਦ ਵਿਰੋਧੀ ਕੌਮੀ ਕੇਂਦਰ' (ਐੱਨ.ਸੀ.ਟੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪਾਸ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵੀ 'ਅਤਿਵਾਦ' ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਐੱਨ.ਸੀ.ਟੀ.ਸੀ. ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੁਕਮਤ ਨੂੰ ਜਮਹੂਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਰੋਤਕਾ ਹੱਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੰਢੇ ਬਸਤੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂਆਂ ਸਮੇਤ 27 ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ 'ਖੱਬੇਪੱਖੀ ਅਤਿਵਾਦ' ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਝੇ ਮੁਛਾਵੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਏਜੰਡਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ) ਲਈ ਜਾਬਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਦੰਦ ਹੋਰ ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀ ਖ਼ਸਲਤ ਐਸੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰਬਾ ਵਰਗੇ ਕਾਂਡਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 91-94634-74342

ਨੀਤੀਆਂ ਤੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਨਹੱਕੀ ਜੰਗ ਦੀ ਧੁਸ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਫੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਰਬ ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਜਾਬਰ ਪੈਂਤੜਾ ਮੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐੱਨ.ਸੀ.ਟੀ.ਸੀ. ਘੋਰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦਮਨਕਾਰੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਦੀਆਂ ਅਨਿਨ ਭਗਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਰਾਜਸੀ ਏਜੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਤਾਧਾਰੀ/ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਰਾਜਸੀ ਜ਼ੋਖ਼ਮ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ। ਕਈ ਕਾਂਗਰਸੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤੀਸਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਅੰਦਰ 'ਬਹਿਸ' ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਜਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਦੀ ਬਹਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੋ ਵਾਕ ਆਉਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਹਾਜ਼ਰ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਲ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੰਞ 'ਸੱਧ ਵੀ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਠੀ ਵੀ ਬਖੀ ਰਹੇਗੀ', ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਬੈਕ ਦਾ ਪਾਲਿਆ ਅਤੀਅਲ ਰਾਜਸੀ ਮਾਫ਼ੀਆ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖ਼ਬਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਕਸਲ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਕਤ-ਗਰੇਅ ਹਾਊਡਜ਼-ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਕਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨੌਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ 'ਗਰੇਅ ਹਾਊਡਜ਼' ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਖ਼ੂਨ-ਖ਼ਰਾਬੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜਬਰ ਹੋਰ ਵਧੇਗਾ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਟਾਕਰੇ 'ਚ ਵੀ ਇਜ਼ਾਫ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਨਮੋਹਨ-ਚਿਦੰਬਰਮ-ਸੋਨੀਆ ਗੁੱਟ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵੇਚ ਦੇਣ ਲਈ ਤਰ੍ਹੂ ਹੈ। ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਉਹ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦਮਨਕਾਰੀ ਏਜੰਡੇ ਉੱਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੋਹਰ ਲਵਾ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਤਬਾਹਕੁਨ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਥੋਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਧਣਾ ਤੈਅ ਹੈ। 'ਖੱਬੇਪੱਖੀ ਅਤਿਵਾਦ' ਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਵਾਮ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਧਿਰ ਮਾਓਵਾਦੀ ਲਹਿਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ੋਰ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਕਾਸ

ਆਮ ਆਦਮੀ ਕੋਲੋਂ ਹੁਣ ਹਰ ਸਹੂਲਤ ਖੁੱਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਦੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਲੰਘਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਾਪਤਾ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਨਿਆਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰ-ਦਰ ਭਟਕਦੇ ਫਿਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਮਾਝਾ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਫਰੰਟ' ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 14 ਮਈ, 2013 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 1994 ਵਿਚ ਰੋਪੜ ਵਿਚ ਤਤਕਾਲੀ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਪਰਮਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਮਰਾਨਗਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਉਮਰਾਨਗਲ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਤੇ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਧਵਾ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ, ਪਿਤਾ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਫਰੰਟ

ਆਈ.ਜੀ. ਪਰਮਰਾਜ ਉਮਰਾਨਗਲ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਸਵਾਲ

ਦੇ ਮੁਖੀ ਕਰਨਲ ਜੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਨੇ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ 1994 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਾ ਖੁਦ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਝੂਠਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਖਾੜਕੂ ਆਗੂ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬੰਡਾਲਾ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ

ਸਵਾਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬੰਡਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕੌਣ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਪੜ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਘਰੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਪਰਮਰਾਜ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 2010 ਵਿਚ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਦਲੇ ਪੁਲਿਸ ਮੈਡਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਜੀਠਾ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਸੀ। ਘਰ ਵਾਲੇ ਕਈ

ਦਿਨ ਲੱਭਦੇ-ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ ਪਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਤਾ-ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਛਪੀਆਂ ਕਿ ਰੋਪੜ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਨਾਮੀ ਖਾੜਕੂ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬੰਡਾਲਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਕਥਿਤ ਬਹਾਦਰੀ ਬਦਲੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਇਨਾਤ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਰੋਪੜ ਪਰਮਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਮਰਾਨਗਲ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਨਗਦ ਰਾਸ਼ੀ, ਬਹਾਦਰੀ ਮੈਡਲ ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਐਸ.ਪੀ. ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਖਾੜਕੂ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬੰਡਾਲਾ ਬਟਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਲਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਘਰੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਈ ਸੀ।

ਸਿੱਖ ਮੂਵਮੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਆਨੰਦਪੁਰ ਮਤੇ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ 'ਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਪਰਿਕਰਮਾ ਵਿਚੋਂ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ ਅਗਵਾ

ਬਠਿੰਡਾ: ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖ ਮੂਵਮੈਂਟ ਨੇ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਜੰਗ ਲੜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੂਨ 1984 ਦੇ ਸਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪੰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬ) ਦੀ ਲੀਕ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮਤੇ ਮੁਤਾਬਕ ਜਮਹੂਰੀ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ।

ਲਹਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ 10 ਜਨਪਥ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਰੋਸ ਧਰਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰ ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਮੋਰਚਾ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਰੰਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰਮੀਮ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬ) ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੂਵਮੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਹਿਰ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂਕਿ ਮੂਵਮੈਂਟ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਲਹਿਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿਚ ਭਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਆਣਾ ਤੇ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ, ਭਾਈ ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੜਾ ਪਿੰਡ, ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖ ਰਾਜਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਦੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਖਾੜਕੂਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਕ ਜੀਅ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੰਘੇ ਦਿਨੀਂ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲਈ ਆਏ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਕ ਔਰਤ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਹੀਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬੱਚਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖ਼ਤ ਗੁਰਮਿਲਾਪ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਲੱਗੇ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀ ਫੁਟੇਜ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਗੁਰਮਿਲਾਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਤ ਤਕਰੀਬਨ ਸਵਾ 12 ਵਜੇ ਇਕ ਔਰਤ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਸਮੇਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਮਿਲ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਔਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਜਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ।

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚੋਂ ਇਸ

ਬੱਚਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੀਅ।

ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੱਚਾ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਮਗਰੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਧੇਰੇ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂਘਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਕਾਂਡ: ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਉਮੀਦ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਮੁਲਕ ਕੀਨੀਆ ਵਿਚ ਬਸਤੀਵਾਦ ਵੇਲੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 13 ਮਿਲੀਅਨ ਪੌਂਡ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਕਾਂਡ ਦੇ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਸ ਬੱਝੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗੀ।

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1950 ਤੋਂ 1960 ਦੌਰਾਨ ਬਸਤੀਵਾਦ ਵੇਲੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਮੁਲਕ ਕੀਨੀਆ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ 13 ਅਪਰੈਲ, 1919 ਨੂੰ ਵਾਪਰੇ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਕਾਂਡ ਦੇ ਸਹੀਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਸ ਬੱਝੀ ਹੈ।

ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆਂ 94 ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਇਆਂ ਵੀ 65 ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਸਾਕੇ ਦੇ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਸਬੰਧੀ

ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਠੋਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਵੀ ਜਦੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡੇਵਿਡ ਕੈਮਰੂਨ 20 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਦਾ ਵੀ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸਹੀਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਬਰਤਾਨਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ

ਦੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਹੌਲਨਾਕ ਕਾਰਾ ਦੱਸ ਕੇ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਲਾਲਾ ਹਰੀ ਰਾਮ ਬਹਿਲ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਭੂਸ਼ਣ ਬਹਿਲ (65 ਸਾਲ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਮੁੜ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਬੱਝੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਹਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਹਿਲ ਸਿਰਫ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਡਾਹਵਾ ਔਖਾ ਸਮਾਂ ਦੇਖਣਾ ਪਿਆ।

ਇਕ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸੁਨੀਲ ਕਪੂਰ (37 ਸਾਲ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਵਾਸੂ ਮਲਿਕ ਕਪੂਰ ਨੂੰ 1919 ਵਿਚ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਾਬ ਨਾ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਮ ਤੋੜ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਦਾਦੀ ਪੂਰਨ ਦੇਵੀ ਕੇਵਲ 18 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ

ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਕਪੂਰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲਈ ਡਾਹਵਾ ਔਖਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵਾਉਣਾ ਪਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਰਕਾਰ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਕਾਂਡ ਦੇ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇਗੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 2008 ਵਿਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਸਹੀਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੋਧ ਕਰੇ।

ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸਾਕੇ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਭੁਲਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ- ਜਥੇਦਾਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): “ਜੂਨ 1984 ਦਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚ ਏਨੇ ਡੂੰਘੇ ਜ਼ਖਮ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ।” ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਥੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਦਿਵਸ ਸਮਾਗਮ ਮੌਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਸਰਵਨਾਸ਼ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਖਾਤਰ ਦਿਨ ਵੀ ਉਹ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੇਕਸੂਰ ਬੱਚਿਆਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ, ਬੀਬੀਆਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨਾਲ

ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਦਿਵਸ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਦੇ ਸੱਦੇ ਉਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਉਚੇਚਾ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਨਿਰਾ ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕਤਸਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸੰਗਤਾਂ ਉਪਰ ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਸੱਤ ਭਿੰਡਰਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਕੀ 37 ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਕਿਉਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਖ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਸਤਾਂ ਜਾਂ ਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਲੁੱਟ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਤਾਲਮੇਲ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਸੀ ਮਤਭੇਦ ਭੁਲਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿਚ ਖਰਚ ਹੁੰਦੇ ਲੱਖਾਂ ਡਾਲਰ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਣ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਸੋਖੀ ਸਿੰਘ, ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਭੋਲਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ ਆਈ ਸੀ ਮੈਂਬਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੈਲ ਨੇ ਵੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਕੱਤਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੱਲਾ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਓ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੁੜ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਹਨ। ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਦੋਂ ਸਨਿਚਰਵਾਰ 8 ਜੂਨ ਨੂੰ ‘ਹੋਅਰ ਏਅਰਪੋਰਟ’ ‘ਤੇ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਆਈ ਪੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਹੇਠ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਰਮੀਨਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਗੁਲਦਸਤਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨ ਐਵਨਿਊ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਆਈਲੈਂਡ ਲੋਕ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗਾਂ ‘ਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਲਾਏ ਗਏ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਿਹਾੜੇ ਉਹ ਵਖ ਵਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਗਏ।

ਅੰਤਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਕਾਫੀ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਭਰਿਆ ਰਿਹਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਵ੍ਰੀਟਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਸਵੇਰੇ 9:30 ਤੋਂ 10:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੈਕ੍ਰਿਏਟ ਹਾਲ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਕਾਰਨ ਖਾਸ ਕਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਸਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਦਿੱਕਤਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਬਾਂਈ ਗੁਰੂ ਘਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗੁਰੂ ਘਰ ਅੰਦਰ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਘਰਾਂ ਅੰਦਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰੇ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਤੰਬੂ ਲਾ ਕੇ ਵੀ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵਲੋਂ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਘਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ‘ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਘਰ ਸਭ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਥੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਣ

ਵਾਲੇ ਹਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਜਲਦ ਹੀ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ‘ਤੇ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਖੁਦ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਫਾਈਲ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨ ਐਵਨਿਊ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 1984 ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਏਰੀਏ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੀਆਂ ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਓ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣੇ ਇਸ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਸ. ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ ਦੇ ਘਰ ਠਹਿਰੇ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਜਾਣ ਲਈ ਲਿਮੋਜੀਨ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਡੀ ਸੀ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ। ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਟਰਾਂਜਿਟ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਪ੍ਰਸਾਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਦਸਤਾਰ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਪਬਲਿਕ ਵਿਚ ਦਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਉਪਰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਖੁਦ ਦਸਤਾਰ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਬਾਕੀ ਕੱਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ‘ਚ ਬੱਝਾ ਸਾਹਿਤਕ ਰੰਗ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲੰਬੇ ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਫਲੈਮਿੰਗਟਨ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਵਿਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸੇਠੀ ਦੇ ਘਰ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਦੌਰ ਵੀ ਚੱਲਿਆ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਦੌਰ ਦਾ ਅਰੰਭ ਵਿਜੇ

ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ 4 ਹਾਸਰਸੀ ਨਜ਼ਮਾਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਸਾਇਆ। ਕੁਝ ਬੋਲ ਸਨ, ‘ਉੱਡੀਆਂ ਨੇ ਨੀਂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਏ, ਹੁਣ ਪਰਦੇਸੀਓ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ,’ ‘ਚੁੱਪ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ ਦੱਸੋ ਮੇਰੀ ਚੀਜ਼ ਬੁਰੀ ਏ, ਗੱਲ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਤੇ ਦੱਸਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਏ,’ ‘ਤੂੰ ਨਾ ਆਇਆ ਅਸੀਂ ਭਾਰ ਹਿਜਰ ਦੇ ਚੁੱਕਦੇ ਚੁੱਕਦੇ ਚੁੱਕਦੇ

ਮਕਸੂਸਪੁਰੀ ਦਾ ਗੀਤ ‘ਲੋਕੋ ਮੈਂ ਪਾਕ ਮੁਹੱਬਤ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿਮਤ ਪੀਰ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ’ ਗਾ ਕੇ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਮਹਿਫਲ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ‘ਲਾਈ ਵੀ ਨਾ ਗਈ ਤੇ ਨਿਭਾਈ ਵੀ ਨਾ ਗਈ’ ਅਤੇ ‘ਸਾਡਾ ਚਿਤੀਆਂ ਦਾ ਚੰਬਾ ਵੇ ਬਾਬਲ ਅਸਾਂ ਉਡ ਜਾਣਾ’ ਆਪਣੀ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਨਿਪੁੰਨ ਗਾਇਕ ਮੇਸ਼ੀ ਬੰਗੜ ਨੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਗੀਤ ‘ਤੇਰੇ ਬਾਬੋ ਓ ਸੱਜਣਾ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਨਹੀਓਂ ਲਗਦਾ’ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਨ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ‘ਜੇ ਤੂੰ ਪਾ ਕੇ ਵਿਛੋੜਾ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਯਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦੇ’ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਗਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸ ‘ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਉਤੇ ਐਵੇਂ ਰੁੱਸ ਜਾਂਦੀ ਏ’ ਗਾ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ।

ਬੱਦੋਵਾਲ ਵਾਲੀਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਦਾ ਜਥਾ ਢਾਡੀ ਵਾਰਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮਾਗਮ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਜੂਨ 1984 ਦੇ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸਾਕੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਵਾਲੇ, ਭਾਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਜਨਰਲ ਸੁਬੋਗ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਯੋਧਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈਆਂ ਬੇਕਸੂਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਰਿਚਮੰਡ ਹਿੱਲ ਵਿਖੇ ਲੰਬੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਦਿਹਾੜਾ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਉਪਰੰਤ ਭਾਈ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਜਥਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਮਨੋਹਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਕਥਾਵਾਚਕ ਭਾਈ ਸਕੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਸਰਵਣ ਕਰਵਾਇਆ। ਬੱਦੋਵਾਲ ਵਾਲੀਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਦੇ ਢਾਡੀ ਜਥੇ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵਾਰਾਂ ਸਰਵਣ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਇਸ ਜਥੇ ਵਿਚ ਬੀਬੀ ਜਸਦੀਪ ਕੌਰ ਖਾਲਸਾ-ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ ਯੂ ਜੀ ਸੀ, ਬੀਬੀ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲਸਾ ਅਤੇ ਸਾਰੰਗੀ ਮਾਸਟਰ ਜਸਮੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਜਥਾ ਉਚ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ

ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਅਮਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਇਸ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਢਾਡੀ ਵਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਜਥਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪੀ ਟੀ ਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਐਵਾਰਡ ਜਿੱਤ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਖਟੜਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਕੀਦਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਕੱਤਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਨਿਭਾਈ। ਇਸ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸੰਗਤਾਂ ਟਰਾਈ ਸਟੇਟ ਦੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਧੰਨ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਠੰਡੇ ਮਿੱਠੇ ਜਲ ਦੀ ਛਬੀਲ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸਮੇਸੇ ਟਿੱਕੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੰਜਾਬੀ ਢਾਬਾ ਵਲੋਂ, ਗੱਲ ਗੱਪਿਆਂ ਤੇ ਹਦਵਾਣੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਆਈਸ ਕਰੀਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਕੁਮਾਰ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ‘ਇੱਥੇ ਡਾਲਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦੇ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ’ ਅਤੇ ‘ਖੁਦਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਰੂਹ ਤੇਰੀ’ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੁਲਦੀਪ ਸੇਠੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ‘ਚੇਤੇ ਆਉਂਦਾ ਏ ਗਿਰਾਂ, ਹੰਝੂ ਪੂੰਝਦੀ ਸੀ ਮਾਂ’ ਤਰੰਨਮ ਵਿਚ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਸੇਠੀ ਨੇ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ। ਚੇਤਨ ਸੋਢੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ‘ਇਸ ਦਿਲ ਕੀ ਅਣਗਿਣਤ ਦਾਸਤਾਨੇਂ ਹੈ’ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖੱਟੀ। ਡਾ. ਚੰਦਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰੁਬਾਈਆਂ ਅਤੇ ਗਜ਼ਲ ‘ਇਹ ਝਲਕਣ ਜਿਹੜੀ ਦਿਸਦੀ ਏ, ਕਿਤੇ ਉਹਦਾ ਝਲਕਾਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ’ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੁਭਾ ਰਾਹੀਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਸਾਇਆ ਵੀ। ਅਵਤਾਰ ਸ਼ੇਰਪੁਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਜਾਣੀ ਪਛਾਣੀ ਸਾਇਰਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਗੁਰਦੀਪ ਦੇ ਗੀਤ ਅਤੇ ਗਜ਼ਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੂਲ ਦੇ ਸਾਇਰ ਇਜਾਜ਼ ਭੱਟੀ, ਜੋ ਸਿਹਤ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਕਾਰਨ ਕਾਫੀ ਚਿਰ ਸਭਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੰਜ ਸੰਜੀਦਾ ਕਵਿਤਾਵਾਂ

ਗਏ’ ਅਤੇ ‘ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਆਣ ਬੁਲਾਉਂਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਬੁਲਾਉਂਦਾ।’ ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਦੌਰ ਦੀ ਸੂਰੂਆਤ ਨਵਕਰਨ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਘਨੌਰ ਦਾ ਗੀਤ ‘ਗੋਰਾ ਗੋਰਾ ਰੰਗ ਉਤੇ ਚੁੰਨੀ ਸੁਰਮਈ ਏ’ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਗੀਤ ‘ਭੱਠੀ ਵਾਲੀਏ ਚੰਬੇ ਦੀਏ ਡਾਲੀਏ’ ਗਾ ਕੇ ਕੀਤੀ। ਪਿੱਕੀ ਚੀਗਰਾ ਨੇ ‘ਸੁਣ ਫਰਿਆਦਾਂ ਸਾਡੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਜਾਈਏ’ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਈ। ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਮਾਕਲ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰਪੁਰੀ ਦਾ ਗੀਤ ‘ਗੋਰੀ ਦੀਆਂ ਝਾਂਜਰਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ’ ਗਾਇਆ। ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ‘ਜੇ ਕੋਈ ਤੀਰਥਾਂ ‘ਤੇ ਨਾਵੇਂ ਨਾਲੇ ਨਾਮ ਜਪੀ ਜਾਵੇ’ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਜਾਜ਼ ਭੱਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੀਤ ‘ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਬਿੱਲੇ ਦੇ ਘਰ, ਕਿਹਨੇ ਕਿਹਨੇ ਜਾਣਾ ਬਿੱਲੇ ਦੇ ਘਰ’ ਸੁਣਾਇਆ। ਗਾਇਕ ਰਮਨਦੀਪ ਕਲਸੀ ਨੇ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬੈਸ ਦਾ ਗੀਤ ‘ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਬਰੇ ਕੀਕਣ ਜੀਉਂਦੀ ਪਿਆਰ ਬਿਨਾਂ’ ਅਤੇ ਦੇਬੀ

ਅਮਰੀਕੀ ਬੰਦੁਕਧਾਰੀ ਨੇ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ

ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਦੂਰ ਇਕ ਨਕਾਬਪੋਸ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਵਿਚ ਘਟੀ ਹੈ। ਸੈਂਟਾ ਮੋਨਿਕਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜੈਕੁਲਿਨ ਸੀਬਰਕਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਦੁਕਧਾਰੀ ਦੀ ਉਮਰ 25 ਤੋਂ 30 ਸਾਲ ਦਰਮਿਆਨ ਸੀ। ਇਸ ਬੰਦੁਕਧਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇਕ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦੀ ਓਪਨ ਕਬੱਡੀ 'ਚ ਜੇਤੂ ਰਿਹਾ ਖਾਲਸਾ ਕਲੱਬ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਲੋਂ ਆਪਣਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਬੱਡੀ ਖੇਡ ਮੇਲਾ ਇਥੋਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਬਰਬ ਵਿਲਾ ਪਾਰਕ ਦੇ ਓਡੀਅਮ ਇਨਡੋਰ ਸਟੇਡੀਅਮ ਅੰਦਰ ਲੰਬੀ

ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਜਿਤਿਆ। ਇਹ ਇਨਾਮ ਫਾਈਵ ਰਿਵਰ ਐਂਟਰੇਨਮੈਂਟ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ ਘੋੜਤਾ, ਵਰਿੰਦਰ ਸਾਹੀ, ਮਨਜੀਤ ਨਾਗਰ, ਸੰਦੀਪ ਲਾਡੀ

ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਮੇਲਾ ਸਵਰਗੀ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਮੌਜੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੋਖੀ ਸਿੰਘ ਨੇ

ਹੇਠ ਖੇਡੀ ਅਤੇ ਇਸ ਟੀਮ ਵਿਚ ਪੱਪੂ ਚੂਹੜਚੱਕ, ਭੁਰਾ ਅਤੇ ਔਜਲਾ ਨੇ ਚੰਗੀ ਖੇਡ ਦਿਖਾਈ। ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪਰਮ ਢੇਸੀ, ਫਤਿਹ, ਦੁੱਲੇ, ਕੁਲਦੀਪ ਕੀਪੇ, ਬਲਜਿੰਦਰ ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਤਾਰੀ

ਧਾਲੀਵਾਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਕਿਹਾ, "ਜਿੰਨੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਧਾਲੀਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅੱਜ ਖਿਚਵਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਏਨੀਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਿਚਵਾਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ।" ਸ. ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਸਿਫਤ ਵਿਚ ਉਸ ਕਿਹਾ, "ਧਾਲੀਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਚੈਕ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮੈਂ ਫਰੇਮ ਕਰਵਾ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਪੁਆਇੰਟ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹਕੀਮਪੁਰੀ ਦੇ ਬੋਲ ਸਨ, "ਬਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਲੀਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਸੈਂਕੜੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ ਹਨ।"

ਕਬੱਡੀ ਦੇ ਮੈਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਅਖਾੜਾ ਬੱਝਾ ਪਰ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਹੁਤੇ ਦਰਸ਼ਕ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਚੁਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਸੀ 250-300 ਦਰਸ਼ਕ ਹੀ ਸਬਰ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਉਤਰ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਖਵੰਤ ਸੁੱਖੀ ਨੇ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪਿੜ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਤਾਰਾ ਮੁਲਤਾਨੀ ਨੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਰੰਗ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨਿੱਮੇ ਡੱਲੇਵਾਲਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਈ।

ਕਬੱਡੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਲੱਖੋਵਾਲ (ਸਫੈਦ ਕੱਪੜੇ, ਹਰੀ ਪੱਗ)

25 ਮਈ ਨੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਬੱਡੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਡੇਵਨਪੋਰਟ, ਆਇਓਵਾ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ

ਅਤੇ ਸੈਲਾ ਕੁਲਾਰ ਵਲੋਂ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਟੀਮ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੱਲੂ, ਪਾਲ ਖਲੀਲ ਅਤੇ ਕਿੰਟੂ ਬਾਵਾ ਸਨ।

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਡਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮੈਚ ਓਪਨ ਕਬੱਡੀ ਦੇ, ਤਿੰਨ ਅੰਡਰ-21 ਦੇ ਹੋਏ। ਕੁਲ 7 ਟੀਮਾਂ ਦੇ ਭੇੜ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖਾਲਸਾ ਕਬੱਡੀ ਕਲੱਬ-ਡੇਵਨਪੋਰਟ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਅਮਰੀਕਾ, ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਅਤੇ ਟੋਰਾਂਟੋ

ਨੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਖੇਡ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖੱਟੀ। ਜੂੜੇ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਰੇਡਰ ਵਿੱਕੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਾਵਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਭੱਲ ਬਣਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੱਫੇ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ-ਦੋ ਹੀ ਲੱਗੇ।

ਕਬੱਡੀ ਟੀਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਾਰੀ ਸੰਘ ਵੇਸੀਆਂ ਦਾ

ਜਿੱਤਿਆ। 8100 ਡਾਲਰ ਦਾ ਇਹ ਇਨਾਮ ਮਿਲਵਾਕੀ ਦੇ ਬਿਜਨਸਮੈਨ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੂਬੇਦਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟੀਮ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਰੂਮੀ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਦੀ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਬੈਸਟ ਰੇਡਰ ਵਿੱਕੀ ਘੋੜਤਾ ਤੇ ਬੈਸਟ ਜਾਡੀ ਪੱਪੂ ਚੂਹੜਚੱਕ ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸੈਦੋਕੇ ਐਲਾਨੇ ਗਏ।

ਮੇਲੇ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਲੱਖੋਵਾਲ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂਕਿ ਮੇਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਸ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਸਨ ਜੋ ਮੇਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਦੌਰ ਨਾਲ ਮੇਲਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਸੁਖਵੰਤ ਸੁੱਖੀ

ਜਗਮੀਤ (ਜੱਸੀ) ਸਿੰਘ

ਤਾਰਾ ਮੁਲਤਾਨੀ

(ਕੈਨੇਡਾ) ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਓਪਨ ਕਬੱਡੀ ਖੇਡੀਆਂ ਜਦਕਿ ਅੰਡਰ-21 ਵਿਚ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਇੰਡੀਅਨਐਪੋਲਿਸ (ਇੰਡੀਆਨਾ), ਸਪੋਰਟਸ ਤੇ ਕਲਚਰਲ ਕਲੱਬ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ (ਕੈਨੇਡਾ) ਅਤੇ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਵਿਚ ਖਾਲਸਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਡੇਵਨਪੋਰਟ, ਆਇਓਵਾ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ 37 ਅੰਕ ਲਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਸਾਢੇ 33 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਜੇਤੂ ਖਾਲਸਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਡੇਵਨਪੋਰਟ, ਆਇਓਵਾ ਦੀ ਟੀਮ ਚਿੱਟੇ ਰੁਮਾਲ ਹੇਠ ਬੈਠੇ ਜੂੜੇ ਨਾਲ ਖੇਡੇ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤਾਉ ਦੀ ਕਪਤਾਨੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਨੇ ਉਚੇਚਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੈਪੀ ਹੀਰ ਆਏ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਚ ਵਿਚ ਟੋਟਕੇ ਛੱਡ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਮੈਂਟੇਟਰ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਹਕੀਮਪੁਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅੰਦਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਿਅਰਾਂ ਅਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁਮੈਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕੇ ਕਬੱਡੀ ਦੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਬੋਲ ਸਨ, "ਜਦ ਪੈਰ ਪੁਟਣ ਗਭਰੂ, ਧਰਤੀ ਹਿਲਦੀ, ਧਰਤੀ ਹਿਲਦੀ, ਕਬੱਡੀ ਖੇਲ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਦੀ।" ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਆਈ ਗਾਇਕਾ ਸੁਖਵੰਤ ਸੁੱਖੀ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤ 'ਮੇਰੇ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਹਣਾ ਪੰਥ ਸਜਾ ਦਿੱਤਾ' ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ 'ਵੇ ਸੋਹਣਿਆਂ, ਵੇ ਹਾਣੀਆਂ', 'ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜੇ ਨਾ' ਆਦਿ ਕਈ ਗੀਤ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕੀਤੇ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗਾਇਕ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਏ ਠੰਡੀ ਛਾਂ, ਮਾਂ ਵਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਸਦਾ ਜੱਗ ਲੋਕੋ' ਗੀਤ ਰਾਹੀਂ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੁਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 'ਜੱਗ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਟੌਹਰ ਵੱਖਰਾ', 'ਜਿਸ ਕੌਮ ਕੋਲ ਹੋਣ ਸ਼ਹੀਦ ਬੜੇ, ਉਥੇ ਗੱਦਾਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਨੇ' ਸਮੇਤ ਕਈ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੜਕੇ ਮਨਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਦੇ ਪਾਏ ਪੂਰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਖਵੰਤ ਸੁੱਖੀ ਨੇ ਕੁਝ ਦੋਗਾਣੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਵਿਚ ਵਿਚਾਲੇ ਗਾਇਕ ਤੇ ਗੀਤਕਾਰ ਨਿੱਮੇ ਡੱਲੇਵਾਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ 'ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ' ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ।

ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਿਲਵਾਕੀ, ਇੰਡੀਆਨਾ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ, ਆਇਓਵਾ ਅਤੇ ਓਹਾਇਓ ਤੋਂ ਵੀ ਦਰਸ਼ਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇਨਡੋਰ ਸਟੇਡੀਅਮ ਵਿਚ ਕਬੱਡੀ ਮੈਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਪਦਾ। ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਰਪੈਟ ਵਾਲੇ ਸੈਂਕਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਚ ਫਸਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਬਹੁਤੇ ਖਿਡਾਰੀ ਸੱਟ-ਫੇਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਖੇਡ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੂਝ ਮਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜੱਫਾ ਹੀ ਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਕਬੱਡੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਜਪੁਰਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੋੜਤਾ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਡੀ ਸੀ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਂ, ਜਸਕਰਨ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਹੈਪੀ ਹੀਰ, ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਲੱਖਣ, ਲੱਕੀ ਸਹੋਤਾ, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਲਵਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਲਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ।

ਝਲਕੀਆਂ

ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਉਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਡਾਲਰਾਂ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਵਰ੍ਹਾਇਆ। ਇਕੱਲੀ ਇਕੱਲੀ ਰੇਡ ਅਤੇ ਜੱਫੇ ਉਤੇ ਰੀਸੋ-ਰੀਸੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਡਾਲਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਘੱਟ ਕੁਮੈਂਟੇਟਰ ਪ੍ਰੋ. ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਵੀ ਨਾਂ ਬੋਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਡਾਲਰਾਂ ਦੇ ਗੱਢੇ ਭੇਜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਕ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਬਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੁਮੈਂਟਰੀ ਘੱਟ ਕਰ ਰਿਹੈ ਅਤੇ ਡਾਲਰ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਬਹੁਤੇ ਲੈ ਰਿਹੈ। ਉਂਜ ਡਾਲਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣੇ ਵੀ ਬਥੇਰੇ।

ਲੈਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ ਆਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਵੀ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਲਫਜ਼ ਸਨ, "ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਕਬੱਡੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਦੇਖਣ ਬੀਬੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਜਾਂ ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ, ਇਥੇ ਹੁਮਹੁਮਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਤੇ ਭੈਣਾਂ-ਇਕ ਮੇਰੀ ਬੀਵੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ।"

ਕੰਨ ਪਾਣ ਨੂੰ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੈਪੀ ਹੀਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਉਚੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਕ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਊ ਕਿ ਲੰਗਰ-ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਲਈ 'ਈਅਰ ਪਲੱਗ' ਵੀ ਦੇਣ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਪਊ।" ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਲਿਆ, "ਕੀ ਪਤਾ ਬਈ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਡਾਕਟਰ ਵੀ ਇਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ ਹੋਣ।"

ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਬੱਡੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਨਡੋਰ ਮੇਲਾ ਸੀ। ਦੋ ਗੱਭਰੂ ਮੇਲੇ ਵਾਲਾ ਪੂਰਾ ਟੌਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਅਤੇ ਪੋਚਵੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਹਾਲ ਵਿਚ 'ਮੇਲੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਚੱਜ' ਨਾ ਵੇਖ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਯਾਰ ਇਹ ਮੇਲਾ ਘੱਟ ਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਸਭਿਆ ਜਿਹਾ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਬਹੁਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।" ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਉਥੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਘੁੰਮਣ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਚੱਲ ਯਾਰ ਚੱਲੀਏ ਆਪਾਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਚੱਲ ਕੇ ਮੇਲਾ ਲਾਉਨੋਂ ਆਂ।" ਤੇ ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰ ਵਿਚ ਜਾ ਬੈਠੇ ਮੇਲਾ ਲਾਉਣ। ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਕ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਉਂਜ ਤੇ ਚੰਗਾ ਬਈ ਬਾਹਰ ਠੰਡ ਤੋਂ ਬਚਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਹੋਵੇ ਪਰ ਮੇਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਤੁਰ ਫਿਰ ਕੇ ਮੇਲਾ

ਇੰਡੀਅਨਐਪੋਲਿਸ ਤੋਂ ਆਏ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਆਗੂ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੱਲੂ ਨੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗੁਣਗੁਣ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਾਂ ਉਤੇ ਰਾਜ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ 'ਚ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਫਾਂ ਦੇ ਪੁਲ ਬੰਨ੍ਹਦਿਆਂ ਉਹ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਗਏ ਕਿ ਸ. ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਾਅਰਕੇ ਮਾਰੇ ਹਨ। ਜੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਭੁਲ ਗਏ ਕਿ ਕਹਿਣਾ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਸੀ।

ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਨੀ ਉਚੀ ਸੀ ਕਿ

ਬਿਜਨਸਮੈਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦਾ ਨਾਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਕਬੱਡੀ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਕ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਬਈ, ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ ਗਿਐ, ਉਨੇ ਤਾਂ ਹਾਲ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ।" ਗਾਇਕ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਟ ਐਵਾਰਡ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਦਿਵਾਇਆ।"

ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦੇ ਰੂਹੇ ਰਵਾਂ ਹੈਪੀ ਹੀਰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਆਓ ਭਗਤ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਨਾਂ

ਬੱਬੂ, ਫਿਰੋਜ਼ ਖਾਨ, ਰੁਪਿੰਦਰ ਤੇ ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਨੇ ਚੰਗੇ ਰੰਗ ਬੰਨ੍ਹੇ

ਨਿਉ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਲੰਬੀ 31 ਮਈ ਨੂੰ ਇਥੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਵਿਸਾਖੀ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕ ਗਾਇਕਾਂ ਬੱਬੂ ਗੁਰਪਾਲ, ਫਿਰੋਜ਼

ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਸਾਖੀ ਮੇਲਾ ਨਿਉ ਯਾਰਕ ਦੇ ਸ਼ੋਅ ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ-ਲੰਬੀ ਗਿੱਲ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਟੋਨੀ ਤੇ ਰਣਧੀਰ ਬਰਾੜ

ਗੌਲਡਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹਾਲ ਵਿਚ ਹੋਏ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਗਿੱਲ ਪਰਦੀਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਆ ਸਹਾਏ ਨੇ ਇਕ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਕੀਤੀ।

ਤੇ ਪੈਰ ਹਿਲਾਉਣੋਂ ਨਾ ਰੋਕ ਸਕੇ। 'ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਦਿਲ ਦਿਲਦਾਰ ਬਿਨਾ' ਯਮਲੇ ਜੱਟ ਦਾ ਗੀਤ 'ਤੇਰੇ ਨੀ ਕਰਾਰਾ

'ਕੁੜੀ ਲੁਟ ਪੁਟ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਟਰੱਕਾਂ ਦਾ', 'ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਵੱਜੇ ਰੇਡੀਉ, ਤੇਰੇ ਹੁਸਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ', 'ਮੋਹਰੇ ਜੱਟ ਖਾੜਕੂ ਖੜਕੂ',

ਖਾਨ, ਰੁਪਿੰਦਰ ਹਾਂਡਾ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਜੱਟ ਐਂਡ ਜੁਲੀਅਟ ਕਰਕੇ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕ ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਤੇ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨੀਰੂ ਬਾਜਵਾ ਨੇ

ਵਲੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੰਸਥਾ ਹਾਈਪ ਅਪਨਾ ਡੀ ਕੇ ਐਨ ਵਾਈ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਸਾਫ ਸੁਥਰੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਅਲੰਬਰਦਾਰ ਬੋਕਰਜ਼ਫੀਲਡ ਤੋਂ ਆਏ ਗਾਇਕ ਬੱਬੂ ਗੁਰਪਾਲ ਨੇ ਮੱਖਣ ਬਰਾੜ ਦੇ ਗੀਤ 'ਮੈਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਨੰਗਿਆ ਨਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਗਾਇਕ ਵੀਰੋ' ਤੇ 'ਜਿਉਦੇ ਰਹੋ ਪੰਜਾਬੀਓ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇਸਾਂ ਦੇ' ਅਤੇ 'ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖ ਸਰਦਾਰ' ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਹੀਰ ਆਖਦੀ ਜੋਗੀਆ ਬੂਠ ਬੋਲੇ' ਦੇ ਬੋਲ ਹਲਕੀ ਤੇਜ਼ ਬੀਟ 'ਤੇ ਗਾ ਕੇ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਦਿਖਾਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਉਪਰ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਰੰਗ ਸਾਫ਼ ਝਲਕਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੱਬੂ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਸ਼ਟ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਪੱਟਿਆ' ਤੇ 'ਵਿਸਕੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਰਗੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਫਸਾ ਲਈ ਏ', 'ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਹੋਵਣ, ਇਕ ਤੂੰ ਹੋਵੇ ਇਕ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ' ਤੋਂ ਬਿਨਾ 'ਕੋਕੋ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਵਿਸਕੀ' ਆਦਿ ਇਕ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਕਈ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਉਸ 'ਛੱਲਾਂ' ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਬ੍ਰਮਣ ਲੱਗੇ।

'ਬੱਬੂ ਕੇ ਨੀ ਰੰਗਲੇ ਦੁਪੱਟੇ ਵਾਲੀਏ' ਆਦਿ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਉਸ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਿਸੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਫਸਾਵੇ।

ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਦਿਲਜੀਤ ਨੇ 'ਮੈਂ ਫੈਨ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ',

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੀਰੂ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਦਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੇਲਾ ਚਿਰਾਂ ਤੱਕ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਮੇਲੇ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੱਬੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਰੀ ਆਈ ਰੁਪਿੰਦਰ ਹਾਂਡਾ ਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ 'ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਨਾਉਣਾ ਵੇ ਮੈਂ ਨਾ ਰੁਸਦੀ', 'ਜਦੋਂ ਰੁਸ ਜਾਵੇ ਤੂੰ, ਮਨਾਉਂਦੀ ਤੈਨੂੰ ਰਹਿਨੀ ਆਂ' ਆਦਿ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖੱਟੀ।

ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿਚ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਏ ਫਿਰੋਜ਼ ਖਾਨ ਨੇ ਗੀਤ 'ਲੋਕੀਂ ਹੰਝੂਆਂ 'ਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਤੇਰਾ ਨਾਂ, ਇਸੇ ਲਈ ਰੋਣਾ ਛੱਡ' ਤਾਂ, 'ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਅਖੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਗਈ' ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਗੀਤ 'ਰੱਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਾਂਵਾਂ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ' ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਭੰਗੜੇ ਵਾਲਾ ਗੀਤ 'ਨਹੀਂ ਵਜਦਾ ਤੂੰ ਬਾ ਤਾਰ ਬਿਨਾ' ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ

ਯੇਲ ਸੁਣਾਏਗੀ 'ਨਿਰਭੈ' ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੀ ਨਾਟਕ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਰੰਗਕਰਮੀ ਕੁੜੀ ਯੇਲ ਫਾਰਬਰ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਨਾਟਕ 'ਨਿਰਭੈ' ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਪਹਿਲੀ ਅਗਸਤ, 2013 ਨੂੰ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚ ਈਡਨਬਰਗ ਫੈਸਟੀਵਲ ਫਰਿਜ਼ ਮੌਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 'ਨਿਰਭੈ' ਕਹਾਣੀ ਭਾਵੇਂ 16 ਦਸੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ 23 ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੀ ਮਾਰ ਹੋਠ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਯੇਲ ਨੇ ਪੱਛੀ-ਟੁੱਕੀ ਔਰਤ ਦਾ ਦਰਦ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਯੇਲ ਮਾਂਟਰੀਅਲ (ਕੈਨੇਡਾ) ਵਿਚ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਰਦ ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ ਜ਼ਹਿਰ ਕੀਤਾ ਸੀ—“ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਆਪ।”

ਥਿਏਟਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਬਾਰੇ ਯੇਲ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਇਹ ਤਵੱਕੋ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥਿਏਟਰ 'ਚੋਂ' ਨਿਕਲਣ ਵੇਲੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹੀ ਉਸ ਦੇ ਥਿਏਟਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਕ ਮੱਲੋਮੱਲੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੇ ਹਾਣੀ ਬਣਨ ਦੀ ਤਾਂਘ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਟਕ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧੁਰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਕੁਰੇਰਦੇ ਹਨ। ਯੇਲ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪਾਤਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੋੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਖੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਪਾਤਰਾਂ ਨਾਲ ਖੁਦ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਾਦ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਹੀ ਕਵਾਇਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

'ਨਿਰਭੈ' 90 ਮਿੰਟ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯੇਲ ਫਾਰਬਰ, ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਕਾਰਾ ਪੂਰਨਾ ਜਗਨਨਾਥਨ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। 'ਨਿਰਭੈ' ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੰਜੋੜ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨੇ ਟੁੰਬਿਆ ਵੀ। ਯੇਲ ਆਖਦੀ ਹੈ— "ਲੋਕ ਬਹਿਸਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਕ ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਚਰਚਿਤ ਹੋਇਆ? ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹੀ ਦਾ ਹਰ ਹੱਦ-ਬੰਨਾ ਤੋੜ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਰੋਹ ਤੇ ਰੋਸ ਨਾਲ ਨੱਕੋ ਨੱਕ ਭਰ ਗਏ ਸਨ। ਕੁੜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੁਣ ਕੁਝ ਕਰਨ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਲੇਖਕ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਇਸ ਰੋਹ ਅਤੇ ਰੋਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜਬਰ ਜਨਾਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਬੜਾ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਸੇ ਇਕ ਦਰਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ 'ਨਿਰਭੈ' ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਆਇਰਲੈਂਡ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੇ ਮੁੜ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਪਰਤੀ ਅਤੇ ਮਨਹੱਟਨ ਦੇ ਐਕਸੈਂਸ ਥਿਏਟਰ ਵਿਖੇ ਫਗਾਰਡ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਹੈਲੋ ਐਂਡ ਗੁੱਡਬਾਇ' ਖੇਡਿਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੁੰਮਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਥੈਬੀ ਮਸਾਲੀ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ 'ਏ ਵਿਮੈਨ ਇਨ ਵੇਟਿੰਗ' ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਲਈ ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਨਾਟਕਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 'ਹੀ ਲੈਫਟ ਕੁਆਇਟਲੀ' (2002) ਅਤੇ 'ਜ਼ਫਰ' (2003) ਸ਼ੁਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 'ਹੀ ਲੈਫਟ ਕੁਆਇਟਲੀ' ਨਾਟਕ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਨਸਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਫਾਂਸੀਯਾਫਤਾ ਦੁਮਾ ਕਮਾਲੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਤ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਨਾਟਕ 'ਮੋਲੋਰਾ' ਸੱਚ ਨਾਲ ਖੜਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਤਸੱਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਉਹ ਆਖਦੀ ਹੈ— ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦਾ ਦਰਦ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚ ਵੱਸ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦਰਦ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਯੇਲ ਫਾਰਬਰ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜੋਹੈਨੇਸਬਰਗ ਵਿਚ ਜੰਮੀ ਅਤੇ ਪਲੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਵਿਟਵਾਟਰਸਟਰੈਂਡ ਤੋਂ ਉਹਨੇ ਡਰਾਮੈਟਿਕ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੀ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹਨੇ ਕਈ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਚਾਸ਼ਣੀ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਨਾਟਕ 'ਸੋਪਿੰਗ ਐਂਡ ਫਾਇੰਗ' ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੇ ਸੱਤ 'ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕੀ ਕੌਮੀ ਵੀਟਾ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਵੀ ਫੁੱਡ ਲਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਰਵੋਤਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 1998 ਵਿਚ ਯੇਲ ਨੂੰ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਵਿਚ ਲਿੰਕਨ ਥਿਏਟਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੂਰੇ ਦਸ ਮਹੀਨੇ

ਯੇਲ ਫਾਰਬਰ ਦੇ ਨਾਟਕ 'ਮੋਲੋਰਾ' ਦੀ ਝਲਕ।

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਲਮ ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ **ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ** ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। 'ਗਾਗਰ ਵਿਚ ਸਾਗਰ' ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਵਧੀਆ ਲਿਖਤਾਂ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕੋਲਿਤਰੀ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਮ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 22 ਜੂਨ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-69

ਫੜੂ ਲੈ ਘੁੱਟ ਕੇ ਬਾਗਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸੁਣ ਓਏ ਨਿੱਕੜੇ ਸਿੰਘਾ,
ਇਸ ਭੂਆ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵਾਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ ਵਿੰਗਾ,
ਬੜਿਆਂ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਿਆ ਕੋਠੇ ਜਿੱਡਾ ਬੋਤਾ,
ਬਿਨਾ ਲਗਾਮੋਂ ਖਿੱਚੀ ਫਿਰਦਾ ਸੁਰਜਣ ਸਿਹੁੰ ਦਾ ਪੋਤਾ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-67

ਬੈਠ ਸੋਹਣਿਆ ਛੈਲ ਜਵਾਨਾ,
ਤੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਉਤਾਰ ਲਵਾਂ।
ਬੁਰਸ ਦੀ ਕੋਮਲ ਛੋਹ ਲਗਾ ਕੇ,
ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਨਿਖਾਰ ਲਵਾਂ।
ਯਾਦ ਸਦੀਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇ ਇਹ,
ਐਸਾ ਮਾਅਰਕਾ ਮਾਰ ਲਵਾਂ।
-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧਰ
ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ ਆਏ ਸਾਂ ਤਸਵੀਰ ਬਣਵਾਉਣ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਉਠ ਗਈ ਕੋਲੋਂ, ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਇੰਜ ਬੈਠੇ ਕੌਣ?
-ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਸੈਂਪਲਾ, ਐਲ.ਏ.
ਕੈਨਵਸ ਉਤੇ, ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ
ਚਿੱਤਰ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ।
ਸਾਹਵੇਂ ਬੈਠਾ ਸਰਦਾਰ ਭਾਈ,
ਮਿੰਨਾ ਮਿੰਨਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ।
ਗੋਰਾ ਆਖੇ, ਪੇਚ ਪੱਗ ਦਾ

'ਕੱਲਾ' ਕੱਲਾ ਉਕਰੂੰ ਸਰਦਾਰਾ।
ਕੈਮਰੇ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਨੇ ਵੀ,
ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਇਹ ਨਜ਼ਾਰਾ।
-ਹਰਮੀਕ ਸਿੰਘ ਵਿੱਕੀ
ਸਟਾਕਟਨ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।
ਲੱਖ ਕੈਮਰੇ ਆ ਗਏ ਭਾਵੇਂ,
ਜੇ ਪਲ ਵਿਚ ਫੋਟੋ ਬਣਾਵੇ।
ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪਰ ਬਣਾਈ ਰਚਨਾ,
ਅੱਜ ਵੀ ਡਾਲਰ ਕਮਾਵੇ।
ਹੱਥ, ਕਿਰਤ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਜਦ
ਕਰਨ ਕਮਾਲਾਂ ਮਿਲ ਕੇ,
ਪਿਕਾਸੋ ਦੀ ਫਿਰ ਸੋਝਾ ਬਣਦੀ,
ਕਦਰਦਾਨ ਮੁੱਲ ਪਾਵੇ।
-ਗੋਰਾ ਪ੍ਰਜਾਪਤ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ
ਫੋਨ: 718-690-8403
ਕਾਦਰ ਨੇ ਸਿਰਜੀ ਇਹ ਕੁਦਰਤ
ਅਨੇਕਾਂ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੇ ਪ੍ਰਛਾਵੇਂ।
ਪਸ਼ੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ-ਥਲ ਮਹਿਅਲ
ਸਾਰੇ ਸਮਸਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ।
ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੋਚ ਸਮਝ ਬਖਸ਼ ਕੇ
ਕੀਤਾ ਜੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ।
ਅੱਖ ਦੀ ਨਕਲ ਕੈਮਰਾ ਬਣਿਆ
ਮੇਚ ਨਾ ਆਵੇ ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਨਖਰਾ।
ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਇਹ ਨਕਲ ਉਤਾਰਨ
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੰਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ।
ਬਲਿਹਾਰੇ ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਈਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਜੇ ਕਲਾ ਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਜਾਨ ਇਹ ਪਾਉਂਦੇ।
-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨਰਪੁਰੀ
ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।

ਵੱਡੇ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਦਿਆਂ...

ਬਖ਼ਤਗੜ੍ਹ (ਬਰਨਾਲਾ) ਇੱਕ ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਸ. ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਕੋਲੋਂ ਬੈਠੇ ਬਜ਼ਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਿਆ, ਸਿਰ ਪਲੋਸਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਸੌ ਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿ ਪੁੱਤ! ਇਉਂ ਈ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖੀ ਕਰਨੈਲ ਪਾਰਸ ਰਾਮੁਵਾਲੀਏ ਦੇ ਨਉਂ ਨੂੰ... .." ਦੱਸਣ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਇਹ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨੇ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ 'ਕਾਲਾ-ਮਾਲੂ' ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ (ਮੈਂ, ਸ.

ਅਲੀ ਰਾਜਪੁਰਾ
ਫੋਨ: 91-94176-79302

ਜੱਸੋਵਾਲ, ਰਵੀ ਰਵਿੰਦਰ, ਕੁਲਜੀਤ ਮਣੀ ਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਸੰਤ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲੈ ਗਏ। ਵੱਡੇ ਗੋਟ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ 'ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ-1762' ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੋਰ ਵਧ ਗਈ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਾਕੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਾਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮੰਗਿਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਨਾਂਹ ਵਿਚ ਹਿੱਲਿਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਸ. ਜੱਸੋਵਾਲ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਤ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਾਕੇ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣ ਸਕਣ।

ਸ. ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਸੰਤ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਉਂਦਿਆਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ, "ਅਲੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਡੇਢ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖ ਚੁੱਕਿਆ ਏ। ਕੋਈ ਗਾਇਕੀ ਤੇ ਲਿਖੀ ਏ, ਕੋਈ ਕਵੀਸ਼ਰ 'ਤੇ, ਤੇ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ 'ਤੇ...ਅਲੀ ਤੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੋਰ ਲਿਖ ਦੇ...ਹੋਰ ਲਿਖਦੇ ਮੇਰੇ ਕਿਹਾ। ਤੇਰੀ ਕੀਤੀ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਬੇਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੁਭ ਕਾਰਜ ਤਾਂ ਵਿਰਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਉਂਦੇ ਆ...।" ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਮੈਂ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਪਿੱਛੇ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮਾ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਦੇ ਬੰਮੂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਇਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਵੀ ਮਾ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮਾਣ-ਮੱਤੋਂ ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਜਿਗਰੇ ਨੂੰ ਦੁਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਣਜੀਤ

ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ-ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਜਿਹੜੇ ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਕੋਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਹੱਥ ਧੋ ਬੈਠਾ ਸਾਂ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਯੁਝ ਫੱਕੀ, ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਝੱਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਕੋੜਾ ਸੱਚ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਪੱਲਾ ਨਹੀਂ ਫੜਾਉਂਦਾ...ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੇ ਹਲੂਣਾ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿੱਧਰ ਖੋ ਗਿਆ ਏ?" ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਲੀਆਂ ਤੇ ਗੁੰਗਾਰਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸ. ਜੱਸੋਵਾਲ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਜੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਅਨਾਥ ਹੋਏ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਦੇਖੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਕਿਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਲੱਭ ਪੈਂਦੇ, ਨੋਟ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਹਿੰਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਾਲੇ ਫਰੋਲੇ। ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ। ਕਥਾ ਵਾਚਕਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਘਰ ਜਿਹੜੇ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ 'ਚ ਉਸਰੇ ਹਨ। ਕੁਪ-ਰੋਹੀਤਾ, ਕੁਤਬਾ, ਬਾਹਮਣੀਆਂ, ਕੰਗਣਵਾਲ, ਝਨੇਰ (ਚਨੇਰ), ਫਰਵਾਲੀ, ਲੋਹਗੜ੍ਹ, ਗੰਗੋਹਰ, ਨਿਹਾਲਵਾਲ, ਪੰਡੋਰੀ ਗੁਰੂ ਆਦਿਕ 31-32 ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਤੁਰ-ਫਿਰ ਕੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕਠੀ ਕੀਤੀ। ਕਈ ਥਾਈਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਜਾਂ ਖਰੜਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਆਖਦਾ, "ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਓ...?" ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਐ ਕਿ ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਾਕੇ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ, ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਚੋਂ ਲੰਘੇ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਜਥੇ 'ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਘਟਨਾ ਵਰਤੀ ਸੀ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਹ ਤਾਂ ਕੱਟੜਤਾ ਦੇ ਕਈ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਨਸਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਸਾਂ। ਇੱਕ ਕਾਜ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੱਟੜਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬੜੀ ਬੇਬਾਕੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ, "ਆਪ ਸੀਖੋਂ ਕੇ ਬਾਰੇ

ਰਹਿਣਾ ਏ। ਜਿੱਥੇ ਉਚ-ਨੀਚ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਹੁੰਦੀ ਏ, ਉਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਸੋਚੇਂ, ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ। ਸੋ, ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਇਹੋ ਏ ਕਿ ਨੇਕ ਇਨਸਾਨ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਜਾਤ ਨਹੀਂ...।"

ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੇਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੇਰਾ ਬਾਪੂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਵਤਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਧੱਕ ਸੁੱਟਦਾ, "ਓਹ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕਮਲੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਏ। ਛੱਡ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਪੁੱਛ ਪਾਉਂਦਾ। ਕਿਹੜੇ ਦਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਏ? ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ, ਪੀਰ-ਪੈਗੰਬਰ, ਔਲੀਏ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ੇ, ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤਾਂ ਗਦਰੀਆਂ, ਕਵੀਸ਼ਰਾਂ, ਗਾਇਕਾਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ...। ਧੱਸ, ਕੁਝ ਹੱਥ ਪੱਲੇ ਪਿਆ? ਮਿਲਿਆ ਕੁਝ? ਆਹ ਸਨਮਾਨਾਂ, ਸਰੋਪਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੁੜ੍ਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ! ਬੱਚੂ, ਇਹ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਢਿੱਡ ਰੋਟੀਆਂ ਹੋਣ। ਖਾਲੀ ਢਿੱਡ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਵੱਢ ਖਾਣ ਨੂੰ ਪੈਂਦੇ ਆ। ਤੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਛਪਵਾਈ 'ਚ ਮਦਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਨ'ਜ਼ੂ...। ਜਿਹੜੇ ਆਹ ਕਹਿੰਦੇ, ਕਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਆਂ, ਦੇਖੀ ਕਿਵੇਂ ਖਿਸਕ ਜਾਣਗੇ! ਇਹ ਬਾਬੇ ਬੁਝੇ ਸਭ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ੀਸਾ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਆ...ਪੁੱਤ ਮੇਰੀ ਮੰਨ ਲੈ...ਹਰ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਦਸ਼ਾ ਦੇਖਣ ਤੇ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਐ...।" ਬਾਪੂ ਭੜਾਸ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਪੂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ-ਗਈ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।

ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕੁਤਬੇ ਦੀ ਢਾਬ, ਗਹਿਲਾਂ ਦੀ ਢਾਬ, ਕੁਪ-ਰੋਹੀਤੋਂ ਦੀ ਢਾਬ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਢਾਬ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਫੋਟੋਆਂ ਵੀ ਖਿੱਚੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਜ ਦਸ਼ਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰੀ ਹੈ। ਕੁਪ-ਰੋਹੀਤੋਂ ਦੀ ਢਾਬ ਬਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਢਾਬ ਵਿਚਾਲਿਉਂ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਜੰਗਲ-ਪਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਹਿਲਾਂ ਦੀ ਢਾਬ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਕੁਤਬੇ ਦੀ ਢਾਬ ਉਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਦੁਰਾਨੀਆਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਸੀ। ਅਬਦਾਲੀ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਘ ਖਿੱਡ-ਪੁੱਡ ਗਏ ਨੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੜ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੈ। 8-10 ਏਕੜ ਦੀ ਢਾਬ ਵਿਚੋਂ ਅੱਜ ਲਗਭਗ 200-300 ਗਜ਼ ਵਿਚ ਕਮਰੇ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਝੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਬ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ-ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਫਰੋਲ ਕੇ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਕੁਪ-ਰੋਹੀਤੋਂ ਦੀ ਢਾਬ ਜਿਸ ਦੇ ਐਨ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਰੇਲ ਪਟੜੀ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਜਾ ਮਿਲਦਾ। ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਲਾਈਬ੍ਰੇਰੀਆਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਹੋਰ ਖੋਜ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ 'ਚ ਕਈ ਵਾਰ ਗਿਆ। ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੰਮੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਤਿਉਂ-ਤਿਉਂ ਹੋਸਲਾ ਵੀ ਦੁਣਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੇਖਣੇ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੋਂ ਉਦੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜਥੇ ਲੰਘੇ ਸਨ। ਉਹ ਢਾਬਾਂ

ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹੋ? ਆਪ ਕੋ ਤੋ ਅਪਨਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਅਗਰ ਔਰ ਮੁਸਲਿਮ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ, ਤੋ ਵਹੁ ਬੁਰਾ ਮਾਨੇਗੇ...।" ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਵੀਸ਼ਰ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਰਾਮੁਵਾਲੀਆ ਦੀ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਆ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਸਿੱਖਣ ਗਿਆ ਸਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਾਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਿਆ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਧਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਲਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਅੱਧਾ ਆਪ ਪੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਪੁੱਤ, ਤੂੰ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ

ਕੁਤਬੇ ਦੀ ਢਾਬ ਵਿਖੇ ਝੁਲ ਰਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤਸਵੀਰ। ਇਸ ਥਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੀ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਧਰਿਆ।

ਇੱਕਠੀ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। 35000 ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕੰਮ ਲਈ ਝੱਲਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਕੇ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਕੌਣ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਕੀ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੋਂ ਉਸ ਵਕਤ ਜਥੇ ਲੰਘੇ ਸਨ, ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਸਮੇਟ ਲਿਆ। ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਜਦ ਗੱਲ ਛਪਵਾਈ ਦੀ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹੀ ਬਾਪੂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਸਭ ਪੱਲਾ ਝਾੜ ਗਏ। ਇੱਕਲਾ ਸ. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ (ਰਾਜਪੁਰਾ ਮਸਾਈ) ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਸ ਨੇ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਹਰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਦਰ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਫਿਰ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਜ, ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਮਸਲਾ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਢਾਬਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਢਾਬਾਂ, ਸਾਡੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਰਾਸਤ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਚੁਰਾਸੀ ਕਤਲੇਆਮ: ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਿਚ ਵਾਪਰੇ ਕਹਿਰ 'ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਭਾਰਤ ਦੇ 26 ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਨਵੰਬਰ 1984 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੌਰਾਨ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਕਤਲੇਆਮ ਦੌਰਾਨ ਇਥੇ 47 ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ 297 ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹਿਸਾਰ ਵਿਚ ਜਸਟਿਸ ਟੀ.ਪੀ ਗਰਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗੁੜਗਾਉਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਐਕਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਕਤਲੇਆਮ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਤੇ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਭਾਸ਼ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੋਹਲਤ ਮੰਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਲੀ ਤਾਰੀਖ 18 ਜੂਨ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਪੀੜਤ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਸਾਹਨੀ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਾਸੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਦੇ ਡੀਸੀ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਐਕਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਐਕਸ਼ਨ ਫਟਾਫਟ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਾੜਨ

ਲਈ ਸੀ ਤੇ ਫਟਾਫਟ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਕਿ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਿਚ 292 ਘਰ ਸੜ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਗੁੜਗਾਉਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹੜੇ ਘਰ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾਈ ਸੀ। 47 ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਵਿਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹੜੇ ਦੋਸੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਂਦ ਚਿੱਲੜ ਤਾਲਮੇਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਇੰਜੀ: ਮਨਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਸਪੁਰਾ ਤੇ ਭਾਈ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਘੋਲੀਆ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 1984 ਵਿਚ ਗੁੜਗਾਉਂ ਦਾ ਰਕਬਾ ਦੋ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੂਰੇ ਗੁੜਗਾਉਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ 297 ਘਰ ਸਨ। ਜਨੂੰਨੀ ਭੀੜ ਨੇ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਕੇ 297 ਦੇ 297 ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਗਨਭੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੈਕਬ ਪੁਰਾ, ਨਿਊ ਕਾਲੋਨੀ, ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਕਤਲੇਆਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁੜਗਾਉਂ 'ਚ ਕੁੱਲ 47 ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਰਾ ਝੂਠ ਹੈ।

ਮਾਈਕਲ ਜੈਕਸਨ ਦੀ ਬੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਲਾਂਸ ਏਂਜਲਸ: ਮਰਹੂਮ ਪੌਪ ਗਾਇਕ ਮਾਈਕਲ ਜੈਕਸਨ ਦੀ ਬੇਟੀ ਪੈਰਿਸ ਜੈਕਸਨ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਮਾਂ ਡੋਬੀ ਰੋਵੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 15 ਸਾਲਾ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਿਸ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਗੰਭੀਰ ਹਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਿਸ ਨੇ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਕਾਲਾਬਾਸ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ।

Liquor Store For Sale
with property in Houghton lake Michigan.
Gross 900,000
Asking price 490,000
Owner financing available with 25% down.
For more infomation Please call
Ph: 847-858-5683
ਲਿੱਕਰ ਸਟੋਰ ਵਿਕਾਊ ਹੈ
ਹਾਫਟਨ ਲੇਕ ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਵਿਚ ਲਿੱਕਰ ਸਟੋਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸਮੇਤ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 900,000 ਡਾਲਰ, ਕੀਮਤ 490,000 ਡਾਲਰ, 25% ਡਾਊਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਫਾਇਨਾਂਸਿੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 847-858-5683

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਓਹਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਕੋਲਕਾਤਾ ਸਨਅਤੀ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕੋਰਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਸਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵੱਡੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿਚ ਅਰਬਾਂ ਰੁਪਏ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ 80 ਤੋਂ 90 ਫੀਸਦੀ ਦਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਿਲੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ 2009 ਤੋਂ 2011 ਦਰਮਿਆਨ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ 750 ਕਰੋੜ

ਰੁਪਏ ਹਾਸਲ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪਾਰਟੀ ਕ੍ਰਪਨ ਵੇਚ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਜੋਂ 111.73 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹਾਸਲ ਹੋਏ ਜਦਕਿ 44.11 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲੇ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਿਲੀ ਸਿਰਫ਼ 12 ਫ਼ੀਸਦੀ ਰਕਮ ਹੀ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਵਾਲੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ 600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਾਨ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ

ਬਸਪਾ ਨੂੰ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉਪਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਪਣੇ ਖਾਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਪਰ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਮਗਰੋਂ ਇਕਜੁਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ 2009 ਤੋਂ 2011 ਦਰਮਿਆਨ 425 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹਾਸਲ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 300 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੀ ਜਦਕਿ 30 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਪਾਏ ਯੋਗਦਾਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਾਸਲ ਹੋਏ। ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਕੁਲ ਰਕਮ ਵਿਚੋਂ 22 ਫ਼ੀਸਦੀ ਰਕਮ ਹੀ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲੀ। ਮਾਹਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਡਰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਲ ਰਹਿ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਯੂ.ਪੀ.ਏ. ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਏਜੰਡੇ ਉਪਰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-ਕੋਲਕਾਤਾ ਸਨਅਤੀ ਕੋਰੀਡੋਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸਨਅਤੀ ਕੋਰੀਡੋਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 1900 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉਤਰਾਖੰਡ, ਬਿਹਾਰ, ਝਾਰਖੰਡ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਲੀ-ਮੁੰਬਈ ਸਨਅਤੀ ਕੋਰੀਡੋਰ (ਐਮ.ਆਈ.ਈ.ਸੀ) ਦੀ ਤਰਜ਼ ਉਪਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਗੱਡੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਵੇਅ-ਵੁਆਈ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਮੁਤਾਬਕ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਮੰਤਰਾਲਾ ਗਰੁੱਪ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਕੋਰੀਡੋਰ ਦਾ ਮੰਤਵ ਉਤਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਨਅਤੀਕਰਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਵੱਧ ਮੌਕੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਅੰਤਰ-ਮੰਤਰਾਲਾ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲੇ, ਸੜਕੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਸਿੱਪਿੰਗ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗਰੁੱਪ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਦੂਜਾ ਕੋਰੀਡੋਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ-ਮੁੰਬਈ ਸਨਅਤੀ ਕੋਰੀਡੋਰ ਜਪਾਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ 90 ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਲਾਗਤ ਆਉਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।

ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਹੋਣ: ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ਼

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਅੰਦਰ ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਜਨਾਬ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਨਾਬ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਸੰਸਦ ਸੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਬਾਇਲੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸੀ.ਆਈ.ਏ ਦੇ ਡਰੋਨ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਰਣਨੀਤੀ ਉਲੀਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਲਈ ਵੰਗਾਰ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਜੰਗੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਤੇ ਪਾਕਿ ਫੌਜ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਈ.ਏ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੇਗਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਲ 2004 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ 350 ਡਰੋਨ ਹਮਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਨਵਾਜ਼

ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵੰਗਾਰਾਂ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕਮੁੱਠ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕੌਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀਆਂ 342 ਵਿਚੋਂ 244 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਕੌਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗੰਭੀਰ ਵੰਗਾਰਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕੱਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ

ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਸੱਤਾ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਹੱਥ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਨਾਬ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕਰਨਗੇ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ 1990 ਤੋਂ 1993 ਤੇ ਫਿਰ 1997 ਤੋਂ 1999 ਤੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ।

ਰੂਸ ਵਿਚ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹਰ ਸਾਲ ਮਰਦੇ ਨੇ ਚਾਰ ਲੱਖ ਲੋਕ

ਮਾਸਕੋ: ਰੂਸ ਵਿਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਠ ਰਹੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ, ਬੱਸਾਂ, ਟਰਾਮਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਬੱਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਲਿਫਟਾਂ, ਮੈਟਰੋ ਤੇ ਰੇਲ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਦਾਰੇ ਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਿਗਰਟਾਂ ਪੀਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ 2014 ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਹਜ਼ਾਂ, ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ, ਹੋਟਲਾਂ, ਕੈਫੇ ਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਰੂਸੀ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਸਿਗਰਟਾਂ ਪੀਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਰੈਮਲਿਨ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਮੁਤਾਬਕ ਰੂਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਲੋਕ ਸਿਗਰਟਾਂ ਪੀਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ

ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਦਤ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਮਿੱਤਰੀ ਮੈਦਵੇਦੇਵ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੂਸ ਵਿਚ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹਰ ਸਾਲ ਚਾਰ ਲੱਖ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਲੇਵਾਦਾ ਸੈਂਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕੀਤੇ ਸਰਵੇ ਮੁਤਾਬਕ 81 ਫੀਸਦੀ ਰੂਸੀ ਨਾਗਰਿਕ ਪਬਲਿਕ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਗੈਰ-ਯਕੀਨੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਰੂਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਤੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ।

ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰੂਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੂਤਿਨ ਵੱਲੋਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ

ਮਾਸਕੋ: ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੂਤਿਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲੁਦਮਿਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਮਿਆਨ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਏ ਤਲਾਕ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਚੱਲੇ ਇਸ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਆਸਅਰਾਈਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕ ਬੈਲੇ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਦੇਖਣ ਮਗਰੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਟੀ.ਵੀ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਇੰਟਰਵਿਊ ਮੌਕੇ ਪੂਤਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲੁਦਮਿਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋੜ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਲੁਦਮਿਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਬਲਿਸਿਟੀ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਲੜਨਾ ਔਖਾ ਸੀ ਤੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋੜੀ ਨੇ ਇਹ ਸੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੈਮਲਿਨ ਪੈਲੇਸ ਵਿਚ ਇਕ

ਕਲਾਸੀਕਲ ਬੈਲੇ 'ਐਸਮੇਰਾਲਡਾ' ਇਕੱਠਿਆਂ ਦੇਖਣ ਮਗਰੋਂ ਕੀਤਾ। ਪੂਤਿਨ ਨੇ ਇਸ ਐਲਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਤੇ ਕੰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵਾਂਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਕੁਝ ਨੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨ ਦਮਿੱਤਰੀ

ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੂਤਿਨ ਤੇ ਲੁਦਮਿਲਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਮਈ 2012 ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਦਿੱਸੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪੂਤਿਨ ਨੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਬਤੀ ਗਿਣੀ-ਮਿਥੀ ਸਾਂਝੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਲੁਦਮਿਲਾ (55) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 'ਸੱਭਿਅਕ ਵੰਗ ਨਾਲ ਤਲਾਕ' ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਰੂਸੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਲਈ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਬੇਬਾਕ ਬਿਆਨ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਅਕਸਰ ਗੁਪਤ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਲਾਕ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਗਰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਰਜਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਪੂਤਿਨ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਤਿਨ (60) ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀਆਂ ਕਾਇਲ ਹੋਈਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਕਾਇਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਤਜਰਬਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤਾ।

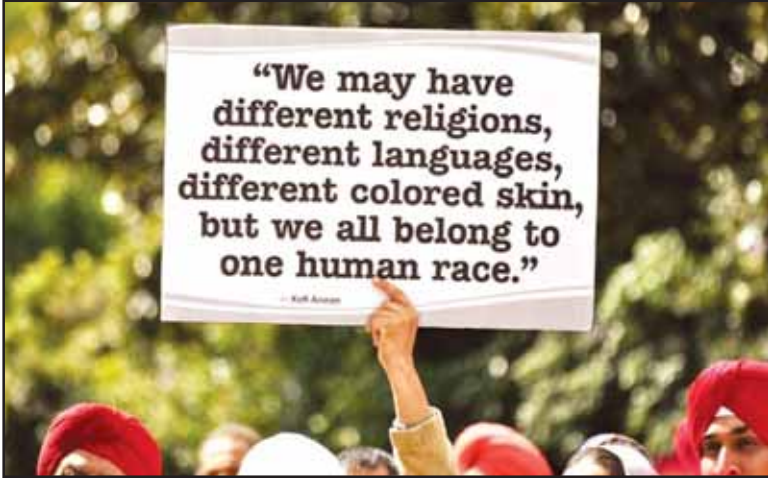
ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਰਾਈਲੀ ਕੋਨਵੇਅ, ਮੈਗੀ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ, ਰੋਵਾਨ ਕਰੋਸਵੈਲ ਤੇ ਮਿਲਾ ਲੋਨਮੈਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਯੁਵਕ ਵਟਾਂਦਰਾ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਗਏ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਠਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਰਹੇ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਰਤਣ ਮਗਰੋਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਫੀਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਹੁਣ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਵਾਰ ਕੁੱਤੜੀ ਪਹਿਨਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਿੰਦੀ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਫ.ਬੀ.ਆਈ. ਕਰੇਗੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਨਸਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੜਤਾਲ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਅਰਬਾਂ ਉਪਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਸਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਹੁਣ ਸੰਘੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ (ਐਫਬੀਆਈ) ਕਰੇਗੀ। ਐਫਬੀਆਈ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ 2015 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਫਬੀਆਈ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਹੋਏ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਫਲੋਰੀਡਾ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਤੇ ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਸਲੀ ਹਮਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ 9/11 ਦੇ ਹਮਲੇ ਮਗਰੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੇਹੱਦ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਤੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਹਿੰਮ

ਦੇ ਦਬਾਅ ਮਗਰੋਂ ਐਫਬੀਆਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੀਤੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਬੀਤੇ ਦਿਨ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਨਸਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ

ਐਫਬੀਆਈ ਕਰੇਗੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਫਬੀਆਈ ਨਸਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਕ ਐਫਬੀਆਈ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਹੋ ਰਹੇ ਨਸਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦੀ।

ਸਿੱਖਾਂ ਉਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਫਲੋਰੀਡਾ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਓਕ ਕਰੀਕ (ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ) ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਹਮਲੇ ਹੋਏ। ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਅਗਸਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਕ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਓਕ ਕਰੀਕ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ ਛੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ ਵਿਚ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੇ ਸਬਵੇਅ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗੋਰੇ ਨੇ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪੰਜ ਲੱਖ ਸਿੱਖ, 23 ਲੱਖ ਹਿੰਦੂ ਤੇ 35 ਲੱਖ ਅਰਬ ਲੋਕ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।

ਐਫਬੀਆਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮੀਬੇਰਾ, ਤੁਲਸੀ ਗਬਾਰਡ, ਮਾਈਕ ਹਾਂਡਾ ਤੇ ਜੇਏ ਕਰਾਉਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਰ ਆਇਦ ਦਰੁਸਤ ਆਇਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ

ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੌਰਾਨ ਬਣੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਿੱਖ ਮਿੱਤਰ ਮੰਡਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਦਮ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਪਰ, ਭਾਰਤੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਨਸਲੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਖੁਰਾਖੋਜ ਨੱਪਣ ਦੀ ਐਫਬੀਆਈ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਦਨ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਭਾਰਤੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਅਮੀਬੇਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਰਾਖੋਜ ਲੱਭਣ ਦਾ ਇਹ ਮੁੱਢਲਾ ਉਪਰਾਲਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਐਫਬੀਆਈ ਬੀਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹੇ ਅਨਸਰਾਂ ਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰੇਗੀ। ਹਿੰਦੂ ਅਮਰੀਕਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਬਿੱਲ ਪਾਸ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਦਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਭਾ ਨੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਬਾਲ ਉਮਰੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਲੱਖਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਤਨ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੋਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਹਾਸਲ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀ ਹਨ।

ਇਹ ਇਸ ਸਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਦਨ ਵਿਚ ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲਾ ਮਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ 224 ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ 201 ਵੋਟਾਂ ਪਈਆਂ। ਇਸ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਓਬਾਮਾ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸਾਲ 2012 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਰੀਮ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਨ੍ਹਾਂ

1.10 ਕਰੋੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਰੋਕਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਭਾਰਤੀ ਵੀ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉੱਜ, ਇਹ ਮਤਾ ਮਹਿਜ਼ ਸੰਕੇਤਕ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਓਬਾਮਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਇਸ ਸਮੁੱਚੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਬਜਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀਟੋ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਨੇ ਇਸ ਕਰਵਾਈ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਬੱਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਇਥੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਜ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਅੰਗ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਪਬਲੀਕਨ ਮੈਂਬਰ ਸਟੀਵ ਕਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਬਿੱਲ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਿੱਲ ਸੈਨੇਟ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ

ਲੰਡਨ: ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਦੌਤਾਕ ਬਾਬਾ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ 18 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਰਨ ਕੰਵਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਦਾ 'ਬਰਤਾਨੀਆ ਦਾ ਗੌਰਵ' ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਮੈਰਾਥਨ ਦੌਤਾਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਹਾਸਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦਾ ਮਾਣ ਵਧਾਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬੜੁੰਦੀ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਚਰਨਕੰਵਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਵਿਦਿਅਕ ਖੇਤਰ ਤੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੋਂ ਵਧ ਰਹੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਕੀਤੇ ਉਪਰਾਲੇ ਤੇ ਏਸ਼ੀਅਨ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਚੈਰੇਟੀਆਂ ਲਈ 10 ਲੱਖ ਪਾਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੰਡ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਦਲੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੋਚ ਹਰਮੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਿਮ, ਸਿੱਖ, ਇਸਾਈ, ਚੀਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ 40 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਐਮਪੀ ਵਰਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਮਪੀ ਸੀਮਾ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਭਾਰਤੀ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਾਲ ਮੇਲ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ, ਸਾਬਕਾ ਐਮਪੀ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਹਾਲ ਵੱਲੋਂ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਇਟਲੀ ਦੀ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਟੂਨ ਛਾਪੇ

ਰੋਮ: ਇਟਲੀ ਦੀ ਇਕ ਅਖਬਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਨ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਟੂਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਝੀ ਹਰਕਤ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆਂ ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਕਤ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਨੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ।

ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਸੰਸਥਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਇਟਲੀ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਕਤ ਅਖਬਾਰ ਖਿਲਾਫ ਜਲਦ ਤੋਂ ਜਲਦ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ

ਕਰਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਅ13/3142 ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਕੰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਟਲੀ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਇਟਲੀ ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਹਿਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ. ਕੰਗ ਵੱਲੋਂ ਇਟਲੀ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਗਰੇਵਾਲ ਕਤਲ ਕੇਸ 'ਚ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ

ਲੰਡਨ: ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮਹਿਮਾ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਦੇ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਸਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿੰਘਪੁਰ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੇ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਬੀਬੀਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਪੱਕੇ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਧਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਚਿਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸ. ਗਰੇਵਾਲ 1959 ਵਿਚ ਸਿੰਗਪੁਰ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਸ ਗਏ ਸਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਨਾਹ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਹੈ ਤੇ ਡਮੀਨੋ ਪੀਜ਼ੇ ਦੀ ਚੇਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਵਿਚ ਏਕੇ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਮੁਕੇਰੀਆਂ: ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਵਿਚ ਪੰਥਕ ਏਕਤਾ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਿਚ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਰਸੀ ਮਨਾਈ ਗਈ। ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵੱਲੋਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰ, ਠਾਕੁਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਤ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਥਕ ਏਕਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਵਿਚ ਪਾਠ ਪੈਣ ਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਪੰਥ ਵਿਚ ਧੜੇਬੰਦੀ ਹੋ ਕੇ ਪਾਠ ਪਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਬੇਚੈਨੀ 'ਤੇ ਫਿਕਰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਥ ਦੀ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਪੈ ਰਹੇ ਦੋਫ਼ਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਬਣਿਆ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ

ਵੈਨਕੂਵਰ: ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਕਲਾਰਕ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 19 ਮੈਂਬਰੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਜ਼ਾਰਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰੀ ਤੋਂ ਲਿਬਰਲ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਿੱਤੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਧਾਇਕ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਹਿਕਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬਜਰੂੜ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਆਏ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁਢਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੀਸੀ ਦੇ ਸਹਿਰ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਲੇਕ ਤੋਂ ਤੇ ਉੱਚ ਵਿੱਦਿਆ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੀ ਸਾਈਮਨ ਫਰੇਜ਼ਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ 25 ਸਾਲ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੰਜਾਬੀ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ 14 ਮਈ, 2013 ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਲਿਬਰਲ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਐਮ.ਐਲ.ਏ ਚੁਣੇ

ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰ.ਸੀ.ਐਮ.ਪੀ. ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੇ ਉਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਜੂਨ ਨੂੰ

ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ। ਉਹ ਪਿੰਡ ਬਜਰੂੜ, ਬਲਾਕ ਨੂਰਪੁਰਬੇਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਹਨ।

ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ, ਕੈਨੇਡਾ

ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘਣੀਆਂ-2

ਬੀਬੀ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ: ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ-ਕਾਲ ਦੀ ਹੀ ਬੀਬੀ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਬਹਾਦਰ ਬੀਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਲਣ ਤੋਂ ਕਦੇ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਨੋਂ, ਮਨੋਂ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਨਾਂ ਸ਼ਰਨੀ ਸੀ ਜੋ ਉਤਰੀ-ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਵੱਸੋਂ ਨਾਂਮਾਤਰ ਸੀ ਅਤੇ 90% ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵੱਸੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਠਾਣਾਂ ਅਤੇ ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਆਮ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਸੀ। 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਨੇੜੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਗਤ ਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਪੈਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਰਾਤ ਡੋਲੀ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦਿਆਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਗਰੋਹ ਨੇ ਬਰਾਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਕਦੀ, ਗਹਿਣਾ, ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਕੁੜੀ ਦੀ ਪਾਲਕੀ ਛੱਡ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਉਥੋਂ ਪੱਤਰਾ ਵਾਚ ਜਾਣ। ਨਿਹੱਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬਸ ਬਰਾਤੀਆਂ ਨੇ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਰੱਖ ਲੈਣ ਪਰ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਾ ਰੋਕਣ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਨੁਕਰਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਦੀ ਪਾਲਕੀ ਉਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੋਈ ਅਤੇ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਸਭ ਬੇ-ਸਿੱਟਾ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਧੂਹ ਕੇ ਡੋਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹ ਏਨੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ।

ਵਿਚਾਰਾ ਲਾੜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਗਮਗੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਜੰਗ-ਹਸਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਜਰਨੈਲ ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਪਠਾਣ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੂਰਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਫਗਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਅੱਠ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਠੱਲ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪਠਾਣ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰੋਂਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ ਤੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਗਤ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜਮਰੌਦ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਿਲੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਰਦ-ਭਰੀ ਵਿੱਥਿਆ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਕੋਲ ਖੜੋਤੇ ਦੋ ਓਪਰੇ ਬੰਦੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਸੂਹੀਏ ਹਨ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਚੀ ਕੱਠਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਇਰ ਨੂੰ ਸੀਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਉ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੱਦਦ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸੂਹੀਏ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਜਰਨੈਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਘੋੜ-ਸਵਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਹੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜਾ ਘੇਰਿਆ, ਸਣੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮਾਨ, ਬੀਬੀ ਤੇ ਡਾਕੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਜਰਨੈਲ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਦਾਜ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਵਾਪਸ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਦਿਆਂ ਉਥੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਇਰਾਂ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਬੀਬੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਬਣ ਗਿਆ। ਬੀਬੀ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਗਰ 'ਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਪਰ ਬੀਬੀ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸੂਹੀਏ' ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਭੇਖ ਧਾਰ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਭੇਦ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਠਾਣ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬੀਬੀ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਨੇ ਪਠਾਣ ਔਰਤ ਦਾ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਸਗੋਂ ਪਠਾਣ ਮੁਖੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਪਠਾਣ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਰੌਦ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਠਾਣਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਬਿਮਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਮਰੌਦ ਦੇ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਰਨੈਲ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਲੇ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਗਿਆ। ਬਾਗੀ ਤਾਂ ਦੌੜ ਗਏ ਪਰ ਇੱਕ ਪਠਾਣ ਨੇ ਨਲਵੇ ਵੱਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੇਧ ਕੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਘਾਤਕ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ 30 ਅਪਰੈਲ 1837 ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜਰਨੈਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਬੰਮ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੌਤ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਸਨ। ਇਹ ਬੀਬੀ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਸੀ ਜੋ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਕਿਲੇ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਦੀਵਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਤੁਰੰਤ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਜਮਰੌਦ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ। ਬੀਬੀ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਮਾਗੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ੇਰ-ਪੁੱਤਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਬਰਕਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰੋਣ-ਧੋਣ ਵਾਲੀ ਡਰਾਕਲ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਅਲਖ ਮੁਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਸਰਮਾਕਲ ਮਜ਼ਬੂਰ ਲਾੜੀ ਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਸੰਤ-ਸਿਪਾਹੀ ਬਣ ਗਈ। ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਹਾਦਰ ਇਸਤਰੀ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। (ਸੋਮਾ: ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਸਿਖਇਜ਼ਮ)

ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਿੰਦਾਂ: ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਪਤਨੀ, ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰਿਸ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਿੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਸਿੱਖ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਗੱਦਾਰ ਡੰਗਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਗੱਦਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਥਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਲੂਬੜ ਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਕੁੱਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਣੀ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਐਲਨਬਾਰੋ ਅਤੇ ਹਾਰਡਿੰਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸੰਬਰ 1845 ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਟਾਕਰਾ ਹੋਇਆ, ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਤਸਵੀਰ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਐਲਨਬਾਰੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਐਲਨਬਾਰੋ ਅਤੇ ਹਾਰਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਡਿਊਕ ਆਫ ਵੈਲਿੰਗਟਨ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਪੱਤਰ-ਵਿਵਾਹ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੀਆਂ

ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਫੌਜੀ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰਾਜ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ। ਇਥੇ ਕੁੱਝ-ਇੱਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਣਾ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ 1848-49 ਵਿੱਚ ਮੁਖਾਲਫਤ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਦਿਮਾਗ ਰਾਣੀ ਜਿੰਦ ਕੌਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿਮਾਗੀ ਸੂਝ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜਿੰਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਝ-ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਭੈ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਰਾਜ ਦੇ ਤਖਤ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਣੀ ਜਿੰਦਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 1846 ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਦਰਬਾਰ ਨਾਲ ਭੈਰੋਵਾਲ ਨਾਮਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਾ-ਸਿਰਫ ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਰਾਜ ਦੇ ਹਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੀਜੈਂਸੀ ਕੌਂਸਲ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ-ਕਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਅਤੇ ਰੀਜੈਂਸੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਦ ਗੁੰਦੀ ਜਿਹੜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਰਲੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੇਵਕ ਪਰੇਮੇ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਉਂਤ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਵਿਉਂਤ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਣੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਪਰ ਉਹ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਰਾਣੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਲਾਹੌਰ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਰਾਣੀ ਕੌਮੀ ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਈ।

ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਣੀ ਸਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸੇਵਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ-ਦੀਵਾਨ ਮੂਲ ਰਾਜ, ਸਰਦਾਰ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸੋਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜਣੀਆਂ ਸਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ 6 ਅਪਰੈਲ 1849 ਨੂੰ ਚੁਨਾਰ ਦੇ ਕਿਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਦਾਰਨੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਕਿਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨੈਪਾਲ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 27 ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਸੁਰਖਿਅਤ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੇ ਨੈਪਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਨੈਪਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਵਿਉਂਤਾਂ ਸਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ।

1857 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਭਰਮ-ਨਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਈਸਾਈ ਬਣ ਕੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬਹੁਤ ਵਿਗੜ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਜੋੜ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਣੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਰਾਣੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਵਾਪਸ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਸਿਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਪਸ ਇੰਗਲੈਂਡ ਚਲਾ ਗਿਆ। (ਸੋਮਾ: ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਸਿਖਇਜ਼ਮ)

ਬੀਬੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ: ਬੀਬੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਣ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਜੋਧਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ

ਮੁਖੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1793 ਤੋਂ 1801 ਤੱਕ ਸਤਿਲੁਜ ਦੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਗਰ ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆ। ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਦਾ ਜਨਮ 1771 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਦੀ ਕਨੌਹੀਆ ਮਿਸਲ ਦੇ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਦੁਆਬ ਦੀਨਾ ਨਗਰ, ਵਰਤਮਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨੇ 1793 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਟਾ ਰਾਉ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਰਾਉ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਪਟਿਆਲੇ 'ਤੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਆ ਰਹੀਆਂ ਮਰਾਠਾ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜੀਂਦ ਦੇ ਰਾਜਾ ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਕਲਸੀਆਂ ਦੇ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਾਨੇਸਰ ਦੇ ਭੰਗਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਨਾਲ ਆ ਮਿਲੇ ਜਦ ਕਿ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਗੈਏਬਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਨੇੜੇ ਮਰਦਾਨਪੁਰ ਵਿੱਚ ਮਰਾਠਿਆਂ ਨਾਲ ਗਹਿਗੰਚ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮਰਾਠਿਆਂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਦੀ ਸੂਝ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਰਾਠਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਹਨ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਦਬਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਹਾਂਸੀ ਅਤੇ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ 1799 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰਜ ਥਾਮਸ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਰਿਆਸਤਾਂ 'ਤੇ ਅੱਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੀਂਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਨੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਭਾਰੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਂਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਨਾਲ ਵਖਰੇਵਿਆਂ ਕਰਕੇ ਬੀਬੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਸੁਨਾਮ ਆਪਣੀ ਜਾਰੀਰ ਭੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਲਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਉਭੇਵਾਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੇ 1801 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਬੀਬੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਦਾ ਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਭੈਤਾ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਰਹੇਗਾ। (ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਸਿਖਇਜ਼ਮ)

ਜੇ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ... ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਿਆਨ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ਪ ਗੁਣਵੰਤੀ
ਜੇ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ॥
ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ
ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ॥
ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸਤਾ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ
ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਣਾਇ ਜੀਉ॥
ਹਉ ਆਇਆ ਦੁਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ
ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ॥
ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ
ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ॥
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅਤੋ
ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥
ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤਤੀ
ਵਿਸਾਰੇ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ॥
ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਰਹਿ ਦਰਸਾਵਤਾ
ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ॥
ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ
ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ॥
ਮੈ ਬਹੁਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖਤੀ
ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ॥
ਜੇ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ॥
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਇਸ
ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਗੁਰੂ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿੱਖ ਮਿਲ ਪੈਦਾ ਹੈ; ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ,
ਭਾਵ ਝੁਕ ਝੁਕ ਕੇ ਬੜੀ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ

ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਲਗਦਾ ਹਾਂ।
ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ, ਭਾਵ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਦਿਲ ਦੀ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਬਿਹਬਲਤਾ ਦੱਸ ਕੇ ਬੇਨਤੀ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ! ਮੈਨੂੰ ਵੀ
ਸੱਜਣ ਰੂਪੀ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾ ਦੇਹ, ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ
ਐਸਾ ਉਪਦੇਸ ਵੀ ਦੇਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮਨ
ਅਨਤ, ਭਾਵ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਨਾ ਜਾਵੇ।
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ
ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਣਾਇ ਜੀਉ॥
ਹਉ ਆਇਆ ਦੁਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ
ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ॥
ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ
ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ॥
ਹੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿੱਖ! ਮੈਂ
ਆਪਣਾ ਇਹ ਮਨ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ ਪਰ ਤੂੰ
ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਜਿਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰ ਕੇ
ਮੈਂ ਉਸ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਾਂ।
ਹੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ! ਹਉ ਆਇਆ ਦੁਰਹੁ ਚਲ
ਕੈ, ਭਾਵ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਜਿੰਨਾ ਪੈਂਡਾ ਤੈਅ
ਕਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸ਼ਰਨ
ਵਿਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਵਿਚ
ਇਹੋ ਹੀ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ
ਜੋੜ ਕੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅਤੋ
ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥
ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤਤੀ
ਵਿਸਾਰੇ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ॥
ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਰਹਿ ਦਰਸਾਵਤਾ
ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਆਖਦੇ ਹਨ-ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ
ਚਲੇ ਭਾਈਅਤੋ, ਭਾਵ ਜੇ ਗੁਰੁਭਾਈ ਇਸ ਸੱਚ ਦੇ

ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ
ਕਮਾਇ ਜੀਉ... ਉਹ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੱਸੀ ਹੋਈ
ਮਤ 'ਤੇ ਹੀ ਤੁਰ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਤੂੰ ਭੀ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ
ਮਤ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦੇਹ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ
ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਾਰਕ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਹ। ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਤੀ ਵਾਉ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਕਲੇਸ਼
ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਆਪੇਗਾ।
ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ
ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ॥
ਮੈ ਬਹੁਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖਤੀ
ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ॥
ਜੇ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ॥
ਹੇ ਭਾਈ! ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੋਲਣਾ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ; ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਕੋਈ
ਅਕਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਵੀ ਵਡਭਾਗੇ ਜੀਵ 'ਤੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪ
ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ
ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੀ ਭੁੱਖ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਸਤਾਉਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।
ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਜਿਹੜਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿੱਖ
ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰੀਂ
ਲਗਦਾ ਹਾਂ।

-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਮੈਂਟੋ
ਫੋਨ: 916-687-3536

ਸਿੱਖੀ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ-3

ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਦੁਰ-ਪ੍ਰਚਾਰ

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ

ਕੌਣ ਸੀ ਉਹ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਰਾਜਪੂਤ, ਸੋਢੀ-ਖੱਤਰੀ? ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾ ਦੁਰਕਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬੰਦਾ? ਉਸ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ, ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਕੌਣ ਸਨ? ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਾਲ ਕਿੱਥੇ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਗੁਜ਼ਾਰੇ? ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮੇਲ ਕਦੋਂ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਣਸੁਲਝੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ... ਇਕ ਪਹਿਲੀ!

ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਮਹਾਨਾਇਕ, ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਬਾਨੀ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਦਾ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲੜਾਕੇ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੈਲ ਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਸਬਰ, ਸਿਦਕ ਤੇ ਦਲੇਰੀ ਉਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ, ਹਵਾ ਵਿਚ ਤੀਰ ਮਾਰ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਫਾਹੇ ਲਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵੰਨਗੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬੜ

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬੜ 'ਬੰਸਾਵਲੀ ਦਾਸ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆ' (1769) ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਨਾਲ 'ਦਿਜ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਬੰਦੇ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਰਹਿਤ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਗੋਟ ਦਾ ਪੱਕਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਆ ਸੀ।

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬੜ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਿਰਮੂਲ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮਾਰਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਮਰਦ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਕੂਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ 'ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ' ਵਿਚ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ,

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ
ਜਿਤੁ ਜੀਮਹਿ ਰਾਜਾਨਾ॥
ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡ ਉਪਜੈ
ਭੰਡੈ ਬਾਤੁ ਨ ਕੋਇ॥
ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ
ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਰਾਮ ਦੇਵੀ ਜੀ ਜੋ ਲੰਬੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਂ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਪਿੰਡ ਮੋਢੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਸਨ-ਮਾਤਾ ਦਮੋਦਰੀ, ਮਾਤਾ ਮਹਾਂ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਸਨ-ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ, ਮਾਤਾ ਜੀਤੋ ਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ। ਉਹ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਚੰਬੇ ਦੇ ਰਾਜਾ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁੰਵਰ (ਮਗਰੋਂ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੌਰ) ਨਾਲ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਬਾਵਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗੁਰਦਾਸ ਨੰਗਲ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਾਵਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਬਾਕੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬੜ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਤਰਸ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਾਠਕ ਫੈਸਲਾ ਆਪ ਕਰਨ)

ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਬਾਵਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਰੋਗੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਗਲਾਂ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੁਗਲਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ

ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਸਰੂਪ ਦਾਸ ਭੱਲਾ

ਸਰੂਪ ਦਾਸ ਭੱਲਾ 'ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' (1776) ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਉਪਰ ਸਨਾਤਨੀ ਹਿੰਦੂ ਰਹਿਤ ਮਰਿਆਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਵੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਕਲ ਗੁਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਕਮ ਹੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਧਨ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗੁਰਦਾਸ ਨੰਗਲ ਵਿਚ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲਣੇ ਪਏ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਹ ਬੰਦੇ ਉਪਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਬੰਦੇ ਨੇ ਹਲਵਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ। ਨੀਵੇਂ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਉੱਚੀਆਂ ਪਦਵੀਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਵਿਲੀਅਮ ਇਰਵਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਚੁਹੜੇ ਚਮਿਆਰ ਤੇ ਨੀਚਾਂ ਤੋਂ ਨੀਚ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਬਣ ਕੇ ਮੁੜੇ ਸਨ।

ਬੰਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਹਤਿਆਰਾ ਸੀ, ਨਾ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਪਿਆਸਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੀ ਵੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਮਿਨਾਰ ਨਹੀਂ ਚਿਣਵਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਜ਼ਿੰਬਾ ਕਰਵਾਇਆ। ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਰਨਾ ਅਤੇ ਲੁੱਟਮਾਰ ਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਹਰਕਾਰੇ ਦੀ 28 ਅਪਰੈਲ 1711 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ (ਬੰਦਾ) ਨੇ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਭੈਅ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁਣ, ਨਮਾਜ਼ ਜਾਂ ਖੁਤਬਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਰੱਖੀ ਹੈ।

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' 1841 ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ 125 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਭੰਗੂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਪਾਸ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੋਤ ਸਨ। ਭੰਗੂ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਨੇਤਾ ਮੰਨ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਤੱਤ-ਖਾਲਸਾ ਨਾਲ ਸੀ, ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਦਾ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਬੰਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਫੁਪੀ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ,

1. ਬੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
2. ਬੰਦਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਨੇਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਬੰਦੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੜਦੇ ਸਨ ਸਗੋਂ ਉਹ (ਬੰਦਾ) ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।
3. ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਨੇਤਾ ਬਾਪਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਖੰਡਾ ਬੰਦੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭੰਗੂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੇ ਇਸ ਖੰਡੇ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਭੰਗੂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚੋਣ ਗਲਤ ਸੀ।
4. ਭੰਗੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਿਰਫ ਜਾਦੂ ਟੂਣਿਆਂ ਉਪਰ ਹੀ ਆਧਾਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਰਹਿੰਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਿਰਫ ਗੁਰੂ ਦਾ ਇਕ ਕਰਾਮਾਤੀ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਥਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਪੁੱਟ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਸਾੜਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

6. ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਜਾਦੂ ਟੂਣਿਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੋਥੀ ਉਸ ਪਾਸ ਰਹੀ, ਬੰਦਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਫਤਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੋਥੀ ਮੰਡੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ।

7. ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਹ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸਰਾਪ ਦਿਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਤੋਂ ਅਖਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ

ਵਿਚ ਸਿਆਲਕੋਟ ਤੋਂ ਫੁਪਵਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਮਲੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ,

1. ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ।
2. ਉਸ ਨੇ ਤੱਤ ਖਾਲਸਾ ਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਪੰਥ ਚਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।
3. ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਦੀ ਥਾਂ ਚਰਨ ਪਾਹੁਲ ਦੀ ਰੀਤ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ।
4. ਉਸ ਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ਦੀ ਥਾਂ ਫਤਿਹ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਚਲਤ ਕੀਤਾ।
5. ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਦੂ ਮੰਤਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੰਮ ਸਾਰਦਾ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਵਿਚ

ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਦਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਖਹਿੜਾ ਛੱਡ ਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧਾਂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬੰਦਾ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹਾਉਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੰਦਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹਰ ਮਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪੁੱਤ ਵੀ ਬਖਸ਼ਦਾ ਰਿਹਾ, ਹਰ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀਆਂ ਭਰ ਭਰ ਮੋਹਰਾਂ ਵੰਡਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਨੂੰ ਦਾਣੇ ਖਾਣ ਲਈ ਦੰਦ ਤੇ ਜਾੜ੍ਹਾਂ ਵੀ ਬਖਸ਼ਦਾ ਰਿਹਾ। ਭੰਗੂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸਾਧੂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

9. ਗੁਰਦਾਸ-ਨੰਗਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਭੰਗੂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸਵਾ ਲੱਖ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਜੋਂ ਮੰਖੀਆਂ ਮਰਵਾ ਕੇ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

10. ਬੰਦੇ ਦੀ ਇਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੀ ਸੀ। ਭੰਗੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਵੀ ਮੁੰਡਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੰਗੂ ਦੀ ਅਸਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਬੰਦੇ ਜੀ ਘਰ ਬੇਟਾ ਭਯੋ। ਔਰ ਦਾਸੀ ਕੋ ਬੀ ਇਕ ਠਯੋ। ਭੋ ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਖੇਡਤ ਆਯੋ। ਬੰਦੇ ਜੀ ਉਸ ਯੋ ਫਰਮਾਯੋ। ਤੂੰ ਭੀ ਖੇਡ ਜਾ ਭਾਈਆਨ ਸਾਯ। ਯੋ ਸੁਨ ਦਾਸੀ ਬੋਲੀ ਬਾਤ। ਸੁਨੋ ਬਚਨ ਸੰਗਤ ਤੁਮ ਸਾਰੀ। ਭਾਈ ਸੋ ਖੇਲੋ ਯੋ ਮਾਲਕ ਉਚਾਰੀ॥

ਗਿਆਨੀ ਗਯਾਨ ਸਿੰਘ

ਗਿਆਨੀ ਗਯਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਮਾਂ 1822 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1921 ਦਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਉਹ ਨਿਰਮਲਾ ਸੰਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ (ਸਮਸੇਰ ਖਾਲਸਾ) ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ 1892

ਉਸ ਦੇ ਬੀਰ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ (ਭਾਵ ਬੰਦਾ ਕਰਾਮਾਤੀ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ)।

6. ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਬੇਗਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਕੇ ਮੌਕੇ ਹੱਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਚੋਰੀ ਛਿਪੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਝਰੋਖੇ 'ਚੋਂ

ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ

'ਬੰਦਾ ਕੌਣ ਸੀ' 1907 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫਾਰਸੀ ਸਰੋਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

1. ਉਹ ਵੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ (ਬਾਅਦ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ)।

2. ਬੰਦਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਕੇ ਐਸ਼ੋ-ਅਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ।

ਡਾ. ਸੁਖਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ "ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਵਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਘੜੀਸ ਕੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਘੜੀਸ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਚਾੜ੍ਹ ਲਏ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਮੁਰਦਾ ਸਮਝ ਕੇ ਜਮਨਾ ਕਿਨਾਰੇ ਸੁਟਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਬੰਦੇ ਦੇ ਚੇਲੇ ਜੋ ਮਾਈ ਰਾਮ ਦੇਈ ਬੰਦੇ ਦੀ ਔਰਤ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਲਿਬਾਸ ਧਾਰ ਕੇ ਉਥੇ ਫਿਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਰਾਤ ਪਈ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਠੱਕਰ ਭੁੱਚੇ ਪਿੰਡ, ਪਰਗਣੇ ਸ਼ਰਕਪੁਰ, ਬੰਦੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਪਾਸ ਲੈ ਆਏ। 'ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਉਤਾਰ ਲੈਣੇ ਆਂਵਦੇ ਸੇ, ਮਾਕਸ਼ ਕਰਨੇ ਪਰ ਪ੍ਰਾਣ ਉਤਾਰ ਆਏ...' ਬੰਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜੰਮੂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਪਰਗਣੇ ਰਯਾਸੀ ਭੱਬਰ ਪਾਸ ਚੰਦਰ-ਭਾਗਾ ਦਰਿਆ ਕਿਨਾਰੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੰਡਿਆ, ਜਿੰਨਾ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੰਡਿਆ ਗਿਆ। (ਸੀ.ਆਰ. ਵਿਲਸਨ, ਅਰਲੀ ਐਨਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਇਨ ਬੰਗਾਲ, ਸਫੇ 96-98)

ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਫੋਰਟ ਵਿਲੀਅਮ, ਕਲੱਕਤਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜੌਹਨ ਸੂਰਮਨ ਅਤੇ ਐਡਵਰਡ ਸਟੀਵਨਸਨ ਨੇ 16 ਮਾਰਚ 1716 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦਾ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਹਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, "ਜਿਸ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਉਹ ਕੋਈ ਘੱਟ ਵਿਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਥਾਪਤ ਧਰਮ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੋੜਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਖਬਰ ਆਖਿਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।"

(ਚੱਲਦਾ)

ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀਆਂ

ਟੈਨਸ਼ਨ

ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਪੇ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਮੰਜੇ ਜੋਗੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਨੂੰਹ ਘਰੇ ਕਲੋਜ਼ ਕਰਦੀ। ਚੱਜ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਵੀ ਨਾ ਦਿੰਦੀ। ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ 'ਚ ਕਲੋਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਬੇਵੱਸ ਹੋਇਆ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਦੱਸਦਾ ਪਰ ਉਸ 'ਤੇ ਇਸ ਭਾਵੁਕ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸੇ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਲਾਹਾ ਤੱਕਦੀ ਆਪਣੇ ਕਲੋਜ਼ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਾ ਦੇਖ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਪਰ ਉਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਸਤ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੀਮਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਰ ਹੈ।

ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਰਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ।

ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾ।

ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਦੋਸਤ ਬੋਲਿਆ, "ਇਸ ਦੇ ਪੇਕੇ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।" ਪਰ ਉਹ ਗੱਲ ਕੱਟ ਕੇ ਬੋਲੀ, "ਉਥੇ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਤਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਨਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

-ਡਾ. ਅਸ਼ੋਕ ਮਿਲਨ

ਹਾਸਾ

"ਮਾਂ ਸੇਠ ਜੀ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਸਦੀ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਦੀ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਬੱਪੜ ਜੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹੋਈ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂ ਧੀਏ ਕਿ ਸੇਠ ਜੀ ਨੂੰ ਹੱਸਦੀ ਹੋਈ ਮੈਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਦੀ ਸਾਂ।"

-ਇਸ਼ਵਰ ਧਰਾ

ਅਨੁ: ਹਰਪਾਲ ਸਨੇਹੀ ਘੱਗਾ

ਆਫੀਆ ਸਦੀਕੀ ਦਾ ਜਹਾਦ

ਇੱਕੀਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ

ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ...

ਪਾਕਿਸਤਾਨ 'ਚ ਆਫੀਆ ਦੀ ਮਾਂ ਇਸਮਤ ਜਹਾਨ, ਮਜ਼ਹਬੀ ਤਾਲੀਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਘੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਜ਼ਹਬੀ ਤਾਲੀਮ ਦਾ ਆਫੀਆ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਾਇਆ। ਆਫੀਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ 'ਜਹਾਦੀ' ਜਨਰਲ ਜ਼ਿਆ-ਉਲ-ਹੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦੇ-ਕਹਾਉਂਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਪੁੱਜ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਲੀ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸਾਂ ਕਰਦੀ ਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਮਜ਼ਹਬ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ। ਇਸਲਾਮ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਮਜ਼ਹਬ ਜਾਪਦਾ। ਇਸੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਉਹ ਦੂਜੇ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ। ਉਸ ਦੀ ਲੋਚਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਬੋਸਟਨ ਦੀ ਮੈਸਾਚੂਸੈਟਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਮੁਸਲਿਮ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਤੇ ਫਿਰ ਜਹਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਫਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸੀ। 1993 ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿਚ ਆਫੀਆ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਈ ਅਤੇ ਤਕਰੀਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਵਾਪਸੀ ਵੇਲੇ ਉਹ ਅਤਿਅੰਤ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਜਹਾਦ ਨਾਲ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਜੁੜ ਗਈ। ਘਰਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਅਹਿਮਦ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ 9/11 ਵਾਲਾ ਭਾਣਾ ਵਰਤ ਗਿਆ। ਜਹਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਅਮਜਦ ਖਾਨ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੁੱਜੀ ਆਫੀਆ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸੰਪਰਕ ਅਲ-ਕਾਇਦਾ ਦੇ ਅਹਿਮ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਬੰਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਵੱਡੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਐਫ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਸਾਰੀ ਸੂਹ ਕੱਢ ਲਈ। 9/11 ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੂਤਰਧਾਰ ਖਾਲਿਦ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਫੜਿਆ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ, ਪਰ ਆਫੀਆ ਘਰੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਪੜ੍ਹੋ ਅੱਗੇ...

1972 ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ 'ਚ ਜਨਮੀ ਆਫੀਆ ਸਦੀਕੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਰੌਂਗਟੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀ ਇਹ ਹੋਣਕਾਰ ਕੁੜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਕਟਰ, ਤੇ ਫਿਰ ਜਹਾਦੀ ਬਣੀ। ਆਫੀਆ ਦੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਜਹਾਦ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਰੜੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਕੁੱਦ ਪਏ ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਣ-ਪੱਤਣ ਨਾ ਲੱਗ ਸਕੇ।

ਉਸ ਰਾਤ ਆਫੀਆ ਦਾ ਸੈੱਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਵਾਂ ਸੈੱਲ ਬਹੁਤਾ ਤਕਲੀਫਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਗਦੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੰਗ ਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਅੱਜ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਗੋਤੇ ਕੱਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਖਰ ਉਹ ਬੈਠ ਗਈ ਤੇ ਪਾਸੇ ਪਿਆ ਕਾਗਜ਼ ਪੈਂਨ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਪੈਂਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ ਮੂੰਹ 'ਚ ਲਈ ਉਹ ਕੰਧ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਰਹੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਾਪੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਤੇ ਲਿਖਣ ਲੱਗੀ, "ਅਮਜਦ, ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਐ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੰਬੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਊਗੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ। ਬੱਸ ਇੱਕ

ਹਰਮਹਿੰਦਰ ਚਹਿਲ

ਫੋਨ: 703-362-3239

e-mail: chahals57@yahoo.com

ਸਿੱਕ ਜਿਹੀ ਦਿਲ 'ਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੋਰਟ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਬੱਸ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਚਾਹਤ ਦਿਲ 'ਚ ਐ। ਤੂੰ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੀ...।" ਲਿਖਦੀ ਲਿਖਦੀ ਆਫੀਆ ਇੱਕਦਮ ਤੁਝਕੀ ਤੇ ਲਿਖਣੋਂ ਰੁਕ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਪੈਂਨ ਕਾਪੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਉਹ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਇਬਾਰਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਲੀ, "ਹੈ ਅਮਜਦ! ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਿਆ", ਉਸ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚ ਲਈਆਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਏ ਗਿੱਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਾਪੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ।

ਉਹ ਉਠ ਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਮਰੇ 'ਚ ਗੋਤੇ ਕੱਢਣ ਲੱਗੀ। ਤੁਰਦੀ-ਫਿਰਦੀ ਰੁਕ ਗਈ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਪੈਂਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਐਤਕੀ ਵਾਰ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ ਤੇ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਲੱਗੀ, "ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਐ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਿਛਲੇ ਕਿੰਨੇ ਈ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਆਂ ਕਿ ਔਲਾਦ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਐ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮੀ, ਤੇਰੇ ਦੱਸੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰ ਆਈ ਆਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਹਬ ਦੇ ਇਸ ਅਸਲੀ ਰਾਹ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸੋਚਾਂ 'ਤੇ ਖਰੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰੀ। ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਨੀਤੀ 'ਚ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਐ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਐ ਕਿ ਅੱਜ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਆਂ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰ ਕੇ ਈ ਆਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਉਥੇ ਆ ਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਇਸ ਮਜ਼ਹਬੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਪੌੜੀ ਬਣਾਉਣ

ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਐਂ ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਪਾਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮਾਅਨਿਆਂ 'ਚ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਆਂ। ਖੈਰ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਨੇ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਐ ਕਿ ਤੂੰ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵੇਖਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਜ ਤੂੰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਬਚ ਰਹਿੰਦੀ। ਅੰਮੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਐ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘੜ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈ ਰਹੀ ਆਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਇਤ ਖਤਰਨਾਕ ਜਹਾਦੀ ਐਲਾਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਐ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁਜਰਮਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਸੱਤਵਾਂ ਨੰਬਰ ਐ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਟੀ.ਵੀ. 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਚੱਲਦਾ ਐ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਆ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਐ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਵੇਂ ਫਰਜ਼ੀ ਜਿਹਾ ਕੇਸ ਘੜ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਜਹਾਦੀ ਐਲਾਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕੇਸ ਵੀ ਉਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ? ਗੱਲ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਣਦੀ, ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਉਹੀ ਕੇਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੱਭਦੇ ਫਿਰਦੇ ਨੇ। ਜੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਪਸੰਦੀ ਦਾ ਕੇਸ ਚੱਲਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕਿ ਅਸਲੀ ਦਹਿਸ਼ਤਪਸੰਦੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਐ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਰਰਾ ਚਿਹਰਾ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨੰਗਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਖੀਏ ਉਧੇੜ ਸੁੱਟਦੀ, ਪਰ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਗਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਟੈਰਰਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ

ਵੱਡੇ ਜਹਾਦੀ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਨਿਰਾਇਤ ਭਿਆਨਕ ਜੇਲ੍ਹਾਂ 'ਚ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਕੇ ਇਹ ਆਪਣਾ ਦੋਗਲਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਨੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਨੇ? ਚਲੇ ਫਿਰ ਜੋ ਵੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਵਿਚ ਕਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਨਸਾਫ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਐ। ਬੱਸ ਪੰਜ ਸੱਤ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਫੀਆ ਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਂ, ਆਫੀਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਐ। ਜੋ ਗੋਲੀ ਮੇਰੇ ਮਾਰੀ ਗਈ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿਸਦੀ ਐ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਗੋਲੀਆਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਧਰੇ ਖੋਲ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਕੋਈ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਬੱਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਅੱਛਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਇਹ ਜਿਊਰੀ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਦੁੱਧ ਦਾ ਦੁੱਧ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਨਿਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਅਸੂਲ ਕਿਧਰ ਗਿਆ? ਕਿਸੇ ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਸੁਆਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਮ ਸੇ ਕਮ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅੱਧ ਸਬੂਤ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਆਫੀਆ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਇਹ ਹੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ ਉਹੀ ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਪਿਛਲੇ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਆ ਰਹੇ ਨੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਈ ਦੋਸ਼ੀ ਆਂ। ਹਾਂ, ਗੱਲ ਫਿਰ ਬਣਦੀ ਜੇ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਥੇ ਲੋਕੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗਲਬੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੋਣ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ

ਨਾ ਹੀ ਬਣੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੇ। ਹਾਂ! ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ।

ਚਲੇ ਛੱਡੋ, ਇਸ ਕਚੀਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਵਧਾਉਣਾ ਐ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ। ਅੱਛਾ ਚਿੰਠੀ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੋ ਗਈ, ਬੱਸ ਕਰਦੀ ਆਂ। ਅੰਮੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਭਾਈਜਾਨ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਚਿੰਠੀ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੂਗੀ, ਉਦੋਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਪੱਕੇ

ਆਫੀਆ ਦੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਤਸਵੀਰ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਬੜਾ ਤਰੱਦਦ ਕੀਤਾ ਪਰ ਆਫੀਆ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕੀਤੀ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੱਸ, ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਹੋਰ। ਬੜਾ ਈ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਐ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਜੰਮੀ, ਪਲੀ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਵੱਡੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਘਰ 'ਚ ਹੱਸਦੀ ਖੇਡਦੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬੜੀ ਸਿੱਕ ਐ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਚ ਬਹਿ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਐ ਕਿ ਇਹ ਖੁਆਹਿਸ਼ਾਂ ਕਦੇ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ। ਆਖਰ 'ਤੇ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕਰਾਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਮਾਣ ਐ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਅੱਲਾ ਦੇ ਦੱਸੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚਲਦਿਆਂ ਜਹਾਦ ਦੀ ਖੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤੀ ਖਿਦਮਤ ਕਰ ਸਕੀ...ਆਫੀਆ।" ਚਿੰਠੀ ਲਿਖ ਕੇ ਆਫੀਆ ਨੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਢੋਰ ਲਾ ਲਈ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਚ ਗਈਆਂ।

ਸਤੰਬਰ 23, 2010 ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਕੋਰਟ ਖਚਾ-ਖਚ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੀਡੀਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਫੀਆ ਦੇ ਹਮਦਰਦ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਯੂ.ਐਸ. ਮਾਰਸ਼ਲਾਂ ਨੇ ਆਫੀਆ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਕੋਰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੱਜ ਨੇ ਆਫੀਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰ ਫੇਰਦਿਆਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੱਜ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ ਦਾ ਕੇਸ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਕਹਾਣੀ ਵਾਂਗ ਐ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ

ਪਹੁੰਚਣ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਆਂ। ਉਸ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਿਮ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਐ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਐ ਜੋ ਅਣਸੁਲਝਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਐ। ਇਸ ਅਜੀਬ-ਗਰੀਬ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿਚ ਨਾ ਹੀ ਐਫ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ ਨੇ। ਦੋਨੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਐ ਕਿ ਅਸਲ 'ਚ ਪਿਛਲੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕੀ? ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ ਕਹਿ ਰਹੀ ਐ ਕਿ ਉਹ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਗਜ਼ਨੀ 'ਚ ਉਸ ਦਿਨ ਇਸ ਲਈ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੀ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਐ ਕਿ ਆਫੀਆ ਉਸ ਦਿਨ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇਣ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਟੀ ਬੰਬ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ 2003 ਤੋਂ 2008 ਤੱਕ ਕਿੱਥੇ ਰਹੀ। ਇਹ ਟਰਾਇਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ ਨੇ ਕੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਰੋਕੀ।" ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਕੇ ਜੱਜ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਡਿਫੈਂਸ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਚ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੇਸ ਆਫੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਪਟਾਂਗ ਉਤਰ ਆਫੀਆ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਨੇ, ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ-ਵੱਸ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਰ ਵਾਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਮਤਲਬੋਂ ਈ ਚੱਲਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀ ਐ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ ਵਰਗੀ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਤੀਰੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਰੇ ਹੀ ਕੇਸ ਦੌਰਾਨ ਰਿਹਾ ਉਸ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਐ ਕਿ ਉਹ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਐਫ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਤਸੱਦਦ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਐ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪਿਛਲੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿੱਥੇ ਸੀ। ਜਿਹੜੀ ਔਰਤ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਂਦੀ ਲੁਕਦੀ ਫਿਰਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਲੁਕਦੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਰਮ ਵਤੀਰੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਐ। ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਵਕਤ ਡਰ ਦੇ ਸਾਏ ਹੇਠ ਜਿਉ ਰਹੀ ਔਰਤ 'ਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਨਸਾਨੀ ਫਰਜ਼ ਐ। ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਵੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਭੁਗਤ ਲਈ ਐ। ਮੇਰੀ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਐ ਕਿ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗੀ ਤਵਾਜ਼ਨ ਖੋ ਚੁੱਕੀ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 28 'ਤੇ)

ਫੈਡਰਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸੈਂਟਰ ਕਾਰਸਵੈਲ (ਟੈਕਸਸ) ਜਿੱਥੇ ਆਫੀਆ 2083 ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਲਈ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਬੰਦ ਹੈ।

ਨੁਰੀਆਂ ਝੱਖੜਾਂ 'ਚ ਬਾਲੇ ਦਿਲ ਕੋਈ...

“ਬਾਈ ਸਰਬਣ ਸਿਆਂ! ਜੇ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ,” ਤੇਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਜਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰ ਛੋਟੇ ਵੀਰ,” ਸਰਬਣ ਦੇ ਦੋ ਪੈਰ ਲੱਗ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

“ਬਾਈ! ਬੇਸ਼ੱਕ ਆਪਣਾ ਵੱਟ-ਬੰਨੇ ਦਾ ਰੋਲਾ ਚੱਲਦੈ, ਪਰ ਬਾਪੂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਆਪਾਂ ਰਾਹਾਂ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਲਣ ਦੇਣੀ,” ਤੇਜੇ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਐ?” ਸਰਬਣ ਉਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਆਪਣੀ ਚੰਨੋ ਜਗਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਕੱਲ੍ਹ ਫਿਲਮ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਕਲੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਮਿਲਦੀ ਐ। ਹੁਣ ਵੇਲਾ ਐ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਲੈ; ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਘਸ਼ੁੰਨ ਦੇ ਕੇ ਰੋਵੇਗਾ।” ਤੇਜੇ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਿਆਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

“ਤੇਰੀ ਐਨੀ ਮਜ਼ਾਲ? ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਘਟਿਆ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚ ਲਿਆ?” ਸਰਬਣ ਨੇ ਤੇਜੇ ਦਾ ਗਲਾਵਾਂ ਫੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ਤੇਜੇ ਨੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਗਲਾਵਾਂ ਛੁਡਾਇਆ, ਤੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਰੋਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰਬਣ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਉਂਦੀ ਹੋਈ ਬੋਲੀ, “ਇਹ ਕੀ ਆ ਕੇ ਲਾਂਬੂ ਲਾ ਗਿਆ ਪੁੱਤਾਂ ਮਰਨੀ ਦਾ।”

“ਆਪਣੀ ਚੰਨੋ ਬਾਰੇ ਅਵਾ-ਤਵਾ ਬੋਲ ਕੇ ਗਿਆ ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ।” ਸਰਬਣ ਨੇ ਤੀਜਾ ਪੈਰ ਖਾਲੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਨਾਂ ਅਤੇ ਬਾ ਬਦਲ ਕੇ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ ਹਾਂ:

ਸਰਬਣ ਤੇ ਤੇਜਾ ਦੋ ਸਕੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਜੋਗੀ। ਮੱਝਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪਾ ਕੇ ਤੋਰੀ-ਫੁਲਕਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮਾਂ ਤੇ ਪਿਉ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ ਸੰਸਾਰਕ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸਰਬਣ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵੀ ਕਰ ਛੱਡਦਾ। ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਇਕ ਦੋ ਟਰੈਕਟਰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵੇਚ ਛੱਡਦਾ। ਸਰਬਣ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕੌੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਘਰਦਿਆਂ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਕਰਵਾ ਛੱਡਦਾ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਵਰਗੀ ਮਿਠਾਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਰਬਣ ਦੀ ਕਾਏ ਚੋਵੀ ਘੰਟੇ ਫੁੱਲਾਂ ‘ਤੇ ਖੇਡਦੀ ਸੀ। ਤੇਜਾ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ‘ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘਰਵਾਲੀ ਤੇ ਭਰਜਾਈ ਨਾਲ ਮਖੌਲ ਕਰ ਛੱਡਦਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਘਰੇ ਹੀ ਤੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਦਰਾਣੀ-

ਜੇਠਾਣੀ ਵੀ ਸਕੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕ ਦੂਜੀ ਦਾ ਆਦਰ-ਮਾਣ ਕਰਦੀਆਂ। ਨਾ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਸੱਸ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਨਣਾਨ। ਦੋਵੇਂ ਵਿਆਹ ਵਾਂਗ ਦਿਨ ਲੰਘਾਉਂਦੀਆਂ। ਖੱਟੇ ਡੋਰੀਏ ਹਵਾ ਵਿਚ ਉਡਦੇ, ਗਿੱਧਾ ਪਾਉਂਦੇ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਝਾਂਜਰਾਂ ਤਾਲ ਨਾਲ ਤਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੀਆਂ। ਐਤਵਾਰ, ਸੰਗਰਾਂਦਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਕੇ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਰਾਣੀ-ਜੇਠਾਣੀ ਦੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਹੀ ਪੈਰ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਦੋਵੇਂ ਢਿੱਡਾਂ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰ ਕੇ ਆਖ ਛੱਡਦੀਆਂ, ‘ਰੱਬ! ਖੰਡ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ...ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡ ਦੇ ਖਿਡੌਣੇ ਬਖਸ਼ ਦੇਈਂ।’ ਪਰ ਰੱਬ ਨੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੀ ਖੇਡ ਖੇਡੀ, ਖਰਬੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੇਲ ਨੂੰ ਇਕ ਅੰਬੀ ਲੱਗ ਗਈ। ਜੇਠਾਣੀ ਦੀ ਕੱਖੋਂ ਚੰਨੋ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਤੇ ਦਰਾਣੀ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਧੀ, ਪੁੱਤ ਦੇ ਜਨਮ ਨੇ ਜੇਠਾਣੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਨਫਰਤ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਆਹ ਵਰਗੇ ਦਿਨ ਮੁੜ ਨਾ ਆਏ। ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਵੱਡੀ ਬਹਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਸਰਬਣ ਹੁਰਾਂ ਦੀ ਮਾਸੀ ਰਾਏਕੋਟ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਈ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਘਰ-ਬਾਰ ਆਪਣੇ ਭਾਣਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਘਰ ਦੀ ਮੁਖਤਾਰ ਮਾਸੀ ਸੀ। ਸਰਬਣ ਤੇ ਤੇਜੇ ਦੇ ਨਿਆਣਿਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਾਸੀ ਤਾਂ ਅੱਠ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਚੜ੍ਹ ਆਈ ਤੇ ਬਲਦੀ ਉਤੇ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਰਬਣ ਦੀ ਧੀ ਚੰਨੋ ਨੂੰ ਗੋਦੀ ਲੈ ਕੇ ਬੋਲੀ, “ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇਰੇ ਨਾਂ ਕਰਵਾ ਦਉ। ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਜਿੰਨੀ ਉਚੀ ਰਕਮ ਦੀ ਢੇਰੀ ਲਾ ਦਉ। ਮੇਰੀ ਚੰਨ ਵਰਗੀ ਚੰਨੋ।” ਮਾਸੀ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੇ ਦਰਾਣੀ ਦਾ ਅੰਦਰ ਚੀਰ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਸੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤ ਲਈ ਤਾਂ ਇਕ ਪਲਾਟ ਵੀ ਨਾ ਰੱਖਿਆ।

ਸਰਬਣ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦੀ ਲੋਹੜੀ ਮਨਾਉਣ ‘ਤੇ ਵੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਵੀ ਧੀ ਪੁੱਤ ਦਾ ਫਰਕ ਦੀਵਾਰ ਬਣਨ ਲੱਗਾ। ਦੋਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਿਡੌਣਿਆਂ-ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜੇਠਾਣੀ ਚਲਾਕੀ ਖੇਡ ਜਾਂਦੀ। ਦਰਾਣੀ ਨੇ ਸਬਰ ਦਾ ਘੁੱਟ ਭਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਰ ਲੈਣ ਦੇ। ਦੋ ਸਾਲ ਨਾ ਲੰਘੇ, ਜੇਠਾਣੀ ਫਿਰ ਮਾਂ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਮੇਰ ਦੇ ਖੰਡ ਨੂੰ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਪੀਂਦੀ। ਕਦੇ ਕੱਚੇ ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਪੇੜੀਆਂ ਗਾਉਂਦੀ ਵੰਡ ਕੇ ਆਉਂਦੀ। ਦਰਾਣੀ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਿਤੇ ਪੁੰਨਿਆ ਨਹਾਉਂਦੀ, ਕਦੇ ਪਿੱਪਲ ਨੂੰ ਪਾਣੀ

ਪਾ ਕੇ ਆਉਂਦੀ। ਦਰਾਣੀ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਘਰੇ ਛੇ ਮੱਝਾਂ ਤੇ ਤਿੰਨ ਗਾਊਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇੜੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ? ਘਰੇ ਸਬਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਬੀਜੀਆਂ ਨੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ?

ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਅੱਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਧ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੇ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਸੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਚਾ ਆਵਾ ਪੁੱਕਿਆਂ ਦੇ ਭਾਅ ਵਿਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰ ਕੇ ਦਾੜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਰਧਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਝੋਲੀਆਂ ਭਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ।

ਜੇਠਾਣੀ ਦਾ ਮੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਐਵੇਂ ਹੀ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਧੀ ਰਾਣੋ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਢਿੱਡ ‘ਤੇ ਆਪੇ ਮੁੱਕੀਆਂ ਮਾਰਦੀ। ਸਰਬਣ ਨੇ ਗਮ ਨਾਲ ਦਾਰੂ ਵੱਧ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਮਾਸੀ ਛੇ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਚੜ੍ਹ ਆਈ। ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਤਾਂ ਸਰਬਣ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਘੁੱਟਾਂ ਭਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਤੇਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੀ ਵੀ ਨਾ, ਪਰ ਚੰਨੋ ਤੇ ਰਾਣੋ ਨੂੰ ਗੋਦੀ ਵਿਚੋਂ ਨਾ ਉਤਾਰਦੀ। ਮਾਸੀ ਨੇ ਤੇਜੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਚੰਨੋ ਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਂ ਇਕ-ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਸੇ ਕਾਹਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਭਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚਲਾ ਪਿਆਰ ਹੀ ਕੱਢ ਕੇ ਪਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਨੀਵਿਆਂ ਦੀ ਰੱਬ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਧਰ ਫਿਰ ਦਰਾਣੀ ਨੇ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤ ਰਾਜਾ ਜੰਮ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਠਾਣੀ ਦੀ ਹਿੱਕ ‘ਤੇ ਸੱਪ ਮੇਲ੍ਹਣ ਲੱਗੇ। ਮਾਸੀ ਨੇ ਵੀ ਸਾਮ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਨਾ ਆਈ। ਰੱਬ ਦੀ ਕਾਣੀ ਵੰਡ ਸਮਝੋ ਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਨਫਰਤ ਦਾ ਉਠਿਆ ਭੂਚਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਉਚੀ ਕੰਧ ਅਤੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਵੱਟ ਪੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਘਰ ਦਾ ਕਲੋਸ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਲਲਕਾਰੇ ਮਾਰਨ ਲੱਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਛੁਡਵਾਈਆਂ।

ਕੰਧ ਦੇ ਉਹਲੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਬਚਪਨ ਨੇ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਨਫਰਤ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਚੰਨੋ ਤੇ ਰਾਣੋ ਨੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਭਰਾ ਸਮਝਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਰਬਣ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਪ ਭਲਾ ਲੂਣ ਤੇਲ ਲਿਆਉਣ ਲੱਗੀ ਸਰਫਾ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਫੈਸ਼ਨ ਮੁਤਾਬਕ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੰਦੀ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੱਸ-ਫੁੱਟ ਗੰਭਰੂ ਵੀ ਘਰ ਦੀ ਫੁੱਟ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈਂਦੇ, ਸਰਬਣ ਦੇ ਘਰ ਅੱਗੇ ਗੋੜੀਆਂ ਕੱਢਦੇ। ਚੰਨੋ ਤੇ ਰਾਣੀ ਵੀ ਰਾਹ ਜਾਂਦਿਆਂ

ਨੂੰ ਚੰਨੀ ਦੇ ਪੱਲੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਨ ਲੱਗੀਆਂ।

ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਚੰਨੋ ਨੇ ਮੋਬਾਇਲ ਫੋਨ ਲੈ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਜਗਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪੰਡਤਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਪੇਚਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਮੱਸਿਆ ਦੀਆਂ ਰਾੜਾਂ ਵਿਚ ਚੰਨੋ ਚੰਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਟੱਚ ਸਕਰੀਨ ਫੋਨ ਨੇ ਚੰਨੋ ਦੀ ਇਸ਼ਕ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਕਾਫੀ ਸੁਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੀਰ ਤੇ ਰਾਂਝਾ ਪੱਖਾਂ, ਕਲੱਬਾਂ ਤੇ ਸਿਨੇਮਿਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੰਨੋ ਨੂੰ ਜਗਰਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਬਾਂਹ ਵਿਚ ਬਾਂਹ ਪਾ ਕੇ ਤੁਰਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਤੇਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਤੇਜਾ ਸਰਬਣ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਲਟਾ ਹੀ ਗਲ ਪੈ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸਰਬਣ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਚੰਨੋ ਦੀਆਂ ਗੁੱਝੀਆਂ ਮੁਲਕਾਤਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਬਿਆਨਿਆ, ਪਰ ਸਰਬਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਸਰਬਣ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਜੋ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਬਣ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਤੇ ਚੰਨੋ ਉਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲੱਗ ਗਈਆਂ। ਚੰਨੋ ਦਾ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਟਿਕ ਕੇ ਨਾ ਬੈਠਾ। ਉਹ ਟੂਰ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈ। ਫਿਰ ਜਦ ਦਸਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਾ ਆਈ, ਚੰਨੋ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੋਬਾਇਲ ਦੀਆਂ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੋਜ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਰਬਣ ਦੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਜੇ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲਿਆ, “ਛੋਟੇ ਵੀਰ, ਆਪਾਂ ਪੱਟੇ ਗਏ। ਚੰਨੋ ਨੇ ਚਾੜ੍ਹਾ ਤਾ ਚੰਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੱਟੀ ਉਦੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਦੋਂ ਪੱਗ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਆਣ ਡਿੱਗੀ। ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਮਿਲ ਗਈ।”

“ਬਾਈ! ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਸਮਝਾਉਣ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਜਿਹੜਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਗਲਾਵੇਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਗੁੱਤ ਫੜਦਾ ਤੇ ਪੁੱਛਦਾ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਅੱਜ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ।” ਤੇਜੇ ਨੇ ਅੰਦਰਲਾ ਗੁੱਸਾ ਸਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਜਿਹੜਾ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕੇ ਲਿਆਈਏ ਤੇ ਕਿਤੇ ਫੇਰੇ ਦੇ ਕੇ ਫਾਰਾ ਵੱਢੀਏ।” ਸਰਬਣ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ‘ਤੇ ਪੁੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਤੇਜੇ ਦਾ ਇਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਚੰਨੋ ਤੇ ਉਸ ਦਾ

ਮੂੰਹ ਆਈ ਬਾਤ

ਮੇਜਰ ਕੁਲਾਰ ਬੋਪਾਰਾਇਕਲਾਂ
ਫੋਨ: 916-273-2856
www.boparaisudhar.com

ਪ੍ਰੇਮੀ ਲੱਭ ਲਏ, ਉਹ ਤਾਂ ਕੋਰਟ ਮੈਰਿਜ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਫੇਰੇ ਲੈ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਚੰਨੋ, ਕੋਰ ਤੋਂ ਮਿਸਿਜ਼ ਸਰਮਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਤੇਜੇ ਹੁਰਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਕਿ ਚੰਨੋ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਪੰਡਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਪੁੱਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹੀ ਪੰਡਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ। ਚੰਨੋ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘਰੋਂ ਆਈ ਸੀ ਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਤੇ ਸਰਪੰਚ ਬਾਜ਼ੀ ਹਾਰ ਕੇ ਕੋਰਟ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਸਰਪੰਚ ਬੋਲਿਆ, “ਸਰਬਣ ਸਿਆਂ! ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਸਾਡੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਭੈੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਨੇਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੀ ਸੂਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਲੋਕ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਧੀ ਪੁੱਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਤੈਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਧੀ, ਪੁੱਤ ਤੇ ਰੰਬਾ ਤਾਂ ਚੰਡੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੋਂ ਚੰਨੀਆਂ ਲਹਿ ਗਈਆਂ ਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਮੋਬਾਇਲ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਕਈ ਸਰਬਣ ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿਚੋਂ ਰੋਂਦੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ।”

ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਦਰਾਣੀ ਤੇ ਜੇਠਾਣੀ ਗਲ ਲੱਗ ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਿੰਸ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਸੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਲਈ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਜੇਠਾਣੀ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, “ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਲਜੋਗਣ ਨੇ ਇੰਜ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਢਿੱਡ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿੱਕਾ ਨਿੱਕਾ ਕਰ ਕੇ ਕਟਵਾ ਦਿੰਦੀ”, ਪਰ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਕੰਧਾਂ ਉਚੀਆਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਂ ਆਉਣੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਦੇ, ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਆਪ ਹੀ ਬਚਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਨੇ।

“ਜੜ੍ਹਾਂ ਹਰੀਆਂ, ਭਾਗ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ। ਜਜ਼ਮਾਨਾਂ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜੁੱਗ ਜੁੱਗ ਜੀਵੇ। ਹੈਡਮਾਸਟਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲੱਗਣ। ‘ਮਰੀਕਾ ਆਲਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੀਂਦੇ-ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ।’ ਕਹਿੰਦੇ ਬੰਗਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡ ਡੋਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਗੇਟਾਂ ‘ਚ ਆ ਖੜੋ।

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਸਾਂ। ਹੈਰਾਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਖੁਸ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਭੰਡ ਪਿੰਡਾਂ ‘ਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੋੜਦਾ।

“ਭੰਡਾ ਇਹ ਦੱਸ, ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਾ,” ਮੈਂ ਸਰਸਰੀ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਸਰਦਾਰ! ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਖਾਸ ਬੰਦਾ ਏ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਝੁਠ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾ। ਪਿੰਡਾਂ ‘ਚ ਅਸੀਂ ਬੰਦੇ ਛੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਆ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਆ। ਮਿੱਟ ਮਿੱਟ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਐ, ਸਾਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਚਾਅ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਝੱਟ ਨੱਸੇ ਆਏ, ਰੋਟੀ ਵੀ ਨਾ ਖਾਧੀ।”

“ਜੇ ਕੈਮ ਆ ਤਾਂ, ਰੋਣਕ ਮੇਲਾ ਲਾਓ ਜਰਾ,” ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ, ਲੱਗ ਪਏ ਪਟਾਕੀਆਂ ਮਾਰਨ। ਜਿਥੇ ਪਟਾਕੀ ਵੱਜੇ, ਉਥੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਲਵੇ।

“ਭੰਡਾ ਪਟਾਕੀ ਅਸਲੀ ਐ ਜਾਂ ਨਕਲੀ। ਤੇਰੇ ਸੱਟ ਨੂੰ ਲੱਗਦੀ?”

“ਮਰੀਕਾ ਆਲਿਆ ਕਿਉਂ ਭੰਡਾ ਪਿਛੇ ਪੈ ਗਿਆ! ਜੇ ਪਟਾਕੀ ਅਸਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਇਕ ਭੰਡ ਨਾ ਮਰ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਪਲਾਸਟਿਕ ਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਐ। ਖੜਕਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦੀ ਐ। ਸਾਡੇ

ਬੰਗਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡ

ਸੱਟ ਸੁੱਟ ਕੋਈ ਨੂੰ ਜੇ ਲੱਗਦੀ। ਬੱਸ ਡਰਾਮਾ ਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੁੰਨੇ ਆਂ,” ਕਹਿੰਦਾ ਉਹ ਹੱਸ ਪਿਆ।

“ਭੰਡੇ ਆਓ! ਤਾਂ ਡੀ ਫੋਟੋ ਖਿਚਾਂ,” ਕੈਮਰਾ ਸਿਧਾ ਕਰਦੇ ਨੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

“ਖਿਚ ਲੈ ਖਿਚ ਲੈ, ਸਾਡੇ ਭੰਡਾਂ ਦੇ ਵੀ ਭਾਗ ਜਾਗ ਪੈਣ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ‘ਮਰੀਕਾ ਕੀ ਜਾਣੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਲੈ ਜਾ। ਕਦੀ ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੇਗਾ। ਜਜ਼ਮਾਨਾ, ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ

ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੈਮਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਲੈ ਆਈ। ਭੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ‘ਸੀਸਾਂ ਲੈਣੀਆਂ ਨਾ ਭੁਲੀਂ। ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਡੀ ਸਫਾਰੀ ਗੱਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਜੇ ਨਾ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਨਾ। ਚਾਰ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਝੂਟੇ ਲੈ ਲਾਂਗੇ।”

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੰਡ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ‘ਚ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਰਾਜਾ

ਲੇਖਕ ਭੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣਦਿਆਂ

ਸਾਹਿਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੱਲੀਆਂ ਮਿਲਣ ਗਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਕਲੱਬ ਦਾ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਪ੍ਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀਪਾ ਵੀ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਿੱਕਾ ਨਿੱਕਾ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਸਵੀਰ ਦੇ ਘਰ ਮੋਹਰੇ ਵੱਡੇ ਚੌਰਸਤੇ ‘ਚ ਖੜ੍ਹੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ। ਅਚਾਨਕ ਦੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ‘ਤੇ ਯੂੜਾਂ ਪੱਟਦੇ ਭੰਡ ਨਜ਼ਰ ਆਏ।

“ਲੈ ਬਈ ਜਸਵੀਰ, ਭੰਡ ਆ ਗਏ, ਹੁਣ ਲਾਉਨੇ ਆ ਮਜ਼ਮਾ,” ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਦੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ‘ਤੇ ਛੇ ਜਣੇ-ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਤੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ। ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਰੋਕ ਲਿਆ।

“ਭੰਡਾ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਆਂ?” ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਤਾਂ ਮੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਭੰਡ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸਾਂ।

“ਜਾਣਾ ਅਸੀਂ ਵੱਠੇ ਖੂਹ ‘ਚ ਆ? ਸੁਜੇਂ ਸੂਰਾਪੁਰ ਕਿਸੇ ਵਿਆਹ ‘ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਆਂ। ਦੋ ਪੈਸੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।”

“ਵਿਆਹ ‘ਤੇ ਬਾਅਦ ‘ਚ ਜਾਇਓ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਮਿੱਟ ਇਥੇ ਲਾਓ।”

ਪਿਛਿਓਂ ਤਿਆਰੀ ‘ਚ ਆਏ ਭੰਡਾਂ ਨੇ ਨਾਲ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਸੁੱਜੇ ਸੂਰਾਪੁਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਤੋਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਲੱਗ ਪਏ ਪਟਾਕੀਆਂ ਮਾਰਨ। ਨਕਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਵੇਲ-ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੇਲ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੇਲ, ਭਾਗ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ, ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਬਣਾ ਗਏ। ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਜੀਂਦੇ-ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਜਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸਤਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਜਦੋਂ

ਚੱਲ ਸੋ ਚੱਲ

ਇਕਬਾਲ ਜੱਬੋਵਾਲੀਆ
ਫੋਨ: 917-375-6395

ਕਾਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਨਾ, ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖ ਲਵੇ।”

“ਭੰਡਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸਫਾਰੀ ਮੰਗਦਾ ਸੈਂ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਸਵੀਰ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਕਾਰ ਮੰਗੀ ਜਾਣੈ, ਐਨੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਕਿਥੇ ਰੱਖੇਗਾ,” ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ।

“ਅਮਰੀਕਾ ਆਲਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਮਰਾਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਗੋਗਲੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੇ ਓ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਘਰ ਖੜੀਆਂ ਕਰ ‘ਤੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੰਗਦੇ ਆਂ, ਕਿਹੜਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੰਗਦੇ ਆਂ।”

ਮੇਰੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼’ ਦੇ ਕਾਮਲਨਵੀਸ ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਫੰਕਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਥੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭੰਡ ਵੀ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ।

“ਭੰਡਾ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਮੋਹਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਆਂ, ਕੀ ਗੱਲ?” ਹੱਸਦੇ ਨੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

“ਸਰਦਾਰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਾਡਾ ਇਲਾਕਾ (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 28 ‘ਤੇ)

ਚੰਦਨ ਨੇਗੀ

ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਝੜੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਿਣ-ਮਿਣ, ਕਿਣ-ਮਿਣ। ਕਦੀ ਰੁਣ-ਝੁਣ-ਰੁਣ-ਝੁਣ। ਕਦੀ ਸੁਰ-ਸੁਰ ਕਰਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੁਰ ਸੁਰਾਬਾ ਤੇ ਕਦੀ ਕਣੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰ ਤੇ ਲੈਅ ਦਾ ਮਧੁਰ ਸੰਗੀਤ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਰਜ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਗਰਜ ਸੁਣ ਰੂਹ ਵੀ ਕੰਬ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਮਈ ਕਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਾਦਰ ਨਾ ਘਸਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਫਟਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਦੀ ਕੋਈ ਕਿਰਨ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਣ ਨਹੀਂ ਚੁੰਮ ਸਕਦੀ। ਘਰ ਅੰਦਰ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਬੈਠੇ ਅਕੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਬੋਰੀਅਤ। ਟੀ. ਵੀ. ਵੇਖ ਵੇਖ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਣੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਵੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦਾ। ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕੀਆਂ ਸੁੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਮੋਤੀਆਂ, ਕਰਿਸਟਲ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਖਾਉਂਦੀਆਂ। ਪਿੰਨ੍ਹੇ ਵੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਆਹਲਣਿਆਂ ਵਿਚ ਭੁਖੇ ਭਾਣੇ, ਭਿੰਜੇ-ਭਿੰਜੇ, ਸੁਸਤ-ਸੁਸਤ ਦੁਬਕ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਸੁਭ ਪਰਭਾਤ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਧੁਨ ਵੀ ਮਧਮ-ਮਧਮ ਹੈ। ਨਾ ਡਾਰਾਂ ਚਿਜ਼ਕ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਉਡਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਸ਼ਾਮੀਂ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਏ ਰੱਜੇ-ਪੁਜੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਘਰ ਅੰਦਰ ਕੈਦ ਜਿਹੀ ਛਿੱਬੀ ਪੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਨਾ ਕਿਧਰੇ ਆਣਾ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਗ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜੀ ਮਾਰਦੀ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਬਾਲਕੋਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬਾਗ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਉਤੇ ਲੱਗੀ ਰਾਤ ਰਾਣੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਰਾਤ ਮਹਿਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਉਦਾਸੀ ਇਕਲਾਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਗ ਦੇ ਚੁਤਰਫੇ ਅਮਲਤਾਸ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਹਨ। ਪੀਲੇ-ਕੇਸਰੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਗੁੱਛਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਬਹਾਰੀ ਬਸੰਤ ਖਿੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਗ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪੀਘਾਂ, ਮੈਰੀ ਗੋ ਰਾਉਡ, ਫਿਸਲਣ ਝੁਲਾ, ਰਿਡਲਜ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਹ ਬਾਗ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ, ਗੁਟਕਦੇ, ਹੱਸਦੇ, ਦੌੜਦੇ, ਰੰਗਾਂ-ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ-ਸਜਾਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਆਪੋ ਹੀ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ।

ਪਰ ਫੁਟਦੇ ਹੀ ਲੋਕ ਸਾਵੇ ਕਚੂਰ ਘਾਹ ਉਤੇ ਡਲਕਦੇ ਅਣਵਿਧ ਸੁੱਚੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਧੋਲਦੇ ਹਨ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੈਚਾਂ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, ਮਹਿੰਗਾਈ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੋਈ ਹੋਈ ਅੱਜ ਦੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਕੇਸਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤਖ਼ਤ ਉਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਗੁੜ੍ਹੇ ਗੁੜ੍ਹੇ ਲਾਲ, ਕਾਲੇ, ਸੰਧੂਰੀ, ਨੀਲੇ, ਪੀਲੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ, ਰੰਗ-ਬ-ਰੰਗੇ ਕਲਿਪ, ਜੂੜਿਆਂ ਉਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵੇਣੀਆਂ ਸਜਾਈ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਬੈਚਾਂ ਉਤੇ ਆ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਯੋਗਾ ਕਰਦੇ ਸਾਧਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਕਲਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਹੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਹਨ। ਦੂਰੋਂ-ਦੂਰੋਂ ਆ ਕੇ ਇਥੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹਾਲ-ਚਾਲ ਪੁੱਛ, ਨਵੀਂ-ਤਾਜ਼ੀ ਖ਼ਬਰ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਘਰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੈਂ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਗ ਵੱਲ ਝਾੜੀ ਮਾਰੀ। ਅੱਜ ਤਾਂ ਬਾਗ ਝੀਲ ਬਣਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਸਾਂਵਲੀ ਟੁਕੜੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਤਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਵੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਰੇਸ ਲਾਈ ਦੌੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੀਘਾਂ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਪੁੱਠੇ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੈਰੀ-ਗੋ-ਰਾਉਡ ਭਿਜਿਆ ਭਿਜਿਆ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਖਲੋਤਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਹੱਸਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਨਾ ਸਵੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਟੁਕੜਾਕਾਰ ਸੁਣੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੱਸਦੇ, ਗੁਟਕਦੇ, ਦੌੜਦੇ, ਨਸਦੇ, ਖੇਡਦੇ ਫੁੱਲ ਖਿੜਦੇ ਹਨ।

ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਗ ਵਿਚ ਮੇਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਮੁਕਾ, ਜੂਠ ਮਾਂਜ, ਮੈਲਾ ਧੋ, ਗੰਦੇ ਫਰਸ਼ ਲਿਸ਼ਕਾ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਆ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਬਚੀਆਂ-ਖੁਚੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ, ਬੋਰੀਆਂ-ਸਜਰੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਪੋਟਲੀ ਖੋਲ੍ਹ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਖਾਂਦੀਆਂ ਤੇ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਦਾਲ ਸਬਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ, ਤਾਰੀਫ ਕਰਦੀਆਂ।

ਸਿੱਲ੍ਹ

ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬੇਸ਼ਕ ਅੱਜ ਔਰਤ ਤੇ ਮਰਦ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਰਦ ਜਾਤ ਦੇ ਜੁਲਮਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚੋਂ ਹੋਵੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਗਰੀਬ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚੋਂ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੀੜ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਪੀੜ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਚੰਦਨ ਨੇਗੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਪੇਟ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਘਾਹ ਉਤੇ ਹੀ ਲੈਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਲੱਤਾਂ ਪਸਾਰੀ ਬੈਠ ਉਤੇ ਅੱਧਲੇਟੀ ਜਿਹੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਸੂਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ। ਕਿੱਥੋਂ ਚਾਹ ਮਿਲੀ-ਕਿੱਥੋਂ ਰੋਟੀ? ਕਿਹੜੀ ਬੀਬੀ ਬੰਗੀ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਚੁਖ-ਚੁਖ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਕਿਹੜੀ ਬੀਬੀ ਟੋਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਮਾਈਆਂ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਦੇ ਘਰ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਦੇ ਘਰ ਕਪੜਿਆਂ ਦਾ? ਕਿਸ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸੈਂਟ ਤੇ ਬਨ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਮਿੱਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਬੋਹ ਨਾਲ ਨੱਕ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਟਖਾਰੇ ਲੈਂਦੀਆਂ, ਮਸਤੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਫਿੰਗੋ-ਟੇਢੇ ਮੂੰਹ ਬਣਾ ਉਹ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਬੀਬੀ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਉਤਾਰਦੀਆਂ, ਐਕਟਿੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਇਕ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਲੜਾਈ-ਝਗੜੇ, ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ, ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਦੀਆਂ, ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸੁਣਦੀ ਸਾਂ।

“ਕਾਲੀ ਸਿਆਹ ਮੁੰਨੀ ਬਾਈ ਪੁੱਠੇ ਤਵੇ ਵਰਗੇ ਕਾਲੇ ਹੱਥ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਤੇ ਅਨਾਮਿਕਾ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, “ਅਰੀ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ ਕੀ ਸਾਨ ਦੇਖੀ ਹੈ ਕਈ? ਮਰਦੋਂ ਜੈਸੇ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਬਾਲ ਭੀ ਮਰਦੋਂ ਜੈਸੇ ਕਟਵਾਏ ਹੈ, ਪੈਂਟ-ਕੋਟ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ-ਕਿਆ ਮਟਕੜੀ ਹੈ...ਫੈਸ਼ਨ ਦੇਖੋ ਉਸ ਕੋ...ਲੇਕਿਨ ਘਰ ਮੈਂ ਫਟੀ ਕੋੜੀ ਬੀ ਇੰਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ...ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਡਾਂਟ ਫਟਕਾਰ ਦੇਤਾ ਹੈ...ਬਖ਼ਤ ਬੀ ਜੜ ਦੇਵੇ...। “

“ਅਰੇ, ਆਦਮੀ ਲੋਗਨ ਕਾ ਕਿਆ...। ਸਭ ਹੋਵੇ ਹੀ ਏਕ ਹੀ ਚੱਟੂ ਕੇ ਬਟੇ...ਸਾਹਬ ਲੋਗਨ ਹੋਵੇ ਯਾ ਹਮ ਲੋਗਨ ਕਾ...। ਸਭ ਏਕ ਰੱਸੀ ਸੇ ਬੰਧਨੇ ਵਾਲੇ। ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ ਪੇ ਤੋ ਸਾਹਬ ਹਰ ਬਾਤ ਪੇ ਸ਼ਕ ਕਰਤਾ ਹੈ...। ਚੰਦਰਾ ਕੇ ਆਦਮੀ ਜੈਸੇ...। ਵੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਤੇਰੇ ਸੇ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ...? ਤੂੰ ਫਲਾਨੇ ਕੇ ਸਾਥ ਹੱਸ ਕਰ ਕਿਉਂ ਬਾਤ ਕਰਤੀ ਹੈ? ਬਾਲਕੋਨੀ ਮੇਂ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਦੇਖਤੀ ਹੈ? ਬੇਚਾਰੀ, ਕਈ ਬਾਰ ਤੋ ਰੋ ਹੀ ਪੜਤੀ ਹੈ। “ ਲਾਲ ਸਾੜੀ ਵਾਲੀ ਨੇ ਪਲੂ ਦਾ ਬਿੰਨਾ ਬਣਾ, ਸਿਰ ਹੇਠ ਰਖਦੇ ਕਿਹਾ, “ਉਸ ਸੇ ਤੋ ਹਮ ਹੀ ਅੱਛੇ ਹੈ...ਬਾਬਾ। “

“ਖ਼ਾਕ! ਕਿਆ ਅੱਛੇ ਹੈ ਹਮ ਲੋਗ? ਦੇਖਾ, ਆਜ ਰੰਭਾ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਮੈਨੇ ਉਸ ਕਾ ਕਾਮ ਸੰਭਾਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇ ਮਰਦ ਹਰਾਮੀ ਨੇ ਬਿਚਾਰੀ ਕੋ ਸੋਟੀਓਂ ਸੇ ਮਾਰਾ। ਮੁਆ! ਆਪਨੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋ ਸੁਰਾਬ ਮੇਂ ਉਤਾ ਦੇਤਾ ਹੈ...ਕਹਾਂ ਸੇ ਖਿਲਾਏ ਇਤਨੇ ਟੱਬਰ ਕੋ...ਪਾਂਚ ਲੜਕੀਆਂ ਹੈ ਦੋ ਛੋਟੇ ਲੜਕੇ...। ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਤੇ ਤੋ ਸੋਚਤੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਘਰੋਂ ਮੇਂ ਕਾਮ ਕਰਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾਤੀ ਸਾਹਬ ਲੋਗਨ ਸੰਗ ਸੋਨੇ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਕਲਮੂੰਹੀ ਸੁਬਹ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ...ਸ਼ਾਮ ਕੋ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਲੈਂਟ ਆਤੀ ਹੈ...ਮੈਂ ਬੁਲਾਤਾ ਹੂੰ ਸੱਪ ਸੁੰਘ ਜਾਤਾ ਹੈ...ਮੈਂ ਬਹਾਨੇ ਬਨਾਤੀ ਹੈ...ਆਜ ਤੋਂ ਬਿਚਾਰੀ ਸੇ ਹਿਲਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ। “

ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੇ ਇਕ ਠੰਡਾ ਹੌਕਾ ਭਰਿਆ, “ਮੈਂ ਭੀ ਸੋਚਤ ਹੂੰ, ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਔਰ ਮੇਰੀ ਮੈਡਮ ਮੇਂ ਸਿਰਫ ਏਕ ਹੀ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਝੁਗੀ ਮੇਂ ਰਹਿੰਤੀ ਹੂੰ ਔਰ ਵੇਹ ਬੜੇ ਘਰ ਮੇਂ। ਮੇਰੇ ਮਰਦ ਜੈਸੇ ਸਾਹਬ ਕਾ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਮਨ ਨਹੀਂ ਟਿਕਤਾ। ਮੇਰੇ ਮਰਦ ਮਾਫਕ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਬੈਠਾ ਟੀ. ਵੀ. ਦੇਖਤਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਬਾਤ ਪੇ ਇਤਨਾ ਜ਼ੋਰ ਸੇ ਚਿੱਲਾਤਾ ਹੈ, ਦੀਵਾਰੋਂ ਕੇ ਭੀ ਕਾਨ ਫਟਨੇ ਲਗਤੇ ਹੈ। ਕਿਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਹਮ ਔਰਤੋਂ ਕੀ। ਬਚੋਂ ਕੀ ਖਾਤਰ ਸਭ ਸਹਿਤੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਨੇ ਵਾਲੀ ਕੋਠੀ ਦੀ ਚੰਨੀ ਬੀਬੀ ਵੀ ਮਾਈਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਕੋਲ ਕੁਰਸੀ ਡਾਹ ਕੇ ਧੁੱਪ ਸੇਕਣ ਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਹੁਸ਼ਕਦਾ ਹੈ, ਦੋਹੇ ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਬੈਠੀ ਤੰਗ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੀ ਧੂਸ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਠ ਪੂਜਾ ਵਿਚ ਦਿਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਸੁਰਾਬ ਨਾਲ ਗੁਟ ਉਹ ਵੀ ਇਥੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਬੈਠ ਉਤੇ ਲੇਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਦੋਹੇ ਫੇਫੜੇ ਨਕਾਰੇ ਹੋ ਗਏ, ਹੱਥ ਕੰਬਦੇ, ਲੱਤਾਂ ਕੰਬਦੀਆਂ, ਖੰਘਦਾ ਖੰਘਦਾ ਬੋਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਆਪੋ ਹੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਗਲਵਕਤੀ ਪਾ ਜਾਏ ਸੁੱਤਾ ਜੀਰਾਣਾ। ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਘਰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ...ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਚੰਨੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਵੈਟਰ ਉਣਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਠੰਡੇ ਸਾਹ ਭਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਝੁਗਾ ਵੀ ਉਜੜਿਆ ਆਪ ਵੀ ਨਾ ਬਚਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਘਰ ਵੇਚਾਂ...। ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣਗੇ...ਕੁਝ ਦੇਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਏ ਨਾ...। ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਕਾਹਦਾ ਉਲਾਂਭਾ...ਕਾਹਦੀ ਸੁਰਮ...। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮਾਈਆਂ ਦੀ ਇਹ ਚੌਕੜੀ ਚੰਨੀ ਤੋਂ ਝਿਜਕੀ, ਚੁੱਪ-ਚੁਪ ਰਹੀ। ਨਾ ਹਾਸਾ-ਨਾ ਠੱਠਾ, ਨਾ ਨਕਲਾਂ-ਨਾ ਐਕਟਿੰਗ, ਨਾ ਖੁਲ-ਨਾ ਡੁਲ, ਨਾ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਚੁਗਲੀ ਨਾ ਨਿੰਦਾ। ਚੰਨੀ ਕੁਰਸੀ ਚੁਕੀ ਆਪਣੇ ਗੋਟ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਮੱਥੇ ਸੁੰਗੜ ਜਾਂਦੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੰਨੀ ਨਾਲ ਹਿਲ-

ਮਿਲ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਉਨ ਦਾ ਗੋਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ, ਕੋਈ ਬਣਣ ਲਾ ਦਿੰਦੀ। ਗਾਹਕ ਵੀ ਜਲਦੀ ਭੁਗੜ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਚੰਨੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਗਤੀ ਵੀ ਥੋੜੀ ਤੇਜ਼ ਰੀਗਣ ਲੱਗ ਪਈ। “ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਏ ਇਥੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਕਿਤਨਾ ਚਾਨਣ ਤੇ ਰੌਣਕ ਏ, ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹਸਦੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀਆਂ ਚੰਗੀਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ, ਦੁਖ-ਸੁਖ ਵੰਡਣਾ, ਧੁੱਪ ਸੇਕਣ ਤੇ ਕਿਸੀ ਕੋਲ ਵਕਤ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਂਡ-ਗੁਆਂਢ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੱਤੀ ਸਵੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਟੁਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਨੇ, ਹਨੇਰਾ ਪਏ ਘਰ ਆ ਵੜਦੀਆਂ ਨੇ। ਫਿਰ ਸਾਂਭਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚੁੱਲਾ-ਚੌਂਕਾ”

ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਚੰਦਰਾ ਉਸ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਈ। ਮੈਂ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿਚੋਂ ਵੇਖਿਆ ਚੰਦਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਘਾਹ ਦੀਆਂ ਤਿੜਾਂ ਤੌੜਦੀ ਹੈ, ਮਧੋਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ੍ਹਾਂ ਵਗਾਹ ਕੇ ਸੁਟ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਰੋ-ਰੋ ਕੇ ਸੁਜੀਆਂ ਹਨ, ਚਿਹਰਾ ਝਰੀਟਿਆ ਹੈ, ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਟਾਂ ਪੁਟੀਆਂ

ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਨਾ ਉਹ ਹੱਸ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਬਣਾਂ ਲੱਤਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਗੋਡਿਆਂ ਤੀਕ ਚੁਕ ਕੇ ਲਾਲ ਨੀਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖ ਤਲੀਆਂ ਮਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਦਰਾ, ਬੋੜਾ ਹਿਲਦੇ ਵੀ ਕਰਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਦਰਾ ਤਾਂ ਇਸ ਟੋਲੀ ਦੀ ਰੂਹ ਹੈ, ਜਾਨ ਹੈ। ਦੁਪਹਿਰੇ ਵਿਹਲੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਨੱਚਦੀਆਂ-ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਦਰਾ ਭੋਜਪੁਰੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀ ਨੱਚਦੀ ਤਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਕੰਨ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ, ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਥਾਪ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਕੰਬਣ ਲੱਗਦੀ।

ਮੈਂ ਚੰਦਰਾ ਨੂੰ ਸਾਂਵਲੀ ਮੀਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬੁਲਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਗੋਲ ਚਿਹਰਾ, ਘੜੇ ਹੋਏ ਨੈਣ-ਨਕਸ਼, ਮੋਟੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਲੰਮਾ ਝੰਮਾ ਕਦ ਕਾਠ, ਪਤਲੀ ਸੁਬਕ ਜਿਹੀ। ਉਸ ਦਾ ਬੁੱਤ ਘੜਦੇ ਰਚਣਹਾਰ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਗੁੰਨੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੁਰਦੀ ਦਾ ਪਤਲਾ ਲੋਕ ਗੁਲਾਰੇ ਖਾਂਦਾ, ਠੁਮਕ-ਠੁਮਕ ਮੋਰਨੀ ਵਾਂਗ ਪੈਰ ਰੱਖਦੀ, ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਝਾਂਜਰਾਂ ਦਾ ਤਾਲ ਵਜਦਾ।

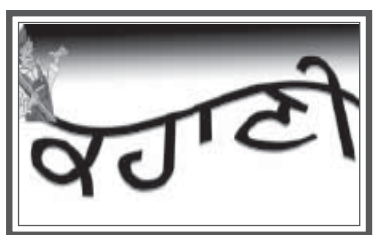
ਬਾਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕੋਨੇ ਉਤੇ ਖਲੋਤੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਉਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਦੋਹੇ ਹੱਥ ਟਿਕਾਈ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਠੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਟਕਰਾਈਆਂ, ਹੋਠ ਮੁਸਕਰਾਏ, ਸੁਰਾਰਤੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਹੋਏ, “ਚ...ਚ ਕਿਤਨੀ ਮਾਰ ਖਾਈ ਹੈ ਇਸ ਬਦਜਾਤ ਨੇ...ਫਿਰ ਭੀ ਦੇਖੋ...। “

“ਅਰੀ ਯੇਹ ਹੀ ਤੋ ਹੈ ਇਸ਼ਕ। ਇਸ਼ਕ...ਕਿਆ ਬੋਲੋਂ ਸੇ ਗਰੇਜੀ ਮੇਂ ਲਉ...ਲਉ...ਯਾਰ ਭੀ ਮਿਲਨੇ ਆ ਜਾਤਾ ਹੈ।” ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੇ ਹੋਠ ਡਿੱਗੇ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਜਾ ਜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਲਗਤਾ। ਇਸੀ ਕੇ ਲੀਏ ਖਾਈ ਹੈ ਨਾ ਮਾਰ? ਅਭ ਬੋਲ ਉਸੀ ਕੋ ਅਪਨੇ ਸਾਂਸੋਂ ਸੇ ਤੇਰੇ ਜਖਮੋਂ ਪਰ ਸੇਕ ਕਰ ਦੇ।”

ਚੰਨੀ ਨੇ ਵੀ ਐਨਕ ਉਚੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਅਰੇ ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਕੀ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹੈ, ਮਰਦ ਹੈ ਮਰਦ, ਪੂਰਾ ਮਰਦ...ਅਰੀ ਚੰਦਰਾ। ਕੈਸੇ ਫਸਾਇਆ ਇਸ ਕੋ?”

ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੜ੍ਹਾਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਸ ਪਈਆਂ। ਅਮਲਤਾਸ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪੀਲੇ ਗੁੱਛੇ ਕਿਸੇ ਗੋਰੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਝੁਮਕਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹਿਲਣ ਲੱਗ ਪਏ।

ਸੁੱਕੇ ਉਲਾਰ-ਉਲਾਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ। ਨਾ ਨਾ ਕਰਦੀ ਚੰਦਰਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਏ “ਤੂੰ ਕਹੋਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ

ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤੋ ਕਰ ਕੇ ਦਿਖਾਉਗੀ। ਵੈਸੇ ਹੀ ਸਹੀ...ਯਾਰ ਤੋ ਯਾਰ ਸਹੀ।”

ਸਵੈਟਰ ਉਣਦੀ ਚੰਨੀ ਦੇ ਹੱਥ ਰੁਕ ਗਏ। ਉਨ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਵਲੋਟਦੀ ਰਹੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਠੋੜੀ ਉਤੇ ਪਏ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪਲੋਸਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਕਸੂਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਏ! ਅੱਠ ਟਾਕੋ ਲੱਗੇ ਸੀ ਠੋੜੀ ਉਤੇ। ਉਹ ਚੰਨੀ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਪਾੜ ਪਾੜ ਵੇਖਦੀ ਰਹੀ। ਯਾਰ ਤਾਂ ਯਾਰ ਸਹੀ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਗੂੰਜਦੇ ਰਹੇ।

“ਹਾਂ ਹਾਂ...ਐਸੇ ਕਿਉਂ ਚਿੜਨੇ ਲਗਾ ਵੇਹ...ਕਿਉਂ ਦਰਦ ਹੁਆ ਉਸੇ? ਕੋਈ ਧੂੰਆਂ ਤੋ ਉਠਾ ਹੈ ਨਾ...ਆਗ ਤੋ ਜਲੀ ਹੈ ਨਾ।” ਮੁੰਨੀ ਬਾਈ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਡੋਲੇ ਮਟਕਾਂਦੇ ਕਿਹਾ।

ਚੰਦਰਾ ਨੇ ਧੌੜੀ ਦੇ ਪੱਲੇ ਨੂੰ ਸਵਾਰਿਆ ਤੇ ਕਾਲੇ ਧਾਗੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋੜੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਲਾਕਟ ਨੂੰ ਪਲੋਸਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਮੇਰੇ ਘਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੰਦਰਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ, ਬਣੀ-ਠਣੀ, ਛਣ-ਛਣ ਕਰਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ, ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਭਾਰੀਆਂ ਪੰਜੇਬਾਂ। ਚੂੜੀਆਂ ਤੇ ਘੁੰਗਰੂਆਂ ਦਾ ਤਾਲ ਚੰਦਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਹਲੀ ਹੋ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਕਾ ਮੋਟਾ ਫਾਲਤੂ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਸ ਦੀ ਉਧੜੀ ਚੰਮੜੀ, ਨੀਲੇ ਨੀਲ ਤਨ ਬਦਨ, ਸੁਜੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੇਖ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਆਇਆ, ਹਮਦਰਦੀ ਵੀ ਹੋਈ। “ਕੀ ਮੁਸੀਬਤ ਪਾਈ ਹੋਈ ਏ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ? ਨਾ ਪੜੀ ਨਾਲ ਚੈਨ ਨਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖੁਲ ਕੇ ਮਿਲਣਾ।”

ਕਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੀ, “ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਣਾ ਉਹ-ਤਦੇ ਕੰਮ ਸੰਵਾਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ।”

“ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਛੋੜਦੇ ਹੋ ਬੀਬੀ ਜੀ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣੇ ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੁੰਦੈ? ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਲਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਕ ਹੀ ਕਾਮ ਕੇ ਲੀਏ ਹੂੰ। ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਮਿਲਣ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਸ਼ਿਕਵੇ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਉਠਦੇ-ਬੈਠਦੇ, ਸੌਂਦੇ ਜਾਗਦੇ, ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਉਸੀ ਕੀ ਸੂਰਤ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿੰਦੀ ਏ...ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਾਂ ਮਾਰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਖਾ ਕੇ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿੱਤੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਭੋਂ ਦੇ ਭਾਅ...ਬੱਸ ਉੱਝ ਹੀ। ਨਾ ਚਾਅ ਮਲਾਰ...। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਰ ਦਾ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ।” ਚੰਦਰਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ।

“ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਧਰੇ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ! ਚੰਦਰਾ।”

“ਗਿਟ-ਮਿਟ ਕਰਤੀ ਕਿਸੀ ਦਫ਼ਤਰ ਮੇਂ। ਐਸੇ ਜੂਠਣ ਬੋੜਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਤੀ। ਕੋਣ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੀ ਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਵਿਚ? ਉਹ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ ਪੁਛਣ...। ਤਭੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ।”

“ਤਾਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਸੂਰਤ ਚੜਿਆ ਰਹਿੰਦੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਸੁਫਨੇ ‘ਚੋਂ ਜਾਗੀ ਹੋਏ।”

“ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਛੁਪਾਣਾ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਰੰਗ ਏ।”

“ਕਿਧਰੇ ਉਸ ਨਾਲ?” ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਝਾਕਦੇ ਸੁਰਾਰਤ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸ ਨਜ਼ਰ ਝੁਕਾ ਲਈ, ਬੱਤੀ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੜੀਸੀ ਅੱਡ ਕੇ ਮੂੰਹ ਉਤੇ ਸਾੜੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। “ਅੱਜ ਮਾਰ ਪਈ ਤਾਂ ਇਹੀ ਸਾੜੀ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਵਲੋਟ ਲਈ ਤੇ ਲਾਕਟ ਵੀ ਪਾ ਲਿਆ।”

“ਮਰ ਪਰ੍ਹਾਂ...ਬਦਤਮੀਜ਼ ਜਿਹੀ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ ਫੇਰ ਤੇਰਾ ਆਦਮੀ?”

ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਉਤੇ ਜੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਝੁਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕੰਮ ਸਮੇਟਦੀ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਐਸਾ-ਵੈਸਾ ਬੋੜੀ ਹੈ। ਖੂਬ ਕਮਾਤਾ ਹੈ, ਅਪਨਾ ਘਰ ਹੈ, ਅੱਛੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਤਾ ਹੈ, ਟੈਕਸੀ ਵੀ ਅਪਨੀ ਹੀ ਹੈ।

ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਬਾਗ ਵਿਚ ਚੁਤਰਫੀ ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਹਨ, ਪਾਲਾ ਉਡੰਤ ਨਹੀਂ ਪੜੰਤ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਚੰਨੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੀਆਂ ਧੁੱਪ ਸੇਕਦੀਆਂ ਅਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਨਵੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ, ਰੋਜ਼ ਨਵੇਂ ਕਿੱਸੇ। ਕਿਹੜੇ-

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਗਰਮ ਗਰਮ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਸ਼ਬਦ
ਝਰੋਖਾ

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ

ਫੋਨ: 734-259-9353

ਗਰਮ/ਗਰਮੀ ਸ਼ਬਦ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਆਮ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਭਦਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂਆਂ-ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਮੌਸਮਾਂ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦ ਤੱਤਾ, ਤਪਤ, ਘਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਇਦ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਆਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਮ ਸ਼ਬਦ ਫਾਰਸੀ ਵਲੋਂ ਆਏ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਕਾ ਸੋਹਦਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਵਿਗੋਚਾ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਘਮ ਦਾ ਘਾਣ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਰਹਿੰਦ-ਖੁਹਿੰਦ ਹੈ, ਲਹਿੰਦੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਘਿਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੱਟ ਜਾਂ ਗਰਮੀ ਹੈ। ਘਉ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਘਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਿਸਾਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, “ਆਗੇ ਘਮ ਪਿਛੇ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨ ਡੋਲੇ” -ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ। “ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਮਾ” -ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਦੀ ਤੁਕ “ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਮ ਨਹੀ ਛਾਮ” ਵਿਚ ਘਮ ਦੁਖ ਅਤੇ ਛਾਮ (ਸ਼ਾਮ) ਸੁਖ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵੱਲ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਨੇ ਇਸ ਪਿਆਰੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਘਮ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਉਤਪਤ ਸ਼ਬਦ ਅਜ ਕਲ੍ਹ ਵੀ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਬਥੇਰੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ਦੁੜਾਈਏ: ਆਜ ਬਹੁਤ ਘਮ ਹੈ; ਘਮ (ਦੁਖ) ਮੈਂ ਬੈਠੇ ਆਇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਘਮਘਮਾ=ਦੁਖੀਲਾ ਦਿਨ; ਘਮਘਮਾਨਾ=ਸੀਆ ਸੇਕਣਾ; ਘਮਛੈਯਾ=ਦੁੱਖ-ਛਾਂ; ਘਮਸਾ=ਹੁੰਮਸ; ਘਮਾਇਲ=ਪੱਕਾ (ਫਲ); ਘਮਾਹ=ਦੁਖ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਬੋਲਦ; ਘਮੀਲਾ=ਮੁਰਝਾਇਆ; ਘਮਤ=ਦੁਖ ਤੋਂ ਵਿਆਕੁਲ; ਘਮਖੋਰ=ਦੁੱਖਖੋਰ। ਘਮੋਰੀ=ਪਿੱਤ (Prick Heat)। ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਗਰਮੀ-ਦਾਨਾ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਵੀ ਪਿੱਤ ਦੇ ਲੱਛਣ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਵੀ। ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਰਸਕ ਹੋਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਘਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ‘ਘਰਮ’ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਖ ਅਰਥ ਹਨ-ਗਰਮੀ, ਤੱਤਪਣ; ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਮੌਸਮ; ਪਸੀਨਾ; ਦਿਨ

(ਰਾਤ ਦੇ ਟਾਕਰੇ 'ਤੇ); ਕਤਾਹਾ; ਯੱਗ ਵਿਚ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਗਰਮ ਪੀਣ-ਪਦਾਰਥ ਜਿਵੇਂ ਦੁਧ ਆਦਿ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਹਰ ਅਰਥ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਦਾ ਭਾਵ ਸਪਸ਼ਟ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਇਸ ਦੀ ‘ਰ’ ਧੁਨੀ ‘ਅ’ ਜਾਂ ‘ਅ’ ਵਿਚ ਪਲਟ ਗਈ। ਇਹ ਆਮ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਚਰਮ ਸ਼ਬਦ ਚੰਮ/ਚਾਮ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ‘ਕਰਮ’ ਕੰਮ/ਕਾਮ ਵਿਚ। ‘ਘਰਮ’ ਦਾ ਧਾਤੂ “ਘ੍ਰਿ” ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਰਮ ਕਰਨ, ਚਮਕਣ; ਛਿੜਕਣ, ਗਿੱਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਭਾਵ ਹਨ। ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਭਾਵ ਫੈਲਾਉਣ, ਖਿਲਾਰਨ, ਛਿੜਕਣ ਦਾ ਹੈ। ਚਮਕ ਜਾਂ ਧੁੱਪ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਫੈਲਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ। ਚਮਕ ਜਾਂ ਧੁੱਪ ਤੋਂ ਹੀ ਗਰਮੀ, ਤਪਸ਼ ਦੇ ਭਾਵ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। “ਘ੍ਰਿ” ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਸ਼ਬਦ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਹੈ ‘ਘ੍ਰਿਤ’ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਉਪਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਘ੍ਰਿ, ਘੇ ਜਾਂ ਘ੍ਰਿਉ, ਦਾ ਰੂਪ ਲਿਆ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਘ੍ਰਿਉ, ਘ੍ਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਧੰਨੇ ਭਗਤ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਸੋਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਵੀ ਹੈ, “ਦਾਲ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘ੍ਰਿਉ।” ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਨੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬਾਹ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, “ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ, ਪਾਉ ਘ੍ਰਿਉ ਸੰਗ ਲੂਨਾ।” ਚੂਨਾ ਆਣੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਨੇ ਘ੍ਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, “ਸਗਲ ਦੁਧ ਮਹਿ ਘ੍ਰਿਆ।”

ਕੁਝ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ “ਘ੍ਰਿ” ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਘ੍ਰਿਤ (ਘ੍ਰਿਉ) ਇਸ ਲਈ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਘ੍ਰਿਉ ਹਵਨ ਵਿਚ ਛਿੜਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਗਰਮੀ ਦਾ ਭਾਵ ਹੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਿਰ ਘ੍ਰਿਉ ਮੱਖਣ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਵਨ ਵਿਚ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗਰਮ ਦੁਧ ਆਦਿ ਲਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਘਰਮ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਘ੍ਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਲੋਕੀ ਜਾਂ ਬੌਧ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਲੋਕੀ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਲਈ ਚੱਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਲਕਾ ਸਾਵਾ ਰੰਗ ਘ੍ਰਿਉ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੰਗ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਘ੍ਰਿਆ-ਕਪੂਰੀ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਠੰਠਬਰ ਹੀ ਜਾਓਗੇ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਨਫਰਤ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ

‘ਘਿਰਣਾ।’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ-ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਲਟਬਾਂਸੀ ਦੇਖੋ ਕਿ ਘਿਰਣਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਰਥ ਦਇਆ, ਤਰਸ, ਹਮਦਰਦੀ ਆਦਿ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਥ ਇਸ ਧਾਤੂ ਦੇ ਗਰਮੀ ਅਰਥ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਭਾਵ ਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਿਘ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੁਖ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਦਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਉਲਟ ਜਿਹੇ ਅਰਥ ਵੀ ਦੇਣ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸੇਕ ਸਾੜਨ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ

ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਤੀਬਰ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਆਸ਼ੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਿਆਰ ਵੀ ਤੇ ਨਫਰਤ ਵੀ।

ਤੱਤੇ ਮੌਸਮ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਵਰਤੀਂਦਾ ਸ਼ਬਦ ਗਰਮੀ ਪੁਰਾਤਨ ਘਰਮ ਦਾ ਹੀ ਸੁਜਾਤੀ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਨੇਟ ਕਰਨ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ‘ਘ’ ਦੀ ਬਾਂ ‘ਗ’ ਧੁਨੀ ਦਾ ਹੀ ਵਖਰੇਵਾਂ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ‘ਘ, ਝ, ਞ, ਞ’ ਧੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਫਾਰਸੀ ਗਰਮੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪੈਰ ਪਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਘਮ ਦੇ ਪੈਰ ਲੜਖੜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਤੇ ਅੰਤ ਇਹ ਮੁਧੇ ਮੁੰਹ ਜਾ ਡਿੱਗਾ। ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੂਪ ਪਹਿਲਵੀ ਅਤੇ ਜੰਦ ਵਿਚ ਵੀ ਗਰਮ ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ, ਉਰਦੂ, ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਹੁਤ ਅਰਥ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ, ਉਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਿਚ ਗਰਮ/ਗਰਮੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ

ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਉਤਪਤ ਰੂਪ ਵੀ ਚੋਖੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਵ, ਸੰਵੇਗ, ਜਾਂ ਆਵੇਸ਼ ਦੀ ਅਤਿਤਾਈ ਲਈ ਗਰਮ ਜਾਂ ਗਰਮੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਤੱਤਾ ਦੀ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਅਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਰਥ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ-ਜੋਸ਼ੀਲਾ, ਉਤਸੁਕ; ਗਰਮ ਤਾਸੀਰ ਵਾਲਾ (ਭੋਜਨ ਆਦਿ); ਸਰਗਰਮ; (ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਦਿ) ਤੇਜ਼, ਧੜਾ ਧੜ ਵਿਕਰੀ ਵਾਲਾ; ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ, (ਰਾਜਨੀਤੀ ਆਦਿ ਵਿਚ) ਤਿੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅਹਿੰਸਕ ਨੀਤੀਆਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਬਹੁਤ ਕਾਮੂਕ (ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਤਰੀ)। ਕੁਝ ਲਾਖਣਿਕ ਤੇ ਮੁਹਾਵਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੁਣ ਕੇ ਵੀ ਪਾਠਕ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ: ਗਰਮ ਗਰਮ ਜਾਂ ਗਰਮ ਗਰਮ (ਤਾਜ਼ਾ); ਗਰਮ ਸਰਦ; ਗਰਮ ਗਰਮੀ (ਲੜਾਈ); ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰੀ; ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ (ਨਿਘ, ਸਨੇਹ); ਗਰਮ ਖਬਰ (ਤਾਜ਼ੀ ਖਬਰ); ਗਰਮ ਕੱਪੜੇ; ਗਰਮ ਕਰਨਾ, ਬਿਸਤਰਾ ਗਰਮ ਕਰਨਾ; ਗਰਮ ਮਿਜ਼ਾਜ; ਗਰਮ ਲਹੂ; ਗਰਮ ਮਸਾਲਾ; ਗਰਮਾਇਸ਼; ਗਰਮਾਉਣਾ; ਮੁੱਠੀ ਗਰਮ ਕਰਨਾ; ਗਰਮ ਮਾਮਲਾ (ਤਾਜ਼ਾ); ਗਰਮੀ ਖਾਣਾ, ਗਰਮੀ ਵਿਚ ਆਉਣਾ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫਾਰਸ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਗਰਮਪਦ’ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਗਰਮ ਤਾਂ ਸਾਫ ਹੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ ਪਦ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਦ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੈਰ, ਕਦਮ, ਪੈੜ; ਫਰਸ਼, ਸਥਾਨ। ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਕਾਰਨ ‘ਪੈਰ ਸੜਦੇ ਹੋਣ।’ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਹੀਨਾ ਸਾਡੇ ਹਾੜ ਦੇ ਸਾਵਾਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰਾ ਦੇਖੀਏ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁੱਟ ਖਾਣ ਪਿਛੋਂ,

ਰਾਂਝਾ ਖਾਇਕੇ ਮਾਰ ਫਿਰ ਗਰਮ ਹੋਇਆ, ਮਾਰੂ ਮਾਰਿਆ ਭੂਤ ਫੁਰੂ ਦੇ ਨੇ। ਦੇਖ ਪਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਮ ਮਾਰਿਆਈ, ਏਸ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬੈਤ ਮਾਅਮੂਰ ਦੇ ਨੇ। ਕਮਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਲਾਈ ਬਾਪਨਾ ਮਲਕ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਨੇ। ਡੇਰਾ ਬਖਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਰ ਕੇ ਲੁਟ ਲੀਤਾ, ਪਾਈ ਫਤਿਹ ਪਠਾਨ ਕਸੂਰ ਦੇ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਨਾਲ ਟਕੋਰ ਦੇ ਗਰਮ ਹੋਇਆ, ਦਿੱਤਾ ਦੁਖੜਾ ਘਾਉ ਨਾਸੂਰ ਦੇ ਨੇ। ਵਾਰਸ ਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਗਰਮ ਹੋਇਆ ਲਾਟਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਤਾਉ ਤਨੂਰ ਦੇ ਨੇ। ਘਮ ਜਾਂ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਕੇ ਸੋਹਦਰੇ

ਧੂਰ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਹਿੰਦ-ਆਰਿਆਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ Warm. ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ-ਪ੍ਰਛਾਵੇਂ ਗਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਨਿਘਾ, ਸਨੇਹ ਭਰਿਆ, ਉਤਸ਼ਾਹੀ, ਕ੍ਰੋਧ, ਸੱਜਰਾ (A warm scent), ਗਰਮ ਕੱਪੜੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ Warm ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਗਰਮ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੋਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ Burn ਸ਼ਬਦ ਵੀ Warm ਦਾ ਸਕਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਾਰਮ ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸਨ, ਫਰੀਜ਼ੀਅਨ, ਡੱਚ, ਜਰਮਨ, ਗੌਥਿਕ ਆਦਿ ਜਿਹੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਕ-ਜਰਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਸੀ ‘ਵਾਰਮਜ਼।’ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰਮੈਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਰਮੀਨੀਅਨ ਵਿਚ ‘ਜਰਮ’ ਅਤੇ ਗਰੀਕ ਵਿਚ ‘ਥਰਮੋਸ’ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਗਰਮ ਹੀ ਹੈ। ਗਰੀਕ ਥਰਮੋਸ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਰਥ ਸੀ, ‘ਗਰਮ ਚਸ਼ਮਿਆਂ ਸਬੰਧੀ।’ ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਥਰਮਲ ਸ਼ਬਦ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ‘ਥਰਮਲ ਪਲਾਂਟ’ (ਤਾਪ ਬਿਜਲੀਘਰ) ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਭਖਮੇਚੂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਸ਼ਬਦ ਬਣਿਆ। ਚਾਹ, ਦੁੱਧ ਆਦਿ ਗਰਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਥਰਮੋਸ (ਥਰਮਸ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ Fornus ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਭੱਠੀ, ਆਵਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਬਣਿਆ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਆ ਕੇ Furnace ਕਹਾਇਆ। ਚਿਮਟੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ Forceps ਵੀ ਇਸੇ ਮਾਰਗ ਰਾਹੀਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਚਿਮਟੇ ਦਾ ਅੱਗ ਜਾਂ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਂ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ, ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਵਾਲਾ।

ਸਿੱਲੂ

ਕਿਹੜੇ ਮਰਦ ਨਾਲ? ਕਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ... ਕਿਹੜੀ ਕੁੜੀ ਕਿਸ ਦੇ ਮੂੰਡੇ ਨਾਲ ਖੋਹ ਖਾਂਦੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਦਾ ਮਰਦ ਭਾਗਾ। ਕਿਸ ਕੀ ਔਰਤ ਭਾਗੀ...। ਮਾਂ ਜੈਸੀ ਹੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਬੇਟੀਆਂ ਭੀ। ਤਾਰੇ ਕੀ ਬੇਟੀ ਕੇ ਤੀਸਰਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਹਾਏ ਰਾਮ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਲੜਕੀ... ਆਗ ਲਗੀ ਸੈ ਜਮਾਨੇ ਕੇ ਤੋਂ।

“ਅਰੀ ਤਾਰੇ ਨੇ ਝੁੰਗੀਓ ਕਾ ਕੌਨ ਸਾ ਮਰਦ ਛੋੜਾ ਹੈ? ਅਬ ਬੇਟੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹੇ। ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਡਾਕਟਰ ਨੇ।”

“ਅੱਗ ਚਬਾਣ ਲੱਗੇ ਨੇ ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ। ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ, ਹਜ਼ਾ, ਪਰਦਾ ਤਾਂ ਰਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ... ਸਭ ਕੁਝ ਖੁਲ੍ਹ-ਮ-ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ... ਅੱਗ ਫੱਕਦੇ ਨੇ ਅੱਗਾਰ ਹਗਦੇ ਨੇ।” ਚੰਨੀ ਨੇ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। “ਸਾਡੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਉਮਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ।”

ਫੇਰ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੋੜ ਇਕ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਹੜੀ ਅੱਜ ਸੁਸਤ ਏ? ਕਿਸ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਰਹੀ ਏ? ਕਿਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਇਕ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਨੰਗੇ, ਗੰਦੇ ਮਖੋਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਸਦੀਆਂ, ਗੁਟਕਦੀਆਂ। ਆਪ ਬੀਤੀਆਂ-ਜਗ ਬੀਤੀਆਂ ਸੁਣਦੀਆਂ-ਸੁਣਾਂਦੀਆਂ ਇਕ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਛੋੜਦੀਆਂ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਠਗਾਕੇ ਮਾਰਦੀਆਂ। ਚੰਨੀ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੇਟ ਘੁਟ ਕੇ ਫੜਦੀ ਨੇ ਮੁੰਨੀ

ਬਾਈ ਨੂੰ ਮਸ਼ਕਰੀ ਕੀਤੀ, “ਤੁਮ ਤੋ ਹਰ ਸਾਲ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਤੀ ਹੋ ਮੁੰਨੀ। ਕੈਸੇ ਬਈ? ਸਾਸ ਭੀ, ਬੱਚੇ ਭੀ, ਛੋਟੀ ਸੀ ਝੁਗੀ ਮੈਂ। ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਭੀ ਤੋ ਦਸ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਹੈ।” ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ।

ਧੁੱਪ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਟੋਲੀ ਵੀ ਸਰਕਦੀ ਹੈ। ਚੰਨੀ ਬੀਬੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵੀ ਆਪੇ ਹੀ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੱਥ ਵੰਡਾਉਣ ਲਈ ਨਾਲ ਲੈ ਆਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜਦੀਆਂ, ਸਫਾਈਆਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਇਹ ਨਿੱਕੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ। ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮਰ, ਲਿਖਣ-ਪੜ੍ਹਾਣ, ਸਿੱਖਣ-ਸਿੱਖਾਣ ਦਾ ਵੇਲਾ, ਖੇਡਣ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਬਚਪਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਫਰਕ ਪਏਗਾ ਉਨੀਵੀਂ, ਵੀਹਵੀਂ ਜਾਂ ਇਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ? ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿਚੋਂ ਵੇਖਦੀ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਲ, ਜੂਠਣ, ਗੰਦਗੀ ਧੋਣੀ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹੀ-ਦਰ-ਪੀੜ੍ਹੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹੋ ਜੀਵਨ ਹੈ ਇਹੋ ਨਿਰਬਾਹ।’

ਮੈਂ ਬੱਚੀਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਬੇਢਬੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਰਨ... ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ... ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਤੰਗ। ਖਿਲਰੇ ਵਾਲ, ਬਿਆਈਆਂ ਫੁੱਟੇ ਕਾਲੇ ਸਿਆਹ ਪੈਰ, ਮੈਲ ਭਰੀਆਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ, ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ। ਮਾਂਵਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸੁਸਤਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਪੀਘਾਂ ਝੂਟਦੀਆਂ, ਮਰੀ ਗਰਾਉਡ, ਰਿਡਲਜ਼ ਦੁਆਲੇ ਖੇਡਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਕਰ ਹੈ, ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਕੂਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧੱਕੇ ਮਾਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣ। ਫਿਰ ਆਪ ਹੀ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ “ਜਿੰਦਗੀ ਤਾਂ

ਹੈ, ਜੀਉਂ ਤਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਖਾ ਹੰਢਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸੁਕਰ ਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੋਗਰਾਫੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਘੀਆਂ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਹੀ ਘੋਟ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਜੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਹਨ।

ਮੈਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਡਦੇ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਚੰਨੀ ਬਾਰੇ ਇਕ ਸੋਚ ਝੰਜੋੜਦੀ ਹੈ, ‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ, ਨੰਗੀਆਂ, ਗੰਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਕੀ ਤਸਲੀ ਮਿਲਦੀ ਏ? ਇਸ ਦੇ ਤਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਖਾਲੀ ਖੱਪਾ ਭਰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਉਹ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਪੈਂਦੀ, ਹੱਸਦੀ-ਹੱਸਦੀ ਲਾਲ ਸੁਰਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਹਾਸਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਚਟਖਾਰੇ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਦੀ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੇ ਤਨ ਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਸਿੱਲ ਦੋਵੇਂ ਰਲ ਮਿਲ ਬੋਚੈਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਚਾਰ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਗ ਝੀਲ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਨਹਾਤੇ ਧੋਤੇ ਰੁੱਖ, ਬੂਟੇ ਵੀ ਚੁੱਪ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਦਾਸ ਬੈਠੀ ਹਾਂ। ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿਚੋਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਰੰਗ ਘਾਹ ਉਤੇ ਖਿੜਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਘਾਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਲੰਮੀ ਤ੍ਰਿਤ ਨੇ ਹੀ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਚੁਤਰਫੀ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਸਿੱਲੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਹਨ ਬਾਗ ਦੀਆਂ, ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ। ਪਹਿੰਦੇ ਚੁੱਪ ਦੁਬਕੇ ਹੋਏ ਸਿੱਲੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਓਟਾਂ 'ਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਟੋਟਾ ਤਾਰੀ ਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੱਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਚੋਹਾਂ ਗੁੱਠਾਂ 'ਚ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਸਿੱਲੂ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੰਨੀ ਦੀ ਚੁੱਪ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਬੋਚੈਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ।

ਕਾਵਿ-ਜਗਤ

ਤਿਤਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ

ਮੈਂ ਤਿਤਲੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨੰਗੇ, ਅੱਧ ਨੰਗੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਫਸਾਦੀ, ਜੱਲਾਦੀ ਬਾਰਦੀ ਤੇ ਖਰੂਦੀ ਰੰਗ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਰੰਗ। ਤਿਤਲੀਆਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਸਹੀਸਰ ਰੰਗ ਪਰ ਤਿਤਲੀਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਅੱਖਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

-ਡਾ. ਜਗਤਾਰ

ਹੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ

ਵਕਤ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮਰਜੀ ਹੋਵੇ ਕੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਹੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦਰਦ ਵੰਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਲੋਕੀਂ ਕੋਲ ਈ ਹੁੰਦੇ ਆ। ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਛੁਰੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕੋਲ ਈ ਹੁੰਦੇ ਆ। ਤਕੜੇ ਨਾਲ ਲਾ ਮੱਥਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮਗਰੋਂ ਕਰਦੇ ਨਿੰਦਿਆ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੇ ਜੋ। ਰੱਜ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਅੰਦਰੋਂ ਜਰਦੇ ਉਹ। ਖਾਰ ਖਾਂਦਿਆਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸ਼ਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਮਿੱਠੇ ਤੇ ਕਈ ਪੁੜੀਆਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ। ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਗਮੀਆਂ ਹਰ ਥਾਂ ਨਈਂ ਇਹ ਇਕ ਥਾਂ ਠਹਿਰਦੀਆਂ। ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਖੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਡ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੱਟੀ-ਭੱਠੀ 'ਤੇ। ਤੀਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲੱਗਦੇ, ਵੇਖਿਆ ਚੁੱਪ ਵੱਟੀ 'ਤੇ। ਵਿਛੜੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਲਾਲਚ ਪਿਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਮਛਲੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਆ। ਚੀਮਨੇ ਵਾਲਿਆ ਆਖਰ ਪੱਥਰ ਚੱਟ ਕੇ ਮੁੜਦੀ ਆ। 'ਰਾਜ' ਬਨਾਉਣੀ ਮਾਣ-ਤਾਣ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਹੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

-ਰਾਜ ਧਾਲੀਵਾਲ

ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ

ਵਾਈਕਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਜੇ.ਐਫ. ਰਿਬੇਰੋ ਦੀ 1998 ਵਿਚ ਛਾਪੀ ਕਿਤਾਬ 'ਬੁੱਲਟ ਫਾਰ ਬੁੱਲਟ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਉਘੇ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰੋ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਅਸੀਂ 25 ਮਈ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਛਾਪ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੋ. ਪੰਨੂ ਨੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਜਨਰਲ ਰਿਬੇਰੋ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪੁਸਤਕ 'ਬੁਲਿਟ ਫਾਰ ਬੁਲਿਟ' ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਵੀ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ
ਫੋਨ: 91-94642-51454

ਸੂਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਸੰਦੂਕ ਵਿਚੋਂ ਕੱਪੜਾ-ਲੱਤਾ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ। ਵਿਚ ਰੰਮ ਦੀ ਬੋਤਲ ਪਈ ਸੀ। ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਬੋਤਲ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਜਨਾਬ ਲੈ ਚੱਲੀਏ ਇਹ?” ਕਰਨਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਇਹਦਾ ਕੀ ਕਰਨੈ?” ਠਾਣੇਦਾਰ ਬੋਲਿਆ, “ਇਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਫੋਟੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪਵਾ ਦਿਆਂਗੇ।”

ਕਰਨਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਵਿਸ਼ਕੀ ਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ?” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਵਿਚ ਵਾਰੰਟ ਅਫਸਰ ਹੈ। ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਪੀ ਗਿਆ, ਇਕ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਆਏਗਾ, ਪੀ ਲਏਗਾ।” ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੀ ਬੋਤਲ ਦਾ ਲੋਬਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, “ਜਨਾਬ ਵਾਕਈ ਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲੀਅਨ ਬੰਦਾ ਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਰੰਮ ਅਪਣੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਬਣਦਾ ਹੈ।” ਕਰਨਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਂਟਿਆ, “ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ਰਾਬ ਫੜਨਾ ਨਹੀਂ, ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਫੜਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ? ਬੋਤਲ ਉਥੇ ਰੱਖ ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਹ।”

ਮੇਰਾ ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਦਾ ਕੰਮ ਲਗਭਗ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬੱਝਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਲਿਟਰੇਚਰ ਹੋਵੇ, ਬਾਦ ਵਿਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਲਾਂਗੇ, ਚੁੱਕ ਲਓ। ਅੱਜ ਤਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਧ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਾਜ਼ ਦੇ ਪੱਤੇ ਜਿੰਡੀ ਕੁ ਤਸਵੀਰ ਕਾਨਸ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ। ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਮਜਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਚੱਕ ਲੈ, ਵੈਸੇ, ਗਜ਼ ਗਜ਼ ਵੱਡੇ ਕੈਲੰਡਰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਵਿਕ ਰਹੇ ਨੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ। ਦੋ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕੈਲੰਡਰ ਖਰੀਦ ਇਸ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵੱਡਾ ਕੇਸ ਬਣਾ।”

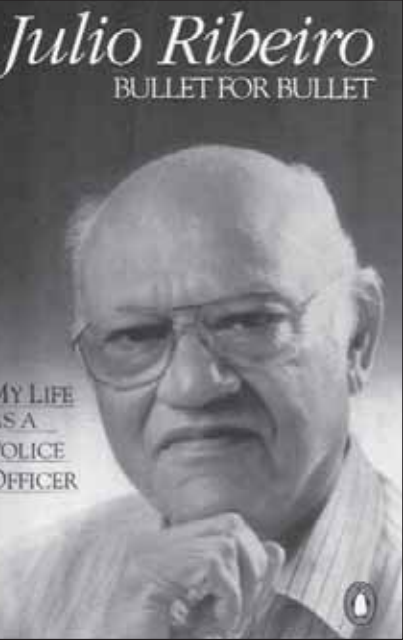
ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸਾਂ, ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਚੁਕ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿਚ ਵਗਾਹ ਕੇ ਮਾਰਿਆ। ਅੱਖਾਂ ਉਪਰ ਕੱਸ ਕੇ ਇਕ ਤੌਲੀਆ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਨੱਕ ਵੀ ਢਕ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਤੌਲੀਆ ਨੱਕ ਤੋਂ ਜਰਾ ਉਪਰ ਕਰ ਦਿਉ, ਬਹੁਤ ਬਦਬੂਦਾਰ ਹੈ।” ਮੇਰੇ ਜਿਸਮ ਉਪਰ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਕਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਸ਼ ਹੋਈ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਵੇ ਕਹਾਨੀ ਫਿਰ ਸਹੀ।

ਆਖਰ ਟਾਰਚਰ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਛੱਡ ਗਏ। ਭਲੇਮਾਣਸ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਜਿਉਂਦਾ ਛੱਡ ਗਏ।

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਦਿਨ ਕਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਚੀਫ ਜੂਲੀਅਨ ਐਫ. ਰਿਬੇਰੋ ਉਪਰ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਮਲਾਵਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪੀ ਏ ਪੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਚਲੇ ਗਏ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਏ। ਸਖਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਪੁਲਿਸ ਕੰਪਲੈਕਸ। ਹਮਲਾਵਰ ਜੀਪ ਵਿਚ ਆਏ, ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਕੀਤੀ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕੁੱਝ ਅਰਸੇ ਬਾਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ। ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਚੱਲਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅੱਜ ਰਿਬੇਰੋ ਨੇ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਹੈ ਪਰ ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ।” ਪੁੱਛਿਆ, “ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਡਰਦੇ?” ਜਵਾਬ ਸੀ, “ਨਹੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਡਰਨ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਤੇ ਉਹਦੀ ਜਨਾਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰ ਲੋਟਣੀਆਂ ਖੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਨਾ, ਬਸ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ।” ਰਿਬੇਰੋ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਿਬੇਰੋ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਠਾਣੇ ਦੀ ਹਵਾਲਤ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, “ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?” ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, “ਸਖਤੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣੀ।” ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਇਸ ਵਾਰਦਾਤ ਦਾ ਮੁਖੀ ਨਾ ਖਾੜਕੂ ਸੀ, ਨਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ। ਭੈਣ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ, “ਇਸ ਵਾਰ ਰੱਖਤੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਪੇਕੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਬੁਨਾ ਜਾਹ ਵੀਰ।” ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮਿਠਾਈ ਦਾ ਡੱਬਾ, ਸੂਟ ਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾਏ, ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਰੱਖਤੀ ਬੁਨ੍ਹਾਉਣ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਬੋਤੀ ਦੂਰ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਨਾਕਾ ਸੀ, ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਰੁਕ ਗਿਆ। ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਇਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੋਇਆ, ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਥੇ ਨਹੀਂ, ਉਥੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਨਾਂ ਵਿਚ।” ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਅੱਧ ਘੰਟਾ ਖਲੋਤਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ,

“ਜੀ ਕਾਗਜ਼ ਪੱਤਰ ਦੇਖ ਲਉ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਪੁਛਣੀ ਹੈ, ਪੁੱਛ ਲਉ।” ਠਾਣੇਦਾਰ ਬੋਲਿਆ, “ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ-ਗਿੱਛਣਾ, ਰਿਬੇਰੋ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਫਲੀਟ (ਕਾਫਲਾ) ਲੰਘਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੰਘ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਸੜਕ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੇਗਾ।” ਰਿਬੇਰੋ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਲੰਘ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੁਆਨ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਰੱਖਤੀ ਤਾਂ ਬੰਨਵਾ ਆਇਆ ਪਰ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ- ਰਿਬੇਰੋ ਤਾਇਆ ਲਗਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਦਾ? ਸੈਕੰਡ ਹੋਂਡ ਜਿਪਸੀ ਖਰੀਦੀ। ਪੇਂਟਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਟਰੈਫਿਕ ਜੀਪ

ਬਣਾ ਦੇਹ, ਪਾਇਲਟ ਗੱਡੀ, ਕਸਰ ਨਾ ਰਹੇ ਕੋਈ। ਜਿਪਸੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਚਾਰ ਵਰਦੀਆਂ ਸਵਾਈਆਂ। ਇਕ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੀ, ਇਕ ਠਾਣੇਦਾਰ ਦੀ, ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ। ਖਾੜਕੂ ਲੱਭੇ, ਹਥਿਆਰ ਲਏ ਤੇ ਚਲਾਉਣੇ ਸਿਥੇ। ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਜਿਪਸੀ ਪੀ. ਏ. ਪੀ. ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਗੇਟ ਅੰਦਰ ਸਵੇਰ ਸਾਰ ਦਾਖਲ ਹੋਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੇ? ਜੀ ਰੋਕਣਾ ਤਾਂ ਕੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਲੂਟ ਮਾਰੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਹਥਿਆਰ ਚੈਕ ਕੀਤੇ ਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਵੜੇ ਜਿਥੇ ਲਾਅਨ ਵਿਚ ਰਿਬੇਰੋ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿਗ ਕੇ ਲੋਟਣੀਆਂ ਖਾਣ ਲੱਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਮਰ ਗਏ ਹਨ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਕੰਧਾਂ ਉਪਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਬੀੜੀ ਜੁਆਨ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਗੋਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਕਿ ਆਈਆਂ, ਸੋਚਦੇ ਸੋਚਦੇ ਜਿਪਸੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਪਾਸਿਓਂ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਿਚ ਖੋਨਾ ਕੁ ਫਰਕ ਰਿਹਾ ਕਿ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਲੂਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ।

‘ਬੁੱਲਟ ਫਾਰ ਬੁੱਲਟ’ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਰਿਬੇਰੋ ਨੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਪਰ ਲਿਖਤ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ, ਸੋ ਲਿਖ ਦਿਤਾ, ਕਿੰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਦਸ ਦੇਣਗਾ ਕਦੀ। ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਹੁਣ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਰਿਹਾਇਸ ਉਪਰ ਤਾਇਨਾਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਮਲੇ ਨੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਉਪਰ ਗੋਲੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਾਗੀਆਂ?” ਜਵਾਬ ਸੀ, “ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼? ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਉਪਰ ਗੋਲੀ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਂਦੇ?”

ਆਖਰ ਰਿਬੇਰੋ ਨੂੰ ਰੋਮਾਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਦੂਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਖਬਰਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਕਿ ਚੌਕਸ ਰਹੇ, ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ। ਸਾਢੇ ਲਿਬਾਸ 'ਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਖਰ ਇਕ ਦਿਨ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੋਲੀ ਪੁੱਟ ਵਿਚੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਬਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਆਇਆ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਹਮਲਾਵਰ ਫੜ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਪੇਸ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ਼ੀਨਾਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ?”

ਰਿਬੇਰੋ ਤੌਸ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ, “ਮੈਂ ਵਿਕਾਊ ਮਾਲ ਹਾਂ ਕੋਈ?” ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦੇ

ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਪੀੜਤ ਰਾਜ਼ੀਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਰਾਜ਼ੀਨਾਮਾ ਕਰਨਾ, ਨਾ ਸਹੀ। ਮੈਂ ਲਿਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ।”

ਰਿਬੇਰੋ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਕੋਈ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਾਂ। ਲਕੀਰ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਸਾਂ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਮੈਂ ਇਹੀ ਗੱਲ ਆਖਣੀ ਸੀ। ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਨੇਹਾ ਭੋਜਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਇਆ-ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ।”

ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕ ਜੁਆਨ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਕਰਨ ਦਾ ਇਛਕ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਖੋਜ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ, ਕਾਤਲ ਨਾਲ ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਂ ਦੀ ਦੱਸ ਪਈ ਤਾਂ ਆਸ ਬੱਝੀ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਕਿਉਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ?” ਉਸ ਦੱਸਿਆ, “ਬੀ. ਏ. ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸਾਂ। ਮੇਰੀ ਜਮਾਤ ਵਿਚ ਐਸ.ਪੀ. ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਜੀਪ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਜੇਬ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਦੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਬੋਇਜ਼ਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਜੇਬ ਵਿਚ ਛੁਰਾ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਬੋਇਜ਼ਰੀ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬਾਬੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਆਈ, ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਈ।”

ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਟਾਰਚਰ ਕੀਤਾ?” “ਨਹੀਂ ਜੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਮੈਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ, ਛੁਰਾ ਫੜ ਦਿੱਤਾ।” ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪਿਉ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ?” ਜੁਆਬ ਸੀ, “ਹਾਂ ਜੀ। ਮੈਂ ਠਾਣੇ ਹਵਾਲਤ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਾਂ। ਐਸ.ਪੀ. ਆਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤੂੰ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬੱਝ ਜੜ ਦਿੰਦਾ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ। ਤੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਈ ਬੱਚਾ ਐ। ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਤੂੰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋ ਪਿਆ ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।”

ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਪਰ ਮੈਂ ਨਿਗਰਾਨ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਹਰੇਕ ਖੋਜੀ ਨੇ ਛਿਮਾਰੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਪੇਪਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਮਿਲਦੀ। ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਪੇਪਰ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ। ਕੈਦ ਭੁਗਤਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਆਈ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਵਿਚ ਵਜ਼ੀਫੇ ਵਾਸਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਈ। ਪੂਰੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਉਹ ਪੂਰੇ ਗਿਆ। ਹਥਕੜੀ ਲੱਗੀ ਲਗਾਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਿਤੀ। ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਮਹੀਨਾ ਵਜ਼ੀਫਾ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਕੈਦ ਪੂਰੀ ਭੁਗਤ ਕੇ, ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੁਆਨ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ, ਡਾ. ਮਨਦੀਪ ਗੋਤ। ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘ਪਟਿਆਲਾ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ 8 ਵਰ੍ਹੇ’ ਲੋਕਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ ਛਾਪ ਦਿਤੀ ਹੈ।

ਆਫੀਆ ਸਦੀਕੀ ਦਾ ਜਹਾਦ

(ਸਫਾ 24 ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਸੁਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸਫਾਈ ਵਕੀਲ ਬੋਲ ਕੇ ਹਟੀ ਤਾਂ ਆਫੀਆ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਐ। ਜੱਜ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਆਫੀਆ ਬੋਲਣ ਲੱਗੀ, “ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮੇਰਾ ਮਿਸ਼ਨ ਐ ਕਿ ਸੰਸਾਰ 'ਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹੇ। ਆਖਰ 'ਚ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਆਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਮਨ 'ਚ ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਰੱਖਣ।” ਇੰਨਾ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ।

ਆਖਰ 'ਚ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਜੱਜ ਨੇ ਆਫੀਆ ਨੂੰ ਛੁਆਸੀ ਸਾਲ ਦੀ ਲੰਬੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੋਮ-ਸ਼ੋਮ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਆਫੀਆ ਫਿਰ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ

ਵੇਖਦਿਆਂ ਬੋਲੀ, “ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਈ ਕਹਿ ਚੁੱਕੀ ਆਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਚ ਕਿਹਾ ਐ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿਉ। ਮੇਰੀ ਸਭ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਐ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਕੇ ਸੱਚੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਉ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਸਖਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿਉ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆ ਰਿਹਾ ਐ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਔਲਾ ਨੂੰ ਇਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਐ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਔਲਾ ਦੀ ਇਹ ਮਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਐ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰੰਜਿਸ਼ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਖੁਦਾ ਹਾਫਿਜ਼। ਇੰਸ਼ਾ ਔਲਾ, ਸਭ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇੱਥੋਂ ਜਾਵੇ।”

ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਜੱਜ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋਇਆ, “ਡਾਕਟਰ ਆਫੀਆ, ਤੇਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰੀਆ। ਖੁਦਾ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਗੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਫਰ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਰਹੇ।” ਫਿਰ ਜੱਜ ਉਠ ਗਿਆ। ਯੂ.ਐਸ. ਮਾਰਸ਼ਲ, ਆਫੀਆ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਜੇਲ੍ਹ ਨੂੰ ਲੈ ਤੁਰੇ।

(ਸਮਾਪਤ)

ਬੰਗਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡ

(ਸਫਾ 25 ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਐ। ਸਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਕੋਈ ਖੰਘ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਭੰਡਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ।

“ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਮਰੀਸ਼ ਪੁਰੀ ਵਾਂਗ, ਇਲਾਕੇ ਵੰਡੀ ਫਿਰਦੈ।”

“ਅਮਰੀਸ਼ ਪੁਰੀ ਸਾਡੇ ਮੋਹਰੇ ਕੀ ਐ? ਅਸੀਂ ਮਰਾਸੀ ਹੁੰਨੇ ਆਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਈ 'ਮਰੀਸ਼ ਪੁਰੀ ਅਰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਹਸਾ ਹਸਾ ਮਾਰ ਦੇਦੀਏ। ਅਸੀਂ ਭੰਡ ਹੁੰਨੇ ਆ, ਭੰਡ।”

ਭੋਰੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਮਲਜੀਤ ਨੀਲੋਂ ਨੇ ਕਾਫੀ ਰੰਗ ਬੰਨਿਆ। ਦਰਸ਼ਨ ਦਰੜ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸੰਧੂ, ਪਰਮਜੀਤ ਕਾਹਮਾ, ਹਰਪਾਲ ਰਹਿਪਾ, ਮਾਸਟਰ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ, ਹਰਬੰਸ ਹੀਓ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁਣੀ ਆਏ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਨਕਲਾਂ ਕਰ ਕੇ ਭੰਡਾਂ ਨੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਆਏ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਭੰਡਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਪੈਸੇ ਵਾਰੇ। ਬਾਦ 'ਚ ਮੀਤਾ ਭੰਡ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ।

“ਬਰਖੁਰਦਾਰਾ! ਵਾਪਸੀ ਕਦੋਂ ਦੀ ਐ?”

“ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ।”

“ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਗੋਤਾ ਮਾਰ ਜਿਆ ਕਰੋ! ਅਸੀਂ ਬਾਹਰਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੋਟੀ ਖਾਨੇ ਆ। ਨਿਆਣੇ ਵੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹੁਣੇ ਆ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ ਫਿਰ ਮੋਟਰਸੈਕਲਾਂ 'ਤੇ। ਹੁਣ ਗੱਡੀਆਂ 'ਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣੈ। ਫਿਰ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਸੈਰਾਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਭੰਡਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਇਓ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਫੋਨ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰੋ। ਕੀ ਪਤਾ ਮਰਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਿਤੇ ਭਾਗ ਹੀ ਜਾਗ ਪੈਣ,” ਕਹਿੰਦਾ ਠਹਾਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਸ ਪਿਆ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਏ। ਅਸ਼ੋਕ ਦਾ ਦਿਲ ਨਾ ਕਰੇ ਸਾਨੂੰ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਨੂੰ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸੰਧੂ, ਮਾਸਟਰ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ, ਹਰਬੰਸ ਹੀਓ, ਹਰਪਾਲ ਰਹਿਪਾ ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਠੇ 'ਤੇ ਜਾ ਬੈਠੇ। ਬੈਠੇ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਕਰੀ ਗਏ ਤੇ ਪਕੌੜੇ ਖਾਈ ਗਏ। ਮਾਸਟਰ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਮੋਹਰੇ ਬੰਗਾ ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਲਜ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਟਾਰੀ ਖੋਲ ਕੇ

ਬਹਿ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਦੇ ਸੁਰਜੀਤ ਬਿੰਦਰਖੀਏ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਤੇ ਕਦੇ ਦੀਦਾਰ ਸੰਧੂ ਦੀਆਂ। ‘ਨੇਚ੍ਹਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਫਿਕਰ ਵਿਚ ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰੇ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈ ਭੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਹੱਸਦਾ ਜੱਬੋਵਾਲ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਜਾਂਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਮੈਂ ਭੰਡ ਨੂੰ ਫੋਨ ਮਿਲਾ ਲਿਆ। ਚੰਗਾ ਮੀਤਿਆ ਜੀਂਦੇ ਵਸਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਕੱਲ੍ਹ ਭੋਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹਿ ਜਾ ਬਹਿ ਜਾ ਕਰਵਾ ਦਿਤੀ।

“ਚੱਲ ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਈ, ਕੱਲ੍ਹ ਉਥੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਤੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਤੂੰ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਬਈ ਤੂੰ ਤੇ ਭੋਰਾ ਸਾਹਿਬ 'ਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਓ! ਕੀ ਲਿਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਓ 'ਖਬਾਰਾਂ 'ਚ? ਸਾਡੇ ਭੰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਓ।

“ਮੈਂ ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰੇ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੂਗਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭਲਵਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ। ਭਲਵਾਨੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਬੱਡੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦਾ। ਕੀ ਲਿਖਾਂ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ?”

“ਲਿਖ ਕੇ ਬੰਗਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਮੰਨੇ ਮਰਾਸੀ ਆ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਸਾ ਹਸਾ ਵੱਖੀਆਂ ਭੰਨ ਦਿੰਦੇ ਆ। ਢਿੱਡੀ ਪੀੜਾਂ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਆ,” ਕਹਿੰਦਾ ਉਹ ਠਹਾਕੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਡੰਕਨ-ਸਥਾਪਤੀ ਵਿਰੁਧ ਇਕ ਆਵਾਜ਼

ਅਨੋਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ

ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ*

ਔਖਾ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥਾਂ-ਥਾਂ ਕਿਰਦਾਰ ਬਦਲ ਕੇ, ਆਪੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੌਸਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਕੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੌਖਿਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ੈਅ ਅਕਸਰ ਹੀ ਲਾਪਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਮੁਸਕਿਲ ਤਾਂ ਮੌਸਮਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ 'ਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ (ਸੁਪਨਿਆਂ) ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ 'ਚ ਬਦਲਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਅਤਿ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਦੇ ਉਲਟ ਤੈਰਨ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੋ-ਦੋ ਹੱਥ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸਕਿਲ ਹੋ ਨਿਬੜਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਤੱਕ ਵੀ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ- ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਡੰਕਨ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ ਭਾਵੇਂ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ (ਅਮਰੀਕਾ) ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਆਰਟਿਸਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋ ਚੁੱਕੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਡਾਂਸ ਦੀ ਸਿਰਜਕ ਬਣੀ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੀ ਕਲਾ ਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾ ਮੰਨਿਆਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਂਚੇ 'ਚ ਢਾਲ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਖੂਬੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਤਦੋਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੋਵੇਂ ਰਲ਼ਗੱਡ ਹਨ। ਕਲਾ ਕੀ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੀ ਹੈ, ਕਲਾ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ।

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਲਈ ਘਰ ਦਾ ਗਰੀਬੀ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭਰਿਆ ਮਾਹੌਲ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ। ਘਰ ਦੀ ਇਸ ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਨ ਮਾਂ (ਜੋ ਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਮਾਂ ਸੀ) ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਪਾਸ ਕੋਈ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੰਜ ਉਹ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਖੇਡਦੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ 'ਚ ਵੀ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਖੁਦ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿਉ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ।

ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਅਜਿਹੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਾਗੀ ਤਬੀਅਤ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਲਈ ਸਕੂਲ ਵੀ ਕੈਦ ਸੀ

ਜਿੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੋ ਵਿਚ ਰਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਮੌਕੇ ਕੈਂਡੀਆਂ ਤੇ ਕੇਕ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ; ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਮੀਰ ਮਾਂਵਾਂ ਹੀ 'ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੇ ਕੋਈ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸਾਡਾ ਆਪਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਮਾਰ ਪਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਆਪਣੀ ਅਨੋਖੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਤੇ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਦਾ ਰੋਤਾ ਸਦਾ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੰਜ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਦੀ ਇਸ 'ਝੱਖਤ' ਤੇ ਬੰਦਿਆਂ-ਮੁਕਤ' ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨਾ-ਕਾਬਿਲ ਅਧਿਆਪਕ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਭਰ ਨਾ ਦੇ ਸਕਦੇ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਡਾਂਸ ਬੈਲੇ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਜੋਂ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਖਤਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਖੁਬਸੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਤੇ ਭੱਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾਏ ਵੀ ਤੇ ਨਿਭਾਏ ਵੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਘਰੇਲੂ ਨਾ ਬਾਹਰਲੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਉਮਰ ਭਰ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਵਾਇਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਮਹਾਨ ਆਰਟਿਸਟਾਂ ਨਾਲ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਸਨ ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"

ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ ਜੋ ਬੰਧਨਾਂ 'ਚ ਬੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਉਪਜ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਤ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ 'ਬਦਨਾਮ-ਔਰਤ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਲਈ ਰੋਤਾ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿੱਤੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੁੱਖ ਵੀ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਇਹ ਕਲਾ ਲਈ

ਖਤਰਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਕਲਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਵਾਲੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

ਇੰਜ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀਆਂ ਕਰਕੇ ਪੈਂਟੋਮਾਈਮ (ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ) 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਲਾਤਮਕ ਰੁਚੀਆਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ "ਗੁੰਗਿਆਂ-ਬਹਿਰਿਆਂ ਦਾ

ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਡੰਕਨ

ਪਾਗਲਖਾਨਾ" ਕਿਹਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਡਾਂਸ ਬੈਲੇ ਦੀ ਵੀ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤੇ ਗੰਦਾ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸਰੀਰਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੇ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਸੀ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵਜੋਂ ਬਿਏਟਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਅਕੇਵੇਂ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦੁਹਰਾਅ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸੋ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਬਿਏਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਾ ਲਈ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ।

ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾਪਨ ਝਲਕਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਟੇਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨਦੀ ਜਿਸ 'ਚੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਦੋਸਤ ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਗਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਭੱਦਾਪਨ ਹੈ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਕਰਾਂਗੀ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਾਂਗੀ, ਨਹੀਂ ਤੇ

ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਇਹੀ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਉਮਰ ਭਰ ਕੋਈ ਗਹਿਣਾ ਨਾ ਪਹਿਨਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ, "ਚੰਗੀ ਕਲਾ ਰੂਹ ਤੋਂ ਉਪਜ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਦਿਖਾਵਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ।"

ਇੰਜ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਉਪਜ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਹਾਂ ਜੇ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ

ਆਰਟਿਸਟ ਕੁਦਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਤੋਂ ਨਿੱਕੀ ਕਿਰਿਆ ਵੀ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਲਈ ਸਬਕ ਸੀ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੇ ਬਣਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੀ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਵਰਗੀ ਆਰਟਿਸਟ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਲਈ ਦਰਖਤ, ਲਹਿਰਾਂ, ਹਵਾਵਾਂ, ਬੱਦਲ, ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸੋਮਾ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਵੈਜੀਵਨੀ 'ਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਦਰਖਤ ਸ਼ਾਂਤ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕੰਬਦੇ ਦੇਖਿਆ ਕਰਦੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਡਾਂਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ, ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਫੜਫੜਾਉਣਾ ਸਿੱਖਿਆ।"

ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਡਾਂਸ ਦੇ 3 ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸ੍ਰੋਤ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਬੀਬੇਵਨ ਜਿਸ ਨੇ ਦੈਵੀ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਡਾਂਸ ਸਿਰਜਿਆ; ਵੈਗਨਰ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਰਤੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨੀਤਸ਼ੇ ਜਿਸ ਨੇ ਰੂਹ ਵਿਚ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਨੀਤਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ 'ਡਾਂਸਿੰਗ-ਫਿਲਾਸਫਰ' ਮੰਨਿਆ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਸਭ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਰੂਪ ਸਮਝਦਿਆਂ ਨਕਾਰਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ

'ਦਸ ਦੈਵੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ' ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋਈਏ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਹ-ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਾਲੇ-ਕੱਪੜੇ (ਸੋਗ ਵਜੋਂ) ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਕਲਾ ਹੈ ਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇੰਜ ਇਹ ਕਦੇ ਬਦਸੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, "ਅਲਵਿਦਾ ਦੋਸਤੋ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ।"

ਇੰਜ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਧਾਰਾ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਗਰ 'ਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਲਟ ਵਿਟਮੈਨ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਨੇ ਤਮਾਮ ਉਮਰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਇੰਜ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਦਾ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਰਹੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤੁੱਛ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਾਕ ਸੀ, "ਕੋਈ ਹੱਦਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ।" ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਭਾਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, "ਮੈਂ ਜੋ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਬਾਹੀ ਤੇ ਕਹਿਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਪ੍ਰੰਤੂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸੀ।"

ਬੁੜਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਕਦੇ 'ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਹਾਲ' ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾਤਮਕ-ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਸੀ।"

ਇੰਜ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਟਾਟਾ-ਬਿਰਲਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੇ ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ, ਵਾਲਟ ਵਿਟਮੈਨ ਵਰਗੇ ਆਰਟਿਸਟ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਖ਼ਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ 'ਚੋਂ ਕਦੇ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਉਪਜਦੀ। ਇਜ਼ਾਡੋਰਾ ਦੇ ਕਲਾਤਮਕ ਸਫਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਕਰਤੀ ਮੁਸ਼ਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੰਗਾ ਆਰਟਿਸਟ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਣ ਸਕਿਆ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਸਕੂਲ ਇੰਨਾ ਕਰਤਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਹੋੜ ਕੇਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਮਕੈਨਿਕ, ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲਾਤਮਕ ਰੁਚੀਆਂ ਨੂੰ ਖਿੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਦਿਖਾਵਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਹੀ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਪੈੜ ਦਬਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

*ਐਮ.ਏ. ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ।

ਜੱਟ ਦੀ ਸਿਆਣਪ

ਨਵਦੀਪ

ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਟਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰ ਗਿਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਤੇ ਉਹਨੇ ਸੋਚਿਆ ਬਈ ਆਪਾਂ ਵੀ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਟਕਾ ਲਈਏ। ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕੋਈ ਲੁੱਬੜ ਖੱਡ ਪੱਟੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀਗਾ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰ ਆਂਹਦਾ, ਬਈ ਪੱਟ ਪੱਟਉਆ। ਲੁੱਬੜ ਖੜੁ ਕੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਝਾਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਬਈ ਝਾਕ ਝਕਉਆ। ਫੇਰ ਲੁੱਬੜ ਭੱਜ ਪਿਆ, ਉਹ ਆਂਹਦਾ, ਬਈ ਭੱਜ ਭੱਜਉਆ। ਉਹਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਰੱਟ ਲਈ। ਉਹਨੇ ਭਾਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਬਈ, "ਪੱਟ ਪੱਟਉਆ, ਝਾਕ ਝਕਉਆ, ਭੱਜ ਭੱਜਉਆ।" ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਟਕਾ ਦੇਤਾ। ਉਹ ਆ ਗਿਆ ਘਰੇ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਗਿਆ ਬਈ ਅੱਜ ਫੇਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈਏ। ਅੱਗੇ ਬਗਲਾ ਛੱਪੜ ਦੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਲੱਤ ਦੇ ਭਾਰ ਖੜੁ ਸੀ। ਬਗਲੇ ਨੇ ਚੁੰਝ ਜਿਹੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਘਸਾਈ ਤਾਂ ਜੱਟ ਨੇ

ਗੱਲ ਬਣਾ ਲਈ। ਉਹਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜੱਟ ਆਂਹਦਾ, "ਕੀ ਕਰਦਾ ਤੂੰ ਚੁੰਝ ਘਸਾਮੇ ਕੀ ਲਾਮੇ ਤੂੰ ਪਾਣੀ, ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਤੂੰ ਚੁੰਝ ਘਸਾਮੇ, ਸੋਈ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣੀ, ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਬੇਈਮਾਨੀ, ਸਾਲਿਆ ਤੂੰ ਡੱਡ ਚੁੱਕਣੀ ਔ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜੱਟ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਗੱਲ ਉਮੇਂ ਜਿੱਮੇ ਸੁਣਾਤੀ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਫੇਰ ਇੱਕ ਟਕਾ ਦੇ ਤਾ।

ਕੁਦਰਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਹਜ਼ਾਮਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਰਾਜੇ (ਨਾਈ) ਨੇ। ਤੇ ਬਜ਼ੀਰ ਨੇ ਗੱਲ ਮਿੱਥ ਲੀ ਰਾਜੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਂਹਦਾ ਤੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਗੱਲ ਵੱਢਦੀ। ਤੇ ਤੂੰ ਬਜ਼ੀਰ ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ ਚੰਗਾ। ਆ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹਜ਼ਾਮਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਕੁ ਵਾਰੀ ਪੱਛਣਾ ਤਿੱਖਾ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਂਹਦਾ, ਕੀ ਕਰਦਾ ਤੂੰ ਚੁੰਝ ਘਸਾਮੇ, ਕੀ ਲਾਮੇ ਤੂੰ ਪਾਣੀ, ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਤੂੰ ਚੁੰਝ ਘਸਾਮੇ, ਸੋਈ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣੀ, ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਬੇਈਮਾਨੀ।

ਨਾਈ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖੜੁ ਗਿਆ। ਉਹ

ਆਂਹਦਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਉ। ਰਾਜਾ ਕਰਤਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਕਿਉਂ ਛੱਡਾ? ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬਜ਼ੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਬਈ ਮੈਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਉਂਗਾ ਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਜ਼ੀਰ ਬਣਜੀਂ। ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਗੱਲ ਵੱਢਦੀ। ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ, ਯਾਰ ਐਡਾ ਕੰਮ, ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਕੁੱਡਾ ਈ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀਗਾ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਬਈ ਜੱਟ ਨੇ ਬਚਾ ਤੇ ਅੱਜ ਤਾਂ। ਰਾਜਾ ਪਿਆ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੱਟ ਦੀ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਚਾਰੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀਗਾ। ਉਪਰੋਂ ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਮਾਰੀ ਸੱਥਲ, ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁੱਤੇ (ਅਚਾਨਕ) ਹੀ ਆਂਹਦਾ ਬਈ ਪੱਟ ਪੱਟਉਆ। ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਬਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਉਹ ਝਾਕਣ ਲੱਗੇ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ, ਝਾਕ ਝਕਉਆ। ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਮਾ ਈ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਚੋਰ ਭੱਜਲੇ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ ਭੱਜ ਭੱਜਉਆ।

ਤਤਕੇ ਉਨ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਾਤ ਲੱਗਿਆ ਵਾ ਸੀਗਾ। ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ ਬਈ ਜੱਟ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਬਚਾ ਲੇ। ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ ਬਈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਚ ਗਈ, ਧਨ ਤੇ ਮਾਲ ਵੀ ਬਚ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਵਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਂਹਦਾ, ਜਾਉ ਜਾ ਕੇ ਜੱਟ ਨੂੰ

ਸੱਦ ਲਿਆਉ। ਰਾਜਾ ਜੱਟ ਨੂੰ ਆਂਹਦਾ ਬਈ, ਇਉਂ ਕਰ ਤੂੰ ਜਿੰਨਾ ਧਨ ਢੋਣਾ ਮੇਰੇ ਖਜਾਨੇ 'ਚੋਂ ਢੋ ਲੈ। ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਬੜ ਗਿਆ। ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਕਹਿੰਦਾ, ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੱਦੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਉਣਾ ਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਈ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਐਨਾ ਧਨ ਕੀਹਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜਾ ਆਂਹਦਾ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਮੇਰੇ ਆਰੀ ਕਿਹੜਾ ਖੁਦਾ ਰੁੱਸਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨੂੰ ਦੇਉਗਾ ਖੁਦਾ। ਤੇਰਾ ਧਨ ਮੈਂ ਕਾਹਤੋਂ ਚੱਕਾਂ। ਮੈਂ ਨੀ ਚੱਕਦਾ ਚੁਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੁੜ ਕੇ ਫੇਰ ਆਵਦੇ ਘਰੇ ਆ ਗਿਆ। ਜੱਟ ਨੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਹੱਲ ਜੋੜਿਆ, ਉਥੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗਾਗਰ ਪਈ ਸੀ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਡੱਕੀ ਵੀ। ਤੇ ਚੋਂ ਦੇ ਵਿਚ ਵੱਜੀ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਰੱਬ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਖੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਘਰੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮਿੱਟੀ ਉਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਆਂਹਦਾ, ਚੱਕਦੇ ਆਪਾਂ ਵੀ ਨੀ। ਜੇ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਘਰੇ ਦੇਵੇ ਬਾਹਰਲਾ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਛੱਡ ਤਾ। ਘਰੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਜੀਅ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗੇ। ਗੁਆਂਢੀ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੇ ਸੀਗੇ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਰੱਬ ਨੇ, ਪਰ ਖੇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਚੱਕੀ ਨੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਮੇ ਜਿੱਮੇ ਬਠਲੀ ਮੂਧੀ ਮਾਰ

ਮਾਲਵੇ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ

ਆਇਆਂ। ਗੁਆਂਢੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਈ ਭੱਜ ਲੇ ਖੇਤ ਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਠਲੀ ਉਤੇ ਚੁੱਕੀ ਤਾਂ ਭਰਿੰਡਾਂ ਪਈਆਂ ਖਾਣ ਨੂੰ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੋਟੀ ਦੇਣੀ ਬਠਲੀ ਫੇਰ ਮੂਧੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਆਂਹਦੇ ਭੈਣ ਦੇਣਿਓ ਮਾਰਤੇ ਸੀਗੇ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਂਹਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰੀ ਏ ਝੋਡਾ। ਤੇ ਆਪਾਂ ਇਹ ਭਰਿੰਡਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰੇ ਜਾ ਕੇ ਸਿੱਟੀਏ। ਜਵਾਕਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਲਤਨਗੀਆਂ ਤੇ ਮਾਰਨਗੇ ਸਾਲੇ ਚੀਕਾਂ। ਦੋਮੋਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਬਠਲੀ ਉਮੇ ਜਿੱਮੇ ਉਤੇ ਮੂਧੀ ਮਾਰ ਕੇ ਗਾਗਰ ਚੱਕੀ ਤੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੇ ਕੋਠੇ 'ਚ ਮੇਰਾ ਕਰਕੇ ਛਈ ਦੇਣੀ ਮੂਧੀ ਕਰ'ਤੀ, ਕਿ ਕਿਤੇ ਭਰਿੰਡਾਂ ਨਾ ਲੜ ਜਾਣ।

ਮੋਹਰਾਂ ਖੜ ਖੜ ਕਰਕੇ ਖੋਲੇ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਉਹ ਆਂਹਦਾ ਹੁਣ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਕਰਮਾਂ ਆਲੀਏ ਰੱਬ ਨੇ ਘਰੇ। ਕਰ ਲਾ ਦੀਵਾ ਬੱਤੀ ਤੇ ਕਰ ਲਾ ਕੱਠੀਆਂ। ਐਡੀ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਤੇ ਉਤੋਂ ਪੈਗੀ ਰਾਤ।

ਇਸਤਰੀ ਉਪਕਾਰਾਂ ਦੀ 150ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਕਹਿੰਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਕੁਕਿਆਂ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਂਦੇ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸਰੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉਤਰ ਨਹੀਂ। ਨਾਨੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ, ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਡੰਕਾ ਸਮਰਾਲ-ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਬਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਸਰਹਿੰਦ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਖਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਉਮਰ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿੱਸਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਵੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਉਘਾੜਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਪਣੀ ਅੱਧੀ ਉਮਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬਿਤਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ ਨਾਲ ਹੋਈ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਦੌਰਾਨ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੰਗਰਾਮ ਤੋਂ ਹਟਵੇਂ ਪਰ ਸਮਾਜਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਕਲਿਆਣ ਵਿਚ ਪਾਏ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੌਰੇ ਉਤੇ ਆਇਆ। ਦੌਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਖੇਤੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਲੋਂ ਵਿੱਢੇ ਗਏ ਸੰਘਣੀ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਦਰਜਨ ਭਰ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦਾ ਮਾਡਲ ਬਣਾਨਾ ਸੀ। ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਸਥਾਨ ਕਰਨਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚੋਂ 10-12 ਹੋਰ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਨੂੰ। ਸਮਰਾਲਾ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਉਘੀ ਤਹਿਸੀਲ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ-ਲੁਧਿਆਣਾ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਨੀਲੋਂ ਦੇ ਪੁਲ ਵਾਲੀ ਨਹਿਰ ਸਰਹਿੰਦ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿੱਢੇ ਸਮਾਜ ਕਲਿਆਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਕਾਰਨ

ਰਮਣੀਕ ਵੀ ਲੱਗਿਆ ਤੇ ਮਹਾਨ ਵੀ। ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 9 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਚਾਲਕ ਠਾਕਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ 150 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਮਨਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ। ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਨੀ ਚੇਤੇ ਆ ਗਈ ਜਿਹੜੀ ਅਪਣੇ

ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਵਾਸਤੇ ਉਮਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਹਿੱਤ ਸੰਨ 1863 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸਿਆੜੂ ਵਿਖੇ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਣ ਦੀ ਉਪਕਾਰੀ ਰਸਮ ਨਿਭਾਈ ਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ 3 ਜੂਨ ਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ

ਤਰਖਾਣਾਂ ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਲੜਕਾ ਅਰੋੜਿਆਂ ਦਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਲੜਕੀ ਅਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਲਾੜਾ ਛੀਬਾ ਬਰਾਦਰੀ ਦਾ।

ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਇਹ ਪਿਰਤ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਏਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਅਮਲ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਗੌਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਏਨਾ ਭੜਕਾਇਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ 4-5 ਦਿਨ ਬਾਘਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੇ ਬਾਣੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਪੁਰਾ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਗੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਉਣੀ ਪਈ। ਮੇਰੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਨਾਨੀ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਰਲਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਰੇ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਕ ਪੋਥੀ ਦਾ ਅੱਖਰ ਕੱਢੇ ਬਿਨਾ ਸਿਧੇ ਗੁਰਦਿੱਤ ਕੌਰ, ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ, ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਤੇ ਗੁਰਬਚਨ ਕੌਰ ਹੀ ਰੱਖੇ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਦੋਨੋਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਰਚਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਸੀ।

ਜੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਮੁਸਲਿਮ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ 1998 ਦੇ ਅਪਰੈਲ ਮਹੀਨੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਜਾਤੀ ਉਮਰਾ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਅਰਜਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਏ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਦੇ ਮਜ਼ਾਰ ਦੀ ਅੰਦਰੋਂ ਤਸਵੀਰ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਰਦਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਰ ਧਰਨੇ ਵੀ ਵਰਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਸਲਿਮ ਮਰਿਆਦਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਨੀਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਡੇਢ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਵਾਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਹੱਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੱਜਰੀ ਫੇਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਹੀ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ, ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਸ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਕਰਨ ਰਹੀਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬੀਬੀਆਂ

ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਭਾਵ ਮੇਰੇ ਨਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਕਿਆਂ ਦੀ ਧੀ ਕਹਿ ਕੇ ਉਚਾ ਬੋਲਣੇ ਵਰਜ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ 150 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ, ਵੇਚਣ ਤੇ ਵੱਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਨ ਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਦੇ ਪਿੰਡ ਖੋਟੇ ਵਿਖੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਰਿਆਦਾ ਤੋਂ ਹਟਵੇਂ ਗੁਰਮਤਿ ਮਰਿਆਦਾ ਵਾਲਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਰਚਾਇਆ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸਰਲਤਾ, ਸਾਦਗੀ ਤੇ ਸੁਹੱਪਣ ਨੂੰ ਲਿਖਕਾਉਣ ਹਿੱਤ 6 ਜੋਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਚਾਏ ਗਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਿਆਂ ਇਸ ਰਸਮ ਉਤੇ ਉਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ। ਮੁਖ ਮਨੋਰਥ ਦਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਠਲੂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸੀ। ਖੂਬੀ ਇਹ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਜੋਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਜੋਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿਚ ਲੜਕੀ

ਨਿੱਕ ਸੁੱਕ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ Sandhugulzar@yahoo.com

ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੱਬ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ 150ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਚਾਲਕ ਠਾਕਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੱਬ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ 50ਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਜਰਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪੈਣਾ। ਉਸ ਗੁਜਰਾਲ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਪੰਜਾਬੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਓਧਰਲੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਉਜੜ ਕੇ ਆਇਆ ਸਰਨਾਰਥੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਹਿਣਾ ਵੀ ਉਸੇ ਦਾ ਚਿਨ੍ਹਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।

ਗੁਜਰਾਲ ਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ ਹਨ, ਠਾਕਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ-ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪਸਰੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਹੋ ਕੇ ਉਭਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਰਲ, ਸਾਦਾ ਤੇ ਸੁਹਣੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ।

ਅੰਤਿਕਾ (ਬਾਬਾ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ 'ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਵਿਚੋਂ)

ਦੇਸੀ ਕਾਟ ਸਿੱਧੀ ਸਾਈ ਪਹਿਰ ਲੈਣੀ, ਬਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜੋ ਚੂੜੀਦਾਰ ਬੀਬੀ। ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ ਸਿਆਪਾ ਨਾ ਕਰੀਂ ਜਾ ਕੇ, ਮਰੇ ਸਾਕ ਸਨਬੰਧ, ਵਿਚਾਰ ਬੀਬੀ। ਲੋਰੀ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ, ਕਰਨਾ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪਿਆਰ ਬੀਬੀ।

ਕ੍ਰਿਕਟ ਚੜ੍ਹੀ ਕਾਲੇ ਪੰਦੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਢਰੇ

ਕ੍ਰਿਕਟ ਜੋ ਜੈਂਟਲਮੈਨਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕਾਲੇ ਪੰਦੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਢਰੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਹੈ। ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਿਆ ਕਹਿ ਦੇਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਵੇਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਨੇਟਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਏਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਚ ਸੈਂਕੜੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੇ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਅਦਾਰੇ ਚਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਨੇ। ਨਹਿਰਾਂ ਕੱਢੀਆਂ, ਕਾਰਖਾਨੇ ਲਾਏ ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਨੇ। ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੀ ਆਈ

ਪ੍ਰਿ. ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਫੋਨ: 905-799-1661

ਪੀ ਐਲ 'ਚ ਏਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਸੱਟਾ ਲੱਗਾ ਸੀ! ਸੱਟੇਬਾਜ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਓਵਰ ਸੁਟਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੱਠ ਲੱਖ ਦੀ ਵੱਢੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਚੌਕੇ ਛਿੱਕੇ ਲੱਖਾਂ 'ਚ ਲੱਗੇ। ਹਰ ਮੈਚ ਦਾ ਸੱਟਾ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਕਰੋੜ ਤਕ ਗਿਆ। ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਕਟ ਹੁਣ ਜੈਂਟਲਮੈਨਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਰਹੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਜੁਆ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਜਦੋਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਢਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹਦੇ 'ਚੋਂ ਖੇਡ ਭਾਵਨਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨੇਟ ਲਾਲਸਾ ਭਾਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਿਡਾਰੀ ਉਂਜ ਹੀ ਵਿਕਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੇ ਵਿਕਦੇ ਜਾਂ ਜਿਣਸਾਂ ਵਿਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲਵਾਨ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਨਾਂ ਕਮਾਇਆ। ਉਹ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਘਰ ਜੰਮਿਆ ਸੀ। ਕਿੱਲਿਆਂ 'ਚ ਨਹੀਂ ਕਨਾਲਾ 'ਚ ਜੰਮੀਨ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਉਹਦੇ ਹਿੱਸੇ।

ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਮਲਾਇਆ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਥੇ ਉਹ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਵੱਡਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਣਿਆ। ਫਿਰ ਉਹਦੇ ਵਾਰੇ ਨਿਆਰੇ

ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਪਰ ਉਹਨੇ ਪੈਰ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਉਹ ਨਿਮਰ ਤੇ ਮਿਲਾਪਤਾ ਸੱਜਣ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਚੜ੍ਹੀ ਰਹੀ। ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਿਹਾ ਤੇ ਉਹਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਫਲ ਵੀ ਬੜਾ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ-ਪੋਤਰਿਆਂ ਲਈ ਚੋਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਖੀ ਵਸਣ। ਪਰ ਉਹਦੇ ਇਕ ਐਕਟਰ ਪੁੱਤ ਵਿੰਦੂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਸੱਟੇ 'ਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਵਾਈ, ਨਾਲ ਅੰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਫ ਬੰਦੇ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਬੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿੰਦੂ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਮੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬੱਸ ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਦੀ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਦਾਰਾ ਸਟੂਡੀਓ ਤੇ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਫਲੈਟ ਅਰਬਾਂ ਖਰਬਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਖਿਡਾਰੀ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਵਿਕੇ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਨਾਂ ਕ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡ ਦਾ ਜੁਆਈ ਨੰਗ ਮਲੰਗ ਸੀ। ਦੌਲਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਉਹ ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਰੱਜ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਹਿੰਦੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਦੀ 'ਚੋਂ ਹੱਥ ਧੋਇਆਂ ਫਾਲਾਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ। ਵਿੰਦੂ ਆਪ ਤਾਂ ਡੁੱਬਾ, ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਡੁੱਬਾ!

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਜ਼ੋਰਾਂ ਉਤੇ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੀ ਆਈ ਪੀ ਐਲ ਜੁ ਚਲਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਇੰਡੀਅਨ ਪੈਸਾ ਲੀਗ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਏ

ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਿਜਲਈ ਮੀਡੀਏ ਤਕ ਹਰ ਪਾਸੇ ਕ੍ਰਿਕਟ-ਕ੍ਰਿਕਟ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੰਮ ਕਾਰ ਦੇ ਅਰਬਾਂ ਖਰਬਾਂ ਘੰਟੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਖਾਤੇ ਖਪਤ ਹੋਏ। ਦੂਰੋਂ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਓ ਉਹ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਸਕੋਰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ। ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਪਈ ਆਈ ਪੀ ਐਲ 'ਚ ਟੀਮਾਂ ਦੀ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਕੀ ਐ? ਕ੍ਰਿਕਟ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਾਹ ਸਸਕਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੋਬਾਈਲ ਦੇ ਜਰੀਏ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਸਕੋਰ ਸੁਣਨੇ ਨਾ ਟਲਦੇ!

ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਜਨਮ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਵਿਹਲਤ ਲਾਰਡਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਿਥੇ-ਜਿਥੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਗਏ, ਕ੍ਰਿਕਟ ਵੀ ਨਾਲ ਈ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਵੀ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਹੀ ਹਨ। ਮਸਲਨ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਭਾਰਤ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਤੇ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼, ਅਫਰੀਕਾ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਜਮਾਇਕਾ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ। ਯੂਰਪ ਦਾ ਇਕੋ ਮੁਲਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਹੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਖੇਡਦਾ। ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ 'ਚ ਵਧੇਰੇ ਤਗਮੇ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਚੀਨ, ਰੂਸ, ਜਪਾਨ, ਕੋਰੀਆ, ਫਰਾਂਸ, ਬਰਾਜ਼ੀਲ ਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵਰਗੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਆਪਣੇ ਵਿਹੜੇ ਨਹੀਂ ਵੜਨ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਅਮੀਰ ਲਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹੀ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਕੰਮੀ ਕਾਰੀ ਲੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਹੀ ਮਾਫਕ ਸਨ ਜੋ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨਾਲੋਂ ਪੈਦੀਆਂ ਵੀ ਸਸਤੀਆਂ ਸਨ। ਖੇਡਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਨ ਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੀ ਲਾਗ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਨੇ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਜਦ ਯੁੱਧ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ

ਤਾਂ ਵਿਹਲੇ ਲਾਰਡ ਗੇਂਦ ਬੋਲੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਸਾਰੀ ਦਿਹਾੜੀ ਯੁੱਧ ਸੇਕੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟਾਈਮਪਾਸ ਸੀ ਤੇ ਸੁਗਲ ਦਾ ਸੁਗਲ! ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਈਸ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਲਾ ਲਏ। ਰਈਸਾਂ ਦੇ ਵੀ ਇਹ ਖੇਡ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀ ਸੀ। ਰੀਸੇ ਰੀਸ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਨਵਾਬ ਤੇ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਖੇਡਣ ਲੱਗੇ। ਜਿਹੜਾ ਕੁਝ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਵੇ ਉਹਦੀ ਰੀਸ ਫਿਰ ਗਰੀਬ ਵਰਗ ਵੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ। ਆਮ ਲੋਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮਗਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਆਈ ਪੀ ਐਲ ਦੇ ਮੈਚਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹਿੰਦਵਾਸੀ ਸੱਚੀਮੁੱਚੀ ਨਸ਼ੇਈਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਚਰੇ ਹਨ। ਮੀਡੀਏ ਦਾ ਰੋਲ

ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਨਸ਼ੇਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਬਿਜਲਈ ਮੀਡੀਏ ਦਾ। ਟੀ. ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਪੈਸਾ ਵੀ ਬੜਾ ਦਿੰਦੀ ਦੁਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹਾਕੀ, ਕਬੱਡੀ, ਬਾਸਕਟਬਾਲ, ਵਾਲੀਬਾਲ ਜਾਂ ਫੁਟਬਾਲ ਦਾ ਮੈਚ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਘੰਟੇ ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਵਿਚ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੈਚਾਂ ਵਿਚ ਖੜੋਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਖੇਡ ਤੇ ਖਿਡਾਰੀ

ਹੁੰਦੀ ਯਾਨਿ ਖੱਪੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੀ ਖੇਡ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹਦੇ ਵਿਚ ਗੈਪ ਹੀ ਗੈਪ ਹਨ ਜਿਥੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਮਰਜ਼ੀ ਐਡਾਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਹਲੇ ਲਾਰਡਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਆਮ ਕਿਰਤੀ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ਼। ਉਤੋਂ ਕਾਲੇ ਧਨ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੋਬਾਂ ਵੀ ਭਰੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਾਰੇ ਨਿਆਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਰਬਾਂ-ਖਰਬਾਂ ਦਾ ਜੁਆ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਬਲੈਕ ਵੀ ਇਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਚ ਫਿਕਸਿੰਗ ਤੇ ਸਪਾਟ ਫਿਕਸਿੰਗ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਕਮਾਈ ਨੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਖ ਮਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਥੇਰੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਤਰੀਕਾਂ ਭੁਗਤਣਗੇ।

ਕੁਝ ਸੁਆਲ ਮਨ 'ਚ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਵਰਲਡ ਕੱਪ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਆਈ ਪੀ ਐਲ ਵੀ ਕਰਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਕੀ ਉਹ 125 ਕਰੋੜ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਨ ਸੰਖਿਆ ਨਾਲ 2016 ਵਿਚ ਬਰਜ਼ੀਲ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ 'ਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸਮਾ ਕਰੇਗਾ? ਹਜ਼ਾਰ ਕੁ ਮੈਡਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤੇਗਾ? ਫੁਟਬਾਲ ਦਾ ਵਰਲਡ ਕੱਪ ਖੇਡਣ ਲਈ ਕਦੋਂ ਕੁਆਲੀਫਾਈ ਕਰੇਗਾ? ਹਾਕੀ ਦਾ ਵਰਲਡ ਕੱਪ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਦੋਂ ਜਿੱਤੇਗਾ? ਕਦੇ ਅਥਲੈਟਿਕਸ ਵਿਚ ਵੀ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ 'ਚੋਂ ਕੋਈ ਤਮਗਾ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ? ਹੋਰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਕੋਈ ਮਾਅਰਕਾ ਮਾਰੇਗਾ? ਪੰਜ ਸੱਤ ਨਹੀਂ, ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਅਠਾਈ ਖੇਡਾਂ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਕ੍ਰਿਕਟ ਤੋਂ ਮਾੜੀਆਂ ਹਨ? ਭਾਰਤ ਕੋਲ ਕ੍ਰਿਕਟ ਲਈ ਤਾਂ ਅਰਬਾਂ-ਖਰਬਾਂ ਰੁਪਏ ਹਨ, ਹੋਰਨਾਂ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਕਰੋੜਾਂ ਵੀ ਕਿੱਧੇ ਨਹੀਂ? ਇਹਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਲਾਰਡਾਂ ਦੀ ਲਾਡਲੀ ਧੀ ਤੇ ਅੰਡਰ ਵਰਲਡ ਦੇ ਵੈਲੀਆਂ ਦੀ ਰਖੇਲ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ?

ਰੂਸ ਦੀ ਯਮਲੀ ਜੱਟੀ ਕ੍ਰਿਸਤੀਨਾ ਅਖੀਵਾ

ਫਿਲਮ 'ਯਮਲਾ ਪਗਲਾ ਦੀਵਾਨਾ 2' ਕ੍ਰਿਸਤੀਨਾ ਅਖੀਵਾ ਦੀ ਪਲੇਨੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਤੈਲਗੂ ਫਿਲਮ 'ਬਾਦਸ਼ਾਹ' ਵਿਚ ਆਈਟਮ ਗੀਤ 'ਤੇ ਨਾਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਖਬਾਰੋਵਸਕ (ਰੂਸ) ਵਿਚ ਜਨਮੀ ਅਖੀਵਾ ਦੀ ਮਾਂ ਰੂਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਤਾਜਿਕਸਤਾਨੀ। ਅਖੀਵਾ ਉਦੋਂ 7 ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੈਲਬਰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟਿੰਗ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਲਈ ਤੇ ਫਿਰ ਸਫਲ ਮਾਡਲ ਹੋ ਨਿਬੜੀ। ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਸੁਨੱਖੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮੁੱਲ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਮ 'ਯਮਲਾ ਪਗਲਾ ਦੀਵਾਨਾ 2' ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪੰਜਾਬਣ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਸਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਧਰਮਿੰਦਰ, ਸਨੀ ਦਿਓਲ ਅਤੇ ਬੋਬੀ ਦਿਓਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰੋਲ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ 'ਯਮਲਾ ਪਗਲਾ ਦੀਵਾਨਾ' ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਉ-ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਦਾਕਾਰਾ ਕੁਲਰਾਜ ਰੰਧਾਵਾ ਨੂੰ

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨਵੀਂ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸਤੀਨਾ ਅਖੀਵਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਤੀਨਾ ਅਖੀਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਕੁ ਮਾਡਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰੀਅਰ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਅਖੀਵਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਧਰਮਿੰਦਰ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੀ ਨਹੀਂ ਬੱਕਦੀ।

ਜਾਹ ਨੀ ਜਾਹ ਜੀਆ...

ਪੱਚੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਮੁਟਿਆਰ ਜੀਆ ਖਾਨ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਸਫਰ ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ ਟੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਦੌੜੀ ਸੀ। 20 ਫਰਵਰੀ 1988 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਕੁੜੀ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਹੋਈ। ਛੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਵਰਮਾ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਰੰਗੀਲੇ' ਦੇਖੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਉਰਮਿਲਾ ਮਤੱਡਕਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਦੀ ਹੀਰੋਇਨ ਬਣਨ ਦਾ ਚਾਅ ਉਮਤਿਆ। ਫਿਲਮ 'ਦਿਲ ਸੇ' ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਇਹ ਚਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਬਾਲ ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਦੀ ਹੀਰੋਇਨ ਮਨੀਸ਼ਾ ਕੋਇਰਾਲਾ ਦੇ ਬਚਪਨ ਵਾਲਾ ਰੋਲ

ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਲਮ 'ਨਿਸ਼ਬ' ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੋਈ, ਉਹ ਚਾਅ ਨਾਲ ਬਾਵਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਦੋਂ ਉਹ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਦੀ ਲੀ ਸਟਰਾਸਬਰਗ ਬਿਏਂਟਰ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿਚ ਐਕਟਿੰਗ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚਾਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁੰਬਈ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਫਿਲਮ 2007 ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਂ ਨਫੀਸਾ ਖਾਨ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਜੀਆ ਖਾਨ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਦਾ ਹੀਰੋ ਅਮਿਤਾਭ ਬੱਚਨ ਸੀ। ਉਸ 2012 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਫੀਸਾ ਖਾਨ ਰੱਖ ਲਿਆ। 2008 ਵਿਚ ਉਹ ਫਿਲਮ 'ਗਜਨੀ' ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਅਤੇ 2010 ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਫਿਲਮ

'ਹਾਊਸਫੁੱਲ' ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਫਿਲਮੀ ਕਰੀਅਰ ਲੀਹੇ ਨਾ ਪੈ ਸਕਿਆ। ਦੂਜੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਮੁੰਡੇ ਸੂਰਜ ਪੰਚੋਲੀ ਨਾਲ ਵੀ ਤਣਾਅ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ 6 ਸਫਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਖਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤਾਅਨੇ-ਮਿਹਣਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਫਿਲਮੀ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਡਾਢਾ ਦੁੱਖ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਫਿਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਮਿਤਾਭ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਉਂ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਭਿਆਂਕਰ ਪਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਬੰਦਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂਦੱਤ ਵਰਗਾ ਅਦਾਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵੀ ਇਸੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿਨੇਮਾ: ਸਮਾਜਕ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਤੱਕ

ਭਾਰਤੀ ਸਿਨੇਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿਚ ਰੁੜੀਵਾਦੀ, ਛੁਆ-ਛਾਤ ਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਨੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੌਰ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਦੋਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 1936 ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਅਛੂਤ ਕੰਨਿਆ' ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਛੁਆ-ਛਾਤ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੀ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੱਥੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਤੇ ਅਮੀਰ-ਗਰੀਬ ਵਿਚਲੇ ਪਾਠੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹਿਮ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਦਹਾਕੇ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਸੁਧਰੇ। ਤਕਨੀਕੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ, ਭਾਰਤ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਕਦਮ ਪੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ। ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਮ ਆਦਮੀ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਫਿਲਮਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 'ਦੀਵਾਰ' ਤੇ 'ਜੰਜੀਰ' ਵਰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਇਆ। ਇਸ

ਦੌਰ ਦਾ ਨਾਇਕ ਧਾਕਤ ਤੇ ਲਤਾਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁੱਸਾ ਸੀ। ਸਲੀਮ-ਜਾਵੇਦ ਨੇ ਉਸੇ ਆਕ੍ਰੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾਇਕ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਸ਼ਿਆਮ ਬੈਨੇਗਲ ਦੀ 'ਅੰਕੁਰ', 'ਮੰਥਨ', ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਲਹਾਨੀ ਦੀ 'ਆਕ੍ਰੋਸ਼', 'ਅਰਧ-ਸੱਤਿਆ' ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਕਈ ਭਖਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਰੂ-ਬਰੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਸਮਿਤਾ ਪਾਟਿਲ ਦੀ 'ਚੱਕਰ' ਮੀਲ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਆਧੁਨਿਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਫਿਲਮਾਂ

ਵਿਚ ਇਸ ਸਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਅਸਰ ਵੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਨਾਇਕ ਤੇ ਨਾਇਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਖਲਨਾਇਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਦੌੜਨਾ ਅਹਿਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਵਿਚ ਡੁੱਬਣਾ। 'ਬ੍ਰੀ ਇਡੀਅਟਸ' ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਇਸ ਪੱਖ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਦਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ 'ਰਾਜਾ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ' ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਾਦਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕੇ ਨੇ ਨਾਸਿਕ ਵਿਚ 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਫਿਲਮ ਕੰਪਨੀ' ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਨੂੰ ਕਾਟੇਜ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਣ ਫਾਇਨੇਮੇਂਟ ਪੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਟੂਡੀਓ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।

ਸਮਾਜਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਮਿਤਾ ਪਾਟਿਲ।

ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕਤਾ ਆਰਟਸ, ਯਸ਼ਰਾਜ ਫਿਲਮਜ਼, ਵਾਇਓਕਾਮ 18, ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਟਰਟੇਨਮੈਂਟ, ਯੂ ਟੀ. ਵੀ. ਮੋਸ਼ਨ ਪਿਕਚਰਜ਼, ਈਰੋਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਬਾਲਾਜੀ ਟੈਲੀਫਿਲਮ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਗਤ ਦੇ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਨੂੰ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤੇ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਬਾਕਾਇਦਾ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ। ਪਿਛਲੇ 100 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਦਰ ਦਾ ਅੰਸਤ ਕੱਢੀਏ ਤਾਂ ਇਹ 3 ਤੋਂ 6 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹਿੰਦੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦਾ ਵਪਾਰ ਤਕਰੀਬਨ 93 ਅਰਬ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਹਰ ਸਾਲ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਲਗਭਗ 1.5 ਅਰਬ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

'ਸੁਜਾਤਾ' ਤੇ 'ਅੰਕੁਰ' ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਪੋਸਟਰ। 'ਸੁਜਾਤਾ' ਵਿਚ ਜਾਤ ਅਤੇ 'ਅੰਕੁਰ' ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਤੋਰੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਨੇਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮਾਜਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ। ਇਕ ਪਾਸੇ 'ਦੇ ਬੀਯਾ ਜ਼ਮੀਨ', 'ਨੀਚਾ ਨਗਰ', 'ਮਦਰ ਇਡੀਆ' ਤੇ 'ਦੇ ਆਖੇਂ ਬਾਰਾਹ ਹਾਥ' ਵਰਗੀਆਂ ਸਮਾਜਕ ਸਰੋਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 'ਮਧੂਮਤੀ' ਤੇ 'ਸ੍ਰੀ 420' ਵਰਗੀਆਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਬਣਾਈਆਂ। ਚੇਤਨ ਆਨੰਦ ਦੀ 'ਨੀਚਾ ਨਗਰ' ਵਿਚ ਕਾਮਿਆਂ ਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀ. ਸ਼ਾਂਤ ਰਾਮ, ਵਿਮਲ ਰਾਏ, ਰਾਜ ਕਪੂਰ, ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। 'ਸੁਜਾਤਾ' ਵਿਚ ਵਿਮਲ ਰਾਏ ਦੀਪਕਾ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਛੂਤ ਕੰਨਿਆ (ਨੂਤਨ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਜਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ

ਗੁਰਬਾਣੀ

24 ਘੰਟੇ ਸੁਣਨ ਲਈ

Dial 832.551.5029 Ext. 4

www.GurbaniRadio.org

ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਣੇ

24 ਘੰਟੇ ਸੁਣਨ ਲਈ

Dial 832.551.5029 Ext. 3

www.NonStopPunjabi.com

Uniting Punjabi's All Over

www.PunjabiRadioUSA.com

408-272-5200

DIAL TO LISTEN:

US: 832-551-5029 | 605-475-6868 | 712-432-5838 (METRO PCS)

UK: +44 203-519-0455

GERMANY: +511 80-90-40-41

NEW PROGRAM: TODAY IN SIKH HISTORY | ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ DAILY | ਰੋਜ਼ਾਨਾ 9AM | 12PM

LIQUOR STORE GAS STATION

INSURANCE

Call to check our lowest rates for Auto • Home • Health • Life. You won't believe It.

Licensed in: Alabama • Arkansas • Arizona • California • Colorado • Connecticut • DC • Georgia
Florida • Idaho • Iowa • Indiana • Illinois • Kansas • Louisiana • Maryland • Mississippi • Michigan
Minnesota • Nevada • New Jersey • New York • New Mexico • Oregon • Ohio • Oklahoma
Pennsylvania • Texas • Utah • Virginia • Vermont • Washington • Wisconsin

Gas Stations, Repair Shops,
Liquor/Grocery Stores,
Restaurants, 99 Cent stores,
Hotels & Motels

CALIFORNIA ADMITTED COMPANY WITH A RATING (EXCELLENT, A-) BY AM BEST

Give us a Call for a Free Quote

Toll Free **800.954.5409**

LiquorStoreGasStationInsurance.com

Ph: 408.272.2500 Fax: 408.272.2670

3750 McKee Rd., Suite A • San Jose, CA 95127

www.LiquorStoreGasStationinsurance.com is wholly owned by Khalsa Insurance Agency, Inc. CA LICENSE #0F89805